

Postępowanie w sprawie nakazu zapłaty

📄 **Europejski nakaz zapłaty** to uproszczone postępowanie w przypadku transgranicznych roszczeń pieniężnych, które pozwany uznał za bezsporne, opierające się na standardowych formularzach.

Na potrzeby europejskiego nakazu zapłaty opracowano standardowe formularze, które są dostępne [tutaj](#) we wszystkich wersjach językowych. Pod powyższym łączem znajduje się również więcej informacji na temat tego, które sądy mogą wydać europejski nakaz zapłaty i do jakiego organu należy przysłać formularze pozwu.

W celu wszczęcia postępowania należy wypełnić formularz A, wpisując do niego informacje dotyczące stron oraz określając charakter i kwotę roszczenia. Sąd rozpatrzy pozew i, o ile formularz jest prawidłowo wypełniony, powinien wydać europejski nakaz zapłaty w terminie 30 dni.

Europejski nakaz zapłaty musi zostać następnie doręczony pozwanemu przez sąd. Pozwany może wówczas uiścić żądaną kwotę, lub zgłosić sprzeciw. Sprzeciw od europejskiego nakazu zapłaty należy wnieść w terminie 30 dni. W takim przypadku powód zdecyduje, czy sprawa zostanie przekazana do zwykłego sądu cywilnego, który rozpozna ją zgodnie z prawem krajowym, czy zostanie ona rozpoznana w trybie europejskiego postępowania w sprawie drobnych roszczeń, czy też postępowanie zostanie zakończone.

W przypadku braku sprzeciwu ze strony pozwanego europejski nakaz zapłaty staje się automatycznie wykonalny. Kopia europejskiego nakazu zapłaty, w razie konieczności wraz z tłumaczeniem, musi zostać przesłana do organów ścigania w państwie członkowskim, w którym nakaz ten ma być wykonany. Wykonanie nakazu przebiega zgodnie z zasadami i procedurami krajowymi państwa członkowskiego, w którym wykonuje się europejski nakaz zapłaty. Szczegółowe informacje na temat wykonania nakazu znajdują się w [odpowiedniej sekcji](#).

Powiązane strony

Europejski nakaz zapłaty – powiadomienia dokonane przez państwa członkowskie oraz wyszukiwarka pomagająca w ustaleniu właściwego sądu lub organu

[Przewodnik praktyczny dotyczący zastosowania rozporządzenia w sprawie europejskiego nakazu zapłaty](#)

Aby uzyskać szczegółowe informacje krajowe, należy kliknąć na flagę kraju.

Stroną zarządza Komisja Europejska. Informacje na tej stronie nie muszą odzwierciedlać oficjalnego stanowiska Komisji Europejskiej, nie ponosi ona również odpowiedzialności za wszelkie informacje, dane czy odniesienia na niej zawarte. Więcej informacji na temat praw autorskich odnoszących się do stron UE znajduje się na stronie „Informacje prawne”.

Ostatnia aktualizacja: 18/01/2019

Postępowanie w sprawie nakazu zapłaty - Bułgaria

SPIS TREŚCI

- 1 [Istnienie postępowania w sprawie wydania nakazu zapłaty](#)
 - 1.1 [Zakres i postępowanie](#)
 - 1.1.1 [Jakie rodzaje roszczeń są kwalifikowalne \(np. tylko roszczenia pieniężne, tylko roszczenia wynikające ze zobowiązań umownych itp.\)?](#)
 - 1.1.2 [Czy istnieje górny pułap wartości roszczenia \(wartości przedmiotu sporu\)?](#)
 - 1.1.3 [Czy skorzystanie z postępowania jest fakultatywne czy obligatoryjne?](#)

- 1.1.4 Czy możliwe jest zastosowanie postępowania, jeżeli pozwany mieszka w innym państwie członkowskim lub w państwie trzecim?
- 1.2 Sąd właściwy
- 1.3 Wymogi formalne
 - 1.3.1 Czy skorzystanie ze standardowego formularza jest obowiązkowe? (Jeżeli tak, gdzie można pobrać taki formularz?)
 - 1.3.2 Czy istnieje przymus adwokacki?
 - 1.3.3 Jak bardzo szczegółowo należy opisać roszczenie?
 - 1.3.4 Czy konieczne jest przedstawienie dowodów pisemnych dotyczących danego roszczenia? Jeżeli tak, jakie dokumenty są dopuszczalne jako dowody?
- 1.4 Odrzucenie pozwu
- 1.5 Odwołanie
- 1.6 Sprzeciw
- 1.7 Skutek wniesienia sprzeciwu
- 1.8 Skutek niewniesienia sprzeciwu
 - 1.8.1 Co należy zrobić, aby nakaz zapłaty stał się tytułem wykonawczym?
 - 1.8.2 Czy orzeczenie to jest prawomocne czy nadal istnieje możliwość, aby pozwany odwołał się od tego orzeczenia?

1 Istnienie postępowania w sprawie wydania nakazu zapłaty

W rozdziale XXXVIII „Postępowanie nakazowe” kodeksu postępowania cywilnego (Dziennik Urzędowy (Dz.U.) nr 59 z dnia 20 lipca 2007 r., który wszedł w życie dnia 1 marca 2008 r., z późniejszymi zmianami: Dz.U. nr 42/2009, ostatnia zmiana: Dz.U. nr 13 /2017) przewidziano postępowanie uproszczone, w toku którego powód może odzyskać przysługującą mu wierzytelność, jeżeli prawdopodobieństwo zakwestionowania wierzytelności przez pozwanego jest niewielkie.

1.1 Zakres i postępowanie

1.1.1 Jakie rodzaje roszczeń są kwalifikowalne (np. tylko roszczenia pieniężne, tylko roszczenia wynikające ze zobowiązań umownych itp.)?

Wierzyciel może wystąpić o wydanie nakazu zapłaty w odniesieniu do następujących roszczeń:

- roszczeń pieniężnych lub roszczeń dotyczących świadczenia innych rzeczy zamiennych, jeżeli roszczenie podlega właściwości sądu rejonowego (*районен съд*);
- o przekazanie ruchomości, którą dłużnik otrzymał z zastrzeżeniem obowiązku zwrotu, ruchomości, na której ustanowiono zastaw, lub ruchomości, którą dłużnik przekazał z zastrzeżeniem obowiązku wydania, jeżeli roszczenie podlega właściwości sądu rejonowego.

Ponadto, jak stanowi *expressis verbis* art. 417 kodeksu postępowania cywilnego (kpc), powód może również wystąpić o wydanie nakazu zapłaty, jeżeli roszczenie, niezależnie od jego wysokości, odnosi się do:

- decyzji administracyjnej, na mocy której stwierdzenie dopuszczalności egzekucji powierzono sądom cywilnym;
- dokumentu lub wyciągu z ksiąg rachunkowych stwierdzającego roszczenia instytucji publicznych, gmin i banków;
- aktu, umowy lub innego rodzaju porozumienia z podpisami notarialnie poświadczonymi w odniesieniu do zaciągniętych na jego mocy zobowiązań do zapłaty kwot pieniężnych lub świadczenia innych rzeczy zamiennych, jak również do wszelkich zobowiązań do przeniesienia prawa własności do określonego składnika majątku;
- wyciągu z rejestru zastawów dotyczącego zabezpieczenia wpisanego do rejestru oraz wszczęcia egzekucji – w odniesieniu do przeniesienia prawa własności do składników majątku, na których ustanowiono zastaw;
- wyciągu z rejestru zastawów dotyczącego wpisanej do rejestru umowy sprzedaży z zastrzeżeniem własności rzeczy sprzedanej do chwili uiszczenia ceny lub umowy leasingu – w odniesieniu do zwrotu sprzedanych lub objętych leasingiem składników majątku;
- umowy zastawu lub aktu ustanawiającego hipotekę zgodnie z art. 160 i art. 173 akapit trzeci ustawy o zobowiązaniach i umowach;

- ważnego aktu ustanawiającego roszczenie osoby fizycznej, Skarbu Państwa lub gminy, jeżeli jego egzekucja odbywa się zgodnie z procedurą określoną w kodeksie postępowania cywilnego;
- dokumentu stwierdzającego uchybienie;
- weksla własnego, weksla trasowanego lub równoważnego im zabezpieczenia, jak również obligacji lub kuponów.

Jeżeli do pozwu dołączono dokument zgodnie z art. 417 kpc, do którego odnosi się roszczenie, wierzyciel może zwrócić się do sądu o nadanie rygoru natychmiastowej wykonalności i wydanie tytułu wykonawczego.

1.1.2 Czy istnieje górny pułap wartości roszczenia (wartości przedmiotu sporu)?

Jeżeli roszczenie opiera się na jednym z dokumentów wymienionych w art. 417 kpc, nie istnieje górny pułap wartości przedmiotu sporu.

Zgodnie z pozostałymi przepisami dotyczącymi roszczeń pieniężnych, roszczeń dotyczących świadczenia rzeczy zamiennych lub o wydanie rzeczy nakaz zapłaty może zostać wydany wyłącznie wówczas, gdy roszczenie podlega właściwości sądu rejonowego. Sąd rejonowy jest właściwy w zakresie roszczeń w sprawach cywilnych i gospodarczych, w przypadku których wartość przedmiotu sporu wynosi do 25 000 BGN, oraz wszystkich roszczeń alimentacyjnych, roszczeń z tytułu sporów pracowniczych oraz roszczeń wynikających z dokumentu stwierdzającego uchybienie.

1.1.3 Czy skorzystanie z postępowania jest fakultatywne czy obligatoryjne?

Opisane postępowanie jest fakultatywne. Nawet w przypadku istnienia przesłanek wydania nakazu zapłaty powód nie jest zobowiązany do wybrania tej taktyki, lecz może wytoczyć powództwo w postępowaniu zwykłym.

1.1.4 Czy możliwe jest zastosowanie postępowania, jeżeli pozwany mieszka w innym państwie członkowskim lub w państwie trzecim?

Nakazu zapłaty nie wydaje się, jeżeli dłużnik nie posiada stałego miejsca zamieszkania, miejsca zwykłego pobytu, siedziby ani miejsca prowadzenia działalności na terytorium Republiki Bułgarii.

1.2 Sąd właściwy

Pozew składa się do sądu rejonowego właściwego ze względu na stałe miejsce zamieszkania lub siedzibę dłużnika i sąd jest zobowiązany do zbadania właściwości miejscowej z urzędu w terminie trzech dni. Jeżeli sąd uzna, że nie jest właściwy do rozpoznania sprawy, przekazuje ją właściwemu sądowi.

1.3 Wymogi formalne

1.3.1 Czy skorzystanie ze standardowego formularza jest obowiązkowe? (Jeżeli tak, gdzie można pobrać taki formularz?)

Korzystanie z formularzy zatwierdzonych przez Ministra Sprawiedliwości jest obowiązkowe. Formularze te stanowią załącznik do rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości nr 6 z dnia 20 lutego 2008 r. w sprawie formularzy nakazów zapłaty, pozwów o wydanie nakazu zapłaty i innych dokumentów związanych z postępowaniem nakazowym.

1.3.2 Czy istnieje przymus adwokacki?

Nie ma przymusu adwokackiego.

1.3.3 Jak bardzo szczegółowo należy opisać roszczenie?

W pozwie należy wskazać okoliczności uzasadniające roszczenie i żądanie pozwu.

1.3.4 Czy konieczne jest przedstawienie dowodów pisemnych dotyczących danego roszczenia? Jeżeli tak, jakie dokumenty są dopuszczalne jako dowody?

Nie ma konieczności załączania do pozwu dowodów służących ustaleniu roszczenia. Powód może załączyć tego rodzaju dowody, jednak nie jest do tego zobowiązany, ponieważ postępowanie ma na celu wyłącznie sprawdzenie, czy roszczenie jest sporne. Wystarczy, by powód uprawdopodobnił istnienie roszczenia. Jeżeli dłużnik wniesie zarzuty od nakazu zapłaty, istnienie roszczenia weryfikuje się w toku postępowania co do istoty sprawy. Do pozwu należy dołączyć pełnomocnictwo, jeżeli pozw składa pełnomocnik, jak również – w stosownych przypadkach – dowód uiszczenia opłaty skarbowej i kosztów sądowych.

1.4 Odrzucenie pozwu

Pozew o wydanie nakazu zapłaty zostanie odrzucony w następujących przypadkach:

- jeżeli roszczenie nie spełnia wymogów określonych w art. 410 kpc, tj. nie stanowi odpowiednio roszczenia pieniężnego lub roszczenia o świadczenie innych rzeczy zamiennych o wartości do 25 000 BGN lub roszczenia dotyczącego ruchomości należących do kategorii wymienionych w art. 410 ust. 1 pkt 2; ponadto jeżeli pozew nie spełnia wymogów formalnych, sąd nie pozostawi go bez rozpoznania, lecz bezwarunkowo odrzuci. Wyłącznie w wyjątkowych sytuacjach w przypadku nieskorzystania przez powoda z zatwierdzonego formularza pozwu lub skorzystania z niewłaściwego formularza sąd poucza go o sposobie usunięcia tego braku, załączając do pouczenia odpowiedni formularz (art. 425 ust. 2 kpc);
- jeżeli roszczenie jest niezgodne z prawem lub z zasadami współżycia społecznego;
- jeżeli dłużnik nie posiada stałego miejsca zamieszkania ani siedziby na terytorium Republiki Bułgarii lub jeżeli nie posiada miejsca zwykłego pobytu ani miejsca prowadzenia działalności na terytorium Republiki Bułgarii.

1.5 Odwołanie

Nie istnieje możliwość wniesienia przez strony środka zaskarżenia od nakazu zapłaty, z wyjątkiem części dotyczącej kosztów. Postanowienie o odrzuceniu pozwu – w części lub w całości – podlega zaskarżeniu przez powoda do właściwego sądu okręgowego (*окръжен съд*) w drodze zażalenia, w przypadku którego nie sporządza się odpisu do doręczenia. Postanowienie o nadaniu rygoru natychmiastowej wykonalności wydawane przez sąd w przypadku złożenia dokumentu zgodnie z art. 417 kpc również podlega zaskarżeniu. Indywidualne zażalenie na postanowienie o nadaniu rygoru natychmiastowej wykonalności należy złożyć wraz z zarzutami od wydanego nakazu zapłaty, przy czym może się ono opierać wyłącznie na wnioskach wyciągniętych na podstawie dokumentów wymienionych w art. 417 kpc.

1.6 Sprzeciw

Po otrzymaniu nakazu zapłaty dłużnik może wnieść pisemny sprzeciw w terminie dwóch tygodni. Sprzeciw w rozumieniu art. 414 kpc to dowolne oświadczenie woli wyrażające brak zgody na egzekucję, dowolną formę sprzeciwu bądź dowolne oświadczenie, z którego bezsprzecznie wynika, iż dłużnik nie ma zamiaru zaspokoić roszczenia. Jak wyraźnie zaznaczono, nie ma potrzeby uzasadniania sprzeciwu.

1.7 Skutek wniesienia sprzeciwu

Jeżeli dłużnik wnieśli sprzeciw w odpowiednim terminie, sąd poucza powoda o możliwości wytoczenia powództwa o ustalenie roszczenia w terminie jednego miesiąca poprzez wniesienie należnej opłaty skarbowej. Jeżeli powód nie przedstawi dowodu potwierdzającego wytoczenie powództwa w wyznaczonym terminie, sąd uchyla nakaz zapłaty w całości lub w części, w odniesieniu do której nie wytoczono powództwa.

1.8 Skutek niewniesienia sprzeciwu

1.8.1 Co należy zrobić, aby nakaz zapłaty stał się tytułem wykonawczym?

Zgodnie z art. 416 kpc w przypadku niewniesienia sprzeciwu w terminie lub jego wycofania nakaz zapłaty staje się prawomocnym tytułem egzekucyjnym, któremu sąd nadaje klauzulę wykonalności.

1.8.2 Czy orzeczenie to jest prawomocne czy nadal istnieje możliwość, aby pozwany odwołał się od tego orzeczenia?

W terminie miesiąca od powzięcia wiadomości o nakazie zapłaty dłużnik, którego pozbawiono możliwości zakwestionowania roszczenia, może wnieść środek zaskarżenia do sądu apelacyjnego, jeżeli:

- nakaz zapłaty nie został prawidłowo doręczony;
- nakaz zapłaty nie został doręczony dłużnikowi osobiście oraz dłużnik nie miał miejsca zwykłego pobytu na terytorium Republiki Bułgarii w dniu doręczenia;
- dłużnik nie został powiadomiony w odpowiednim terminie o doręczeniu ze względu na szczególne nieprzewidziane okoliczności;
- dłużnik nie wniósł zarzutów ze względu na szczególne nieprzewidziane okoliczności, których nie można było przewidywać.

Wniesienie takich zarzutów nie powoduje zawieszenia wykonania nakazu, jednak na wniosek dłużnika oraz po wniesieniu przez niego odpowiedniego zabezpieczenia sąd może zawiesić wykonanie.

Sąd uwzględnia zarzuty w przypadku stwierdzenia zaistnienia jednej z wymienionych powyżej przesłanek. Jeżeli sąd apelacyjny uwzględni zarzuty, ponieważ dłużnik nie posiada stałego miejsca zamieszkania ani siedziby na terytorium Republiki Bułgarii lub ponieważ nie posiada miejsca zwykłego pobytu ani miejsca prowadzenia działalności na terytorium Republiki Bułgarii, oficjalnie uchyla nakaz zapłaty oraz nadaną mu klauzulę wykonalności. W pozostałych przypadkach gdy sąd apelacyjny uwzględni zarzuty, zawieszona jest wykonanie wydanego nakazu i przekazuje sprawę do ponownego rozpoznania sądowi rejonowemu, pouczając powoda

o możliwości wytoczenia powództwa dotyczącego przysługującego mu roszczenia w terminie jednego miesiąca poprzez wniesienie należnej opłaty skarbowej.

Ponadto dłużnik może zaskarżyć – w postępowaniu zwykłym – roszczenie, w przedmiocie którego wydano nakaz zapłaty, jeżeli ujawnione zostaną nowe fakty lub dowody pisemne o kluczowym znaczeniu dla sprawy, o których nie mógł on wiedzieć w terminie wyznaczonym na wniesienie sprzeciwu lub których nie mógł uzyskać w tym terminie. Powództwo można wytoczyć w terminie trzech miesięcy od dnia, w którym dłużnik powziął wiadomość o nowych okolicznościach, lub od dnia, w którym otrzymał możliwość uzyskania nowych dowodów pisemnych, lecz nie później niż w terminie jednego roku od zakończenia przymusowej egzekucji roszczenia.

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwy punkt kontaktowy Europejskiej Sieci Sądowej (EJN). Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. ESS ani Komisja Europejska nie ponoszą odpowiedzialności za wszelkie informacje, dane lub odniesienia zawarte w tym dokumencie. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.

Ostatnia aktualizacja: 24/07/2018

Postępowanie w sprawie nakazu zapłaty - Czechy

SPIS TREŚCI

- 1 Istnienie postępowania w sprawie wydania nakazu zapłaty
 - 1.1 Zakres i postępowanie
 - 1.1.1 Jakie rodzaje roszczeń są kwalifikowalne (np. tylko roszczenia pieniężne, tylko roszczenia wynikające ze zobowiązań umownych itp.)?
 - 1.1.2 Czy istnieje górny pułap wartości roszczenia (wartości przedmiotu sporu)?
 - 1.1.3 Czy skorzystanie z postępowania jest fakultatywne czy obligatoryjne?
 - 1.1.4 Czy możliwe jest zastosowanie postępowania, jeżeli pozwany mieszka w innym państwie członkowskim lub w państwie trzecim?
 - 1.2 Sąd właściwy
 - 1.3 Wymogi formalne
 - 1.3.1 Czy skorzystanie ze standardowego formularza jest obowiązkowe? (Jeżeli tak, gdzie można pobrać taki formularz?)
 - 1.3.2 Czy istnieje przymus adwokacki?
 - 1.3.3 Jak bardzo szczegółowo należy opisać roszczenie?
 - 1.3.4 Czy konieczne jest przedstawienie dowodów pisemnych dotyczących danego roszczenia? Jeżeli tak, jakie dokumenty są dopuszczalne jako dowody?
 - 1.4 Odrzucenie pozwu
 - 1.5 Odwołanie
 - 1.6 Sprzeciw
 - 1.7 Skutek wniesienia sprzeciwu
 - 1.8 Skutek niewniesienia sprzeciwu
 - 1.8.1 Co należy zrobić, aby nakaz zapłaty stał się tytułem wykonawczym?
 - 1.8.2 Czy orzeczenie to jest prawomocne czy nadal istnieje możliwość, aby pozwany odwołał się od tego orzeczenia?

1 Istnienie postępowania w sprawie wydania nakazu zapłaty

Oprócz postępowania w sprawie europejskiego nakazu zapłaty uregulowanego rozporządzeniem (WE) nr 1896/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. ustanawiającym postępowanie w sprawie europejskiego nakazu zapłaty w Republice Czeskiej istnieją trzy inne rodzaje takich postępowań – postępowanie nakazowe, elektroniczne postępowanie

nakazowe oraz postępowanie nakazowe na podstawie weksla lub czeku (przepisy §§ 172–175 ustawy nr 99/1963 kodeks postępowania cywilnego (občanský soudní řád)).

1.1 Zakres i postępowanie

Nakaz zapłaty może zostać wydany nawet bez wyrażonego *expressis verbis* żądania powoda, na podstawie powództwa o zaspokojenie roszczenia pieniężnego, jeżeli przysługujące powodowi prawo wynika z przytoczonych przez niego i udokumentowanych okoliczności faktycznych. Sąd zawsze dysponuje swobodą uznania przy podejmowaniu decyzji o ewentualnym rozstrzygnięciu sprawy poprzez wydanie nakazu zapłaty. Jeżeli sąd nie wyda nakazu zapłaty, wyznacza rozprawę. Nakaz zapłaty nie może zostać wydany, jeśli ma zostać doręczony pozwanemu przebywającemu za granicą lub jeśli miejsce pobytu pozwanego jest nieznane (przepisy § 172 ust. 2 ustawy nr 99/1963 kodeks postępowania cywilnego).

Elektroniczny nakaz zapłaty może zostać wydany wyłącznie na podstawie pozwu wniesionego przez powoda przy użyciu specjalnego elektronicznego formularza opatrzonego kwalifikowanym podpisem elektronicznym, pod warunkiem że wartość przedmiotu sporu nie przekracza kwoty 1 000 000 CZK, przy czym nie obejmuje ona odsetek, pożytków i kosztów. Elektroniczny nakaz zapłaty nie może zostać wydany, jeśli ma zostać doręczony pozwanemu przebywającemu za granicą lub jeśli miejsce pobytu pozwanego jest nieznane (przepisy § 174a ust. 3 ustawy nr 99/1963 kodeks postępowania cywilnego).

Za pośrednictwem nakazu zapłaty na podstawie weksla lub czeku można wyegzekwować prawa wynikające z weksla lub czeku. W przypadku spełnienia wymogów formalnych sąd ma obowiązek orzec w postępowaniu uproszczonym, wydając nakaz zapłaty na podstawie weksla (czeku). Nakaz zapłaty na podstawie weksla lub czeku może zostać wydany wyłącznie na wniosek powoda i jest to możliwe nawet wówczas, gdy nakaz ma zostać doręczony za granicę. Nakaz zapłaty na podstawie weksla lub czeku można doręczyć pozwanemu wyłącznie osobiście; wszelkie formy doręczenia zastępczego są niedopuszczalne.

Celem wszczęcia postępowania w sprawie europejskiego nakazu zapłaty jest egzekucja bezspornych roszczeń pieniężnych o określonej wysokości. Bezsporne roszczenia pieniężne muszą być wymagalne w chwili wniesienia pozwu o wydanie europejskiego nakazu zapłaty. W celu wniesienia pozwu należy wypełnić formularz A, w którym podaje się wszystkie informacje dotyczące stron oraz charakteru i kwoty dochodzonego roszczenia. Sąd zbada pozew i w przypadku poprawnego wypełnienia formularza powinien wydać europejski nakaz zapłaty w terminie 30 dni.

1.1.1 Jakie rodzaje roszczeń są kwalifikowalne (np. tylko roszczenia pieniężne, tylko roszczenia wynikające ze zobowiązań umownych itp.)?

Orzeczenia w formie nakazu zapłaty, elektronicznego nakazu zapłaty lub europejskiego nakazu zapłaty mogą zostać wydane wyłącznie w odniesieniu do roszczeń pieniężnych.

Nakaz zapłaty na podstawie weksla lub czeku może dotyczyć wyłącznie wykonania zobowiązań pieniężnych wynikających z weksla lub czeku.

1.1.2 Czy istnieje górny pułap wartości roszczenia (wartości przedmiotu sporu)?

Maksymalna wartość przedmiotu sporu wynosząca 1 000 000 CZK (plus odsetki, pożytki i koszty) ma zastosowanie w przypadku elektronicznego nakazu zapłaty; nie istnieje maksymalna wartość przedmiotu sporu w przypadku europejskiego nakazu zapłaty ani nakazu zapłaty na podstawie weksla (czeku).

1.1.3 Czy skorzystanie z postępowania jest fakultatywne czy obligatoryjne?

Postępowanie w sprawie nakazu zapłaty nie jest obowiązkowe; powód może dochodzić przysługującego mu roszczenia pieniężnego w postępowaniu zwykłym. Jeżeli natomiast powód wytoczy powództwo w trybie zwykłym, a dochodzone roszczenie spełnia przesłanki wydania nakazu zapłaty, sąd może wydać nakaz zapłaty, nawet jeśli powód wyraźnie się o to nie zwrócił. Elektroniczny nakaz zapłaty, europejski nakaz zapłaty oraz nakaz zapłaty na podstawie weksla (czeku) mogą zostać wydane wyłącznie na wniosek powoda.

1.1.4 Czy możliwe jest zastosowanie postępowania, jeżeli pozwany mieszka w innym państwie członkowskim lub w państwie trzecim?

Nakaz zapłaty i elektroniczny nakaz zapłaty nie mogą zostać wydane, jeżeli mają zostać doręczone pozwanemu przebywającemu za granicą. W takim przypadku sąd prowadzi postępowanie zgodnie z przepisami dotyczącymi postępowania w trybie zwykłym.

Jeżeli europejski nakaz zapłaty wydany przez sąd czeski lub sąd innego państwa członkowskiego ma zostać doręczony w Republice Czeskiej, istnieje wymóg osobistego doręczenia pozwanemu; wszelkie formy doręczenia zastępczego są niedopuszczalne (przepisy § 174b ust. 1 ustawy nr 99/1963 kodeks postępowania cywilnego).

1.2 Sąd właściwy

Orzeczenie w formie nakazu zapłaty lub elektronicznego nakazu zapłaty wydaje właściwy miejscowo sąd rejonowy (*okresní soud*). Orzeczenie w formie nakazu zapłaty na podstawie weksla (czeku) zawsze wydaje sąd okręgowy (*krajský soud*) (przepisy § 9 ustawy nr 99/1963 kodeks postępowania cywilnego). W odniesieniu do właściwości w zakresie wydawania europejskiego nakazu zapłaty zob. art. 6 rozporządzenia (WE) nr 1896/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. ustanawiającego postępowanie w sprawie europejskiego nakazu zapłaty.

1.3 Wymogi formalne

Nie istnieje standardowy formularz pozwu o wydanie nakazu zapłaty ani nakazu zapłaty na podstawie weksla (czeku).

Sąd może wydać nakaz zapłaty bez wyrażonego *expressis verbis* wniosku powoda; zasada ta nie ma zastosowania do elektronicznych nakazów zapłaty oraz nakazów zapłaty na podstawie weksla i czeku.

Pozew o wydanie nakazu zapłaty lub nakazu zapłaty na podstawie weksla lub czeku musi zatem spełniać ogólne wymogi dotyczące wnoszenia do sądu pism procesowych – jeżeli w przepisach prawa nie określono wymogów szczególnych dotyczących wnoszenia danego rodzaju pisma, pismo powinno zawierać co najmniej następujące elementy: oznaczenie sądu, do którego jest skierowane, oznaczenie powoda, przedmiotu sporu i żądań powoda, a także podpis i datę. Obowiązek opatrzenia podpisem i datą nie ma zastosowania do pism procesowych składanych w formie elektronicznej w formacie zgodnym z przepisami szczególnymi. Pismo procesowe musi być sporządzone na piśmie i można je wnieść w formie papierowej, w formie elektronicznej za pośrednictwem publicznej sieci danych albo za pośrednictwem faksu (przepisy § 42 ust. 1 oraz 4 ustawy nr 99/1963 kodeks postępowania cywilnego). Wniesieniu pisma procesowego w formie elektronicznej lub za pośrednictwem faksu musi towarzyszyć złożenie oryginału w terminie trzech dni lub złożenie pisemnego oświadczenia o tej samej treści. Zasada ta nie ma zastosowania do pism wniesionych w formie elektronicznej, które są opatrzone kwalifikowanym podpisem elektronicznym weryfikowanym przy użyciu kwalifikowanego certyfikatu wydanego przez akredytowanego dostawcę (przepisy § 42 ust. 3 ustawy nr 99/1963 kodeks postępowania cywilnego).

Pozew o wydanie elektronicznego nakazu zapłaty można wnieść wyłącznie przy użyciu specjalnego formularza w formacie elektronicznym (formularz jest dostępny pod adresem: <https://www.justice.cz/>). Poza spełnieniem wymogów ogólnych (przepisy § 42 ust. 4 ustawy nr 99/1963 kodeks postępowania cywilnego) pozew musi również zawierać imiona i nazwiska oraz adresy stron, osobiste numery identyfikacyjne lub numery identyfikacyjne (w stosownych przypadkach) stron (firmę lub nazwę i adres siedziby osoby prawnej, numer identyfikacyjny, oznaczenie państwa oraz właściwej jednostki organizacyjnej państwa występującej w jego imieniu w sądzie) oraz – w stosownych przypadkach – również imiona i nazwiska pełnomocników, opis faktów mających decydujące znaczenie dla sprawy, wnioski dowodowe powoda oraz żądanie pozwu (przepisy § 79 ust. 1 ustawy nr 99/1963 kodeks postępowania cywilnego). W pozwie należy również wskazać datę urodzenia osoby fizycznej, numer identyfikacyjny osoby prawnej lub oznaczenie osoby fizycznej prowadzącej działalność gospodarczą (przepisy § 174a ust. 2 ustawy nr 99/1963 kodeks postępowania cywilnego). Pozew musi być opatrzony kwalifikowanym podpisem elektronicznym powoda weryfikowanym przy użyciu kwalifikowanego certyfikatu wydanego przez akredytowanego dostawcę.

Aby wnieść pozew o europejski nakaz zapłaty, należy wypełnić formularz A zawarty w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 1896/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. W formularzu należy podać wszystkie informacje dotyczące stron oraz charakteru i kwoty roszczenia.

1.3.1 Czy skorzystanie ze standardowego formularza jest obowiązkowe? (Jeżeli tak, gdzie można pobrać taki formularz?)

Wyłącznie w przypadku elektronicznego nakazu zapłaty. Formularz jest dostępny pod adresem <https://www.justice.cz/>. Pozew musi być opatrzony kwalifikowanym podpisem elektronicznym powoda weryfikowanym przy użyciu kwalifikowanego certyfikatu wydanego przez akredytowanego dostawcę (przepisy § 174a ustawy nr 99/1963, kodeks postępowania cywilnego). W odniesieniu do wymogów formalnych wniesienia pozwu o wydanie europejskiego nakazu zapłaty zob. pkt 1.3 powyżej.

1.3.2 Czy istnieje przymus adwokacki?

Nie.

1.3.3 Jak bardzo szczegółowo należy opisać roszczenie?

Nakaz zapłaty lub elektroniczny nakaz zapłaty może zostać wydany wyłącznie wówczas, gdy dochodzone prawo wynika z okoliczności faktycznych przedstawionych i udokumentowanych przez powoda (zob. pkt 1.3.4.). Wniosek, że dochodzone prawo wynika z okoliczności faktycznych przedstawionych i udokumentowanych przez powoda, musi wynikać z opisu faktów mających decydujące znaczenie dla sprawy, w wystarczający sposób popartych załączonymi dowodami, co umożliwi sądowi zbadanie okoliczności faktycznych sprawy przytoczonych przez powoda. Należy wskazać wszystkie okoliczności sprawy, tak by umożliwić ocenę, które chronione na mocy przepisów prawo jest przedmiotem roszczenia (który przepis prawny należy zastosować);

ponadto powód musi przytoczyć wszystkie okoliczności faktyczne, z którymi na mocy przepisów wiąże się powstanie, zmiana lub ustanie praw i obowiązków, przy czym wszystkie te okoliczności muszą być należycie poparte dowodami.

W postępowaniu o wydanie nakazu zapłaty na podstawie weksla lub czeku powód musi przedstawić oryginał weksla lub czeku, którego autentyczność nie budzi wątpliwości, oraz inne dokumenty niezbędne do wykonania przysługującego mu prawa.

1.3.4 Czy konieczne jest przedstawienie dowodów pisemnych dotyczących danego roszczenia? Jeżeli tak, jakie dokumenty są dopuszczalne jako dowody?

Tak. Jak sugeruje charakter postępowania, konieczne jest przedstawienie dowodów z dokumentów, które potwierdzają prawo dochodzone przez powoda. W przypadku pozwu o wydanie elektronicznego nakazu zapłaty dowody z dokumentów należy załączyć w formie elektronicznej. Do pozwu o wydanie nakazu zapłaty na podstawie weksla (czeku) należy załączyć oryginał weksla lub czeku. Zakres uprawnienia powoda do korzystania z różnych środków dowodowych nie podlega żadnym ograniczeniom.

1.4 Odrzucenie pozwu

W braku możliwości wydania nakazu zapłaty sąd nie odrzuca pozwu o jego wydanie, lecz kontynuuje postępowanie zgodnie z przepisami dotyczącymi postępowania w trybie zwykłym (w szczególności wyznacza rozprawę). Nakaz zapłaty nie może zostać wydany, jeżeli roszczenie powoda nie ma charakteru pieniężnego, jeżeli miejsce pobytu pozwanego jest nieznane lub jeżeli nakaz zapłaty ma zostać doręczony pozwanemu przebywającemu za granicą.

Sąd odrzuci pozew o wydanie elektronicznego nakazu zapłaty, jeżeli nie zawiera on wszystkich elementów wymaganych na mocy prawa, jest niezrozumiały lub niejednoznaczny i jeśli tego rodzaju braki uniemożliwiają kontynuowanie postępowania. W tym przypadku sąd nie wzywa powoda do usunięcia braków ani do uzupełnienia pozwu.

W braku możliwości uwzględnienia powództwa o wydanie nakazu zapłaty na podstawie weksla lub czeku sąd wyznaczy rozprawę.

1.5 Odwołanie

Sąd nie wydaje orzeczenia uchylającego nakaz zapłaty, elektroniczny nakaz zapłaty lub nakaz zapłaty na podstawie weksla lub czeku; pytanie dotyczące możliwości odwołania się od tego rodzaju orzeczenia jest zatem bezzasadne.

1.6 Sprzeciw

Środkiem zaskarżenia przysługującym od nakazu zapłaty lub elektronicznego nakazu zapłaty są zarzuty. Pozwany może wnieść zarzuty w terminie 15 dni od dnia doręczenia nakazu zapłaty lub elektronicznego nakazu zapłaty. Zarzuty od elektronicznego nakazu zapłaty można również wnieść przy użyciu formularza elektronicznego opatrzonego kwalifikowanym podpisem elektronicznym. Pismo zawierające zarzuty nie musi zawierać uzasadnienia, lecz powinno spełniać wymogi ogólne dotyczące wnoszenia do sądu pism procesowych, tj. w szczególności musi być opatrzone podpisem i datą oraz musi zawierać oznaczenie sądu, do którego jest skierowane, oznaczenie pozwanego wnoszącego zarzuty, oznaczenie przedmiotu sporu oraz żądań powoda.

Zarzuty od nakazu zapłaty na podstawie weksla lub czeku można wnieść w terminie 15 dni od dnia jego doręczenia. W piśmie zawierającym zarzuty pozwany musi wskazać wszelkie powody, dla których sprzeciwia się nakazowi zapłaty na podstawie weksla lub czeku.

W postępowaniu w sprawie europejskiego nakazu zapłaty pozwany może uiścić kwotę będącą przedmiotem roszczenia albo zaskarżyć roszczenie w terminie 30 dni, wnosząc sprzeciw do sądu, który wydał europejski nakaz zapłaty; sprzeciw wnosi się na formularzu F określonym w rozporządzeniu (WE) nr 1896/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. Sprawa zostaje następnie przekazana powszechnym sądom cywilnym, które rozpatrzą ją w oparciu o przepisy krajowe.

1.7 Skutek wniesienia sprzeciwu

Jeżeli chociaż jeden pozwany wnieśli zarzuty w wyznaczonym terminie, nakaz zapłaty lub elektroniczny nakaz zapłaty zostają w całości uchylone, sąd wyznacza rozprawę i prowadzi postępowanie w trybie zwykłym.

W przypadku wniesienia przez pozwanego zarzutów od nakazu zapłaty na podstawie weksla lub czeku w wyznaczonym terminie sąd również wyznaczy rozprawę w celu ich rozpatrzenia. W zależności od wyniku postępowania w sprawie zarzutów sąd wyda wyrok, w którym utrzyma w mocy nakaz zapłaty na podstawie weksla lub czeku (w przypadku uznania zarzutów za bezzasadne) albo uchyli go w całości lub w części (w przypadku uznania zarzutów za częściowo lub w pełni zasadne). Wyrok ten można zaskarżyć. W odróżnieniu od zarzutów od nakazu zapłaty lub elektronicznego nakazu zapłaty wniesienie zarzutów od nakazu zapłaty na podstawie weksla lub czeku nie powoduje uchylecia tego nakazu.

1.8 Skutek niewniesienia sprzeciwu

W przypadku niewniesienia zarzutów od nakazu zapłaty i elektronicznego nakazu zapłaty lub sprzeciwu od europejskiego nakazu zapłaty nakazy te stają się wykonalnymi orzeczeniami. Jeżeli pozwany nie wniesie zarzutów od nakazu zapłaty na podstawie weksla lub czeku lub je cofnie, nakaz ten również staje się wykonalnym orzeczeniem.

1.8.1 Co należy zrobić, aby nakaz zapłaty stał się tytułem wykonawczym?

Na stosowny wniosek sąd nada nakazowi zapłaty, elektronicznemu nakazowi zapłaty lub nakazowi zapłaty na podstawie weksla lub czeku klauzulę wykonalności. Nakaz zapłaty opatrzony tego rodzaju klauzulą stanowi tytuł wykonawczy.

W postępowaniu w sprawie europejskiego nakazu zapłaty w przypadku niewniesienia sprzeciwu przez pozwanego w wyznaczonym terminie europejski nakaz zapłaty staje się automatycznie wykonalny. Wykonanie odbywa się zgodnie z przepisami i procedurami państwa członkowskiego, w którym europejski nakaz zapłaty ma zostać wykonany.

1.8.2 Czy orzeczenie to jest prawomocne czy nadal istnieje możliwość, aby pozwany odwołał się od tego orzeczenia?

Nie istnieją żadne zwyczajne środki zaskarżenia nakazu zapłaty, elektronicznego nakazu zapłaty ani nakazu zapłaty na podstawie weksla lub czeku, od których nie wniesiono zarzutów i które stały się wykonalnymi orzeczeniami. W przypadkach określonych w przepisach pozwany może wnieść jedynie nadzwyczajne środki zaskarżenia, tj. skargę o stwierdzenie nieważności orzeczenia (*žaloba pro zmatečnost*) oraz, w przypadku wykonalnego nakazu zapłaty, również skargę o wznowienie postępowania (przepisy § 228 ust. 2 i § 229 ust. 2 ustawy nr 99/1963 kodeks postępowania cywilnego).

Po upływie 30-dniowego terminu wyznaczonego na wniesienie sprzeciwu od europejskiego nakazu zapłaty, w którym nie wniesiono takiego sprzeciwu, pozwany może złożyć wniosek o ponowne zbadanie europejskiego nakazu zapłaty, z zastrzeżeniem warunków określonych w art. 20 rozporządzenia (WE) nr 1896/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. Sędem właściwym do przeprowadzenia postępowania w przedmiocie wniosku o ponowne zbadanie europejskiego nakazu zapłaty jest sąd, który wydał dany nakaz. Wniosek o ponowne zbadanie europejskiego nakazu zapłaty stanowi jedyny środek zaskarżenia przysługujący pozwanemu od wykonalnego europejskiego nakazu zapłaty w państwie, w którym wydano nakaz zapłaty. Orzeczenie w przedmiocie wniosku o ponowne zbadanie europejskiego nakazu zapłaty doręcza się zarówno powodowi, jak i pozwanemu (przepisy § 174b ust. 2 i 3 ustawy nr 99/1963, kodeks postępowania cywilnego).

Łącza do powiązanych stron internetowych

<https://www.justice.cz/>

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwy punkt kontaktowy Europejskiej Sieci Sądowej (EJN). Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. ESS ani Komisja Europejska nie ponoszą odpowiedzialności za wszelkie informacje, dane lub odniesienia zawarte w tym dokumencie. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.

Ostatnia aktualizacja: 24/07/2018

Postępowanie w sprawie nakazu zapłaty - Niemcy

Uwaga: niedawno wprowadzono na tej stronie zmiany w oryginalnej wersji językowej [de](#). Strona w wybranej przez Ciebie wersji językowej jest obecnie tłumaczona przez nasze służby tłumaczeniowe.

SPIS TREŚCI

- 1 Istnienie postępowania w sprawie wydania nakazu zapłaty
 - 1.1 Zakres i postępowanie
 - 1.1.1 Jakie rodzaje roszczeń są kwalifikowalne (np. tylko roszczenia pieniężne, tylko roszczenia wynikające ze zobowiązań umownych itp.)?
 - 1.1.2 Czy istnieje górny pułap wartości roszczenia (wartości przedmiotu sporu)?
 - 1.1.3 Czy skorzystanie z postępowania jest fakultatywne czy obligatoryjne?
 - 1.1.4 Czy możliwe jest zastosowanie postępowania, jeżeli pozwany mieszka w innym państwie członkowskim lub w państwie trzecim?
 - 1.2 Sąd właściwy

- 1.3 Wymogi formalne
 - 1.3.1 Czy skorzystanie ze standardowego formularza jest obowiązkowe? (Jeżeli tak, gdzie można pobrać taki formularz?)
 - 1.3.2 Czy istnieje przymus adwokacki?
 - 1.3.3 Jak bardzo szczegółowo należy opisać roszczenie?
 - 1.3.4 Czy konieczne jest przedstawienie dowodów pisemnych dotyczących danego roszczenia? Jeżeli tak, jakie dokumenty są dopuszczalne jako dowody?
 - 1.4 Odrzucenie pozwu
 - 1.5 Odwołanie
 - 1.6 Sprzeciw
 - 1.7 Skutek wniesienia sprzeciwu
 - 1.8 Skutek niewniesienia sprzeciwu
 - 1.8.1 Co należy zrobić, aby nakaz zapłaty stał się tytułem wykonawczym?
 - 1.8.2 Czy orzeczenie to jest prawomocne czy nadal istnieje możliwość, aby pozwany odwołał się od tego orzeczenia?
-

1 Istnienie postępowania w sprawie wydania nakazu zapłaty

1.1 Zakres i postępowanie

Tak. W przepisach postępowania cywilnego przewiduje się postępowanie w sprawie nakazu zapłaty (*Mahnverfahren*) w celu zaspokojenia roszczeń pieniężnych, które prawdopodobnie zostaną uznane przez dłużnika. Postępowanie to reguluje art. 688 i nast. kodeksu postępowania cywilnego (Zivilprozessordnung).

1.1.1 Jakie rodzaje roszczeń są kwalifikowalne (np. tylko roszczenia pieniężne, tylko roszczenia wynikające ze zobowiązań umownych itp.)?

Postępowanie to ma zasadniczo zastosowanie w przypadku roszczeń związanych z zapłatą konkretnej kwoty pieniężnej w euro.

Nie można go jednak stosować w następujących przypadkach:

- roszczenia wynikające z umowy kredytu konsumenckiego o oprocentowaniu wyższym niż 12 punktów procentowych powyżej podstawowej stopy procentowej,
- roszczenia, którego dochodzenie jest związane ze spełnieniem świadczenia wzajemnego przez wierzyciela, który jeszcze tego nie uczynił,
- jeżeli doręczenie nakazu zapłaty musiałyby się odbyć przez obwieszczenie ze względu na fakt, że adres pozwanego jest nieznan.

1.1.2 Czy istnieje górną pułap wartości roszczenia (wartości przedmiotu sporu)?

Nie istnieje pułap wartości roszczenia.

1.1.3 Czy skorzystanie z postępowania jest fakultatywne czy obligatoryjne?

Skorzystanie przez wierzyciela z postępowania w sprawie nakazu zapłaty jest fakultatywne. Wierzyciel może dokonać wyboru między tym postępowaniem a postępowaniem zwykłym.

1.1.4 Czy możliwe jest zastosowanie postępowania, jeżeli pozwany mieszka w innym państwie członkowskim lub w państwie trzecim?

Zasadniczo niemieckie postępowanie w sprawie nakazu zapłaty można również zastosować, jeżeli pozwany mieszka w innym państwie członkowskim lub w państwie trzecim. Należy jednak zauważyć, że zgodnie z art. 688 ust. 3 niemieckiego kodeksu postępowania cywilnego, gdy istnieje konieczność doręczenia nakazu zapłaty za granicą, postępowanie w sprawie nakazu zapłaty ma zastosowanie tylko wówczas, gdy przewiduje to niemiecka ustawa o uznawaniu i wykonywaniu orzeczeń (Anerkennungs- und Vollstreckungsausführungsgesetz). Obecnie stosuje się ją w przypadku wszystkich państw członkowskich Unii Europejskiej oraz Islandii, Norwegii i Szwajcarii.

1.2 Sąd właściwy

Sądem o właściwości wyłącznej do celów postępowania w sprawie nakazu zapłaty jest sąd rejonowy (*Amtsgerichte*) właściwy dla powoda. Właściwość określa się na podstawie miejsca zamieszkania osoby fizycznej lub, w przypadku osoby prawnej, jej siedziby. W niektórych krajach związkowych Niemiec utworzono centralne wydziały właściwe dla spraw z zakresu nakazów zapłaty (*Mahngerichte*) – takie jak w Sądzie Rejonowym Wedding w Berlinie. Oznacza to, że w danym kraju związkowym właściwość w zakresie postępowania w sprawie nakazu zapłaty posiada kilka sądów rejonowych lub nawet tylko jeden sąd rejonowy. W takich przypadkach sądem właściwym dla powoda jest *Mahngerichte* właściwy dla jego miejsca zamieszkania.

Jeżeli na terenie Niemiec nie ma sądu właściwego dla powoda, właściwość wyłączną posiada Sąd Rejonowy Wedding w Berlinie. Jeżeli na terenie Niemiec nie ma sądu właściwego dla pozwanego, sądem właściwym jest sąd rejonowy, który byłby właściwy w przypadku sporu, niezależnie od jego właściwości rzeczowej (na ogół sądy rejonowe mają właściwość wyłącznie w przypadku roszczeń nieprzekraczających kwoty 5 000 EUR). Również w tym przypadku w niektórych krajach związkowych mogą istnieć centralne wydziały właściwe do rozpoznawania spraw dotyczących nakazów zapłaty.

1.3 Wymogi formalne

1.3.1 Czy skorzystanie ze standardowego formularza jest obowiązkowe? (Jeżeli tak, gdzie można pobrać taki formularz?)

Skorzystanie z formularza jest obowiązkowe, przy czym w zautomatyzowanym postępowaniu w sprawie nakazu zapłaty i tradycyjnym postępowaniu w sprawie nakazu zapłaty stosuje się różne formularze.

W większości krajów związkowych postępowanie w sprawie nakazu zapłaty odbywa się w sposób zautomatyzowany. W tym przypadku pozw można złożyć na formularzu w wersji papierowej albo w drodze elektronicznej wymiany danych. Szereg producentów oprogramowania oferuje programy przeznaczone do elektronicznego składania pozwów w zautomatyzowanym postępowaniu w sprawie nakazu zapłaty. W niektórych sądach rejonowych istnieje również możliwość składania pozwów za pośrednictwem internetu.

Formularze w wersji papierowej stosowane w przypadku zautomatyzowanego i tradycyjnego postępowania w sprawie nakazu zapłaty można nabyć w sklepach papierniczych.

1.3.2 Czy istnieje przymus adwokacki?

Nie, nie istnieje przymus adwokacki.

1.3.3 Jak bardzo szczegółowo należy opisać roszczenie?

Nie ma konieczności szczegółowego opisanie podstaw roszczenia. Wymagane jest jedynie krótkie określenie przedmiotu roszczenia i wskazanie konkretnej żądanej kwoty. Należy wypełnić w tym celu pola w formularzu przygotowanym na potrzeby postępowania w sprawie nakazu zapłaty. Roszczenia główne i uboczne należy wykazać osobno.

1.3.4 Czy konieczne jest przedstawienie dowodów pisemnych dotyczących danego roszczenia? Jeżeli tak, jakie dokumenty są dopuszczalne jako dowody?

Nie trzeba przedstawiać żadnych dowodów z dokumentów na poparcie dochodzonych roszczeń.

1.4 Odrzucenie pozwu

Pozew o wydanie nakazu zapłaty zostanie odrzucony, jeżeli postępowanie w sprawie nakazu zapłaty jest niedopuszczalne; jeżeli sąd, do którego skierowano pozew, nie jest sądem właściwym lub jeżeli pozew o wydanie nakazu zapłaty nie spełnia wymogów formalnych. Pozew zostanie również odrzucony, jeżeli nakaz zapłaty można wydać tylko w odniesieniu do części roszczenia. Przed odrzuceniem pozwu powód musi zostać wysłuchany.

Przed wydaniem nakazu zapłaty sąd nie bada, czy roszczenie jest zasadne.

1.5 Odwołanie

Co do zasady, od odmowy wydania nakazu zapłaty nie przysługuje środek odwoławczy. Istnieje możliwość wniesienia natychmiastowego środka odwoławczego (*sofortige Beschwerde*), ale jedynie wówczas, gdy pozew przesłano w formie pozwalającej jedynie na przetwarzanie automatyczne, przy czym nastąpiło jego odrzucenie ze względu na opinię sądu, że nie nadaje się on do elektronicznego przetwarzania przez sąd; w praktyce przepis ten ma jednak niewielkie znaczenie.

1.6 Sprzeciw

Od doręczonego nakazu zapłaty pozwanemu przysługuje sprzeciw, przy czym pozwany powinien go wnieść w terminie dwóch tygodni. Istnieje jednak możliwość wniesienia sprzeciwu po upływie tego terminu, pod warunkiem że nie wydano tytułu wykonawczego.

W przypadku doręczenia nakazu zapłaty pozwany otrzymuje formularz na potrzeby wniesienia sprzeciwu. Skorzystanie z formularza jest jednak fakultatywne. Oznacza to, że sprzeciw można wnieść również w innej formie; jedynym formalnym wymogiem jest to, by miał on formę pisemną.

1.7 Skutek wniesienia sprzeciwu

Jeżeli pozwany podważy zasadność roszczenia w terminie, nie istnieje możliwość wydania tytułu wykonawczego, a zatem nie można przeprowadzić postępowania egzekucyjnego na podstawie nakazu zapłaty dotyczącego określonego roszczenia. Sprawa nie zostanie jednak następnie rozpatrzona automatycznie w trybie postępowania zwykłego. Wymaga to złożenia wniosku z wyraźnym żądaniem przeprowadzenia postępowania zwykłego w danej sprawie i może to uczynić każda ze stron postępowania w sprawie nakazu zapłaty. Powód może zdecydować się na złożenie takiego wniosku, gdy tylko dowie się o sprzeciwie; może nawet – z wyprzedzeniem – dołączyć wniosek do samego pozwu o wydanie nakazu zapłaty.

1.8 Skutek niewniesienia sprzeciwu

1.8.1 Co należy zrobić, aby nakaz zapłaty stał się tytułem wykonawczym?

Sąd wyda tytuł wykonawczy po wniesieniu odpowiedniego wniosku. Wniosku nie można złożyć przed upływem terminu przeznaczanego na wniesienie sprzeciwu; wniosek musi zawierać oświadczenie, czy i jakich płatności dokonano w związku z nakazem zapłaty. Jeżeli dokonano płatności częściowych, wnioskodawca musi odpowiednio zmniejszyć kwotę wskazaną we wniosku.

1.8.2 Czy orzeczenie to jest prawomocne czy nadal istnieje możliwość, aby pozwany odwołał się od tego orzeczenia?

Tytuł wykonawczy jest równoważny tymczasowo wykonalnemu wyrokowi zaocznemu. Można go zaskarżyć w terminie dwóch tygodni od doręczenia.

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwy punkt kontaktowy Europejskiej Sieci Sądowej (EJN). Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. ESS ani Komisja Europejska nie ponoszą odpowiedzialności za wszelkie informacje, dane lub odniesienia zawarte w tym dokumencie. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.

Ostatnia aktualizacja: 18/06/2018

Postępowanie w sprawie nakazu zapłaty - Irlandia

SPIS TREŚCI

- 1 Istnienie postępowania w sprawie wydania nakazu zapłaty
 - 1.1 Zakres i postępowanie
 - 1.1.1 Jakiego rodzaju roszczeń są kwalifikowalne (np. tylko roszczenia pieniężne, tylko roszczenia wynikające ze zobowiązań umownych itp.)?
 - 1.1.2 Czy istnieje górny pułap wartości roszczenia (wartości przedmiotu sporu)?
 - 1.1.3 Czy skorzystanie z postępowania jest fakultatywne czy obligatoryjne?
 - 1.1.4 Czy możliwe jest zastosowanie postępowania, jeżeli pozwany mieszka w innym państwie członkowskim lub w państwie trzecim?
 - 1.2 Sąd właściwy
 - 1.3 Wymogi formalne
 - 1.3.1 Czy skorzystanie ze standardowego formularza jest obowiązkowe? (Jeżeli tak, gdzie można pobrać taki formularz?)
 - 1.3.2 Czy istnieje przymus adwokacki?
 - 1.3.3 Jak bardzo szczegółowo należy opisać roszczenie?
 - 1.3.4 Czy konieczne jest przedstawienie dowodów pisemnych dotyczących danego roszczenia? Jeżeli tak, jakie dokumenty są dopuszczalne jako dowody?
 - 1.4 Odrzucenie pozwu

- 1.5 [Odwołanie](#)
 - 1.6 [Sprzeciw](#)
 - 1.7 [Skutek wniesienia sprzeciwu](#)
 - 1.8 [Skutek niewniesienia sprzeciwu](#)
 - 1.8.1 [Co należy zrobić, aby nakaz zapłaty stał się tytułem wykonawczym?](#)
 - 1.8.2 [Czy orzeczenie to jest prawomocne czy nadal istnieje możliwość, aby pozwany odwołał się od tego orzeczenia?](#)
-

1 Istnienie postępowania w sprawie wydania nakazu zapłaty

W Irlandii nie istnieje szczególne postępowanie nakazowe, jednak powód, któremu przysługuje roszczenie pieniężne lub którego roszczenie można w łatwy sposób wyrazić w kwocie pieniężnej, może uzyskać wyrok zaoczny.

1.1 Zakres i postępowanie

Jeżeli pozwany nie złoży powiadomienia o zamiarze skorzystania z prawa do obrony procesowej (*appearance*) ani nie wniesie odpowiedzi na pozew (*defence*), powód może uzyskać wyrok zaoczny. Jeżeli pierwotne powództwo dotyczy ustalonej lub określonej kwoty, prawomocny wyrok może zostać wydany przez sekretariat główny (Central Office) Wysokiego Trybunału lub sekretariat sądu okręgowego (Circuit Court) w zależności od wartości przedmiotu sporu (z wyjątkiem niewielkiej liczby spraw, np. dotyczących pożyczek, w których powód musi wnieść o wydanie wyroku zaocznego lub uzyskać zgodę sądu na wydanie wyroku na jego korzyść). Innymi słowy, w wielu prostych sprawach dotyczących windykacji długów powód może uzyskać wyrok zaoczny bez konieczności zwracania się do sądu, gdyż wyrok taki może wydać właściwy sekretariat sądu w trybie administracyjnym.

Jeżeli roszczenie nie dotyczy określonej kwoty pieniężnej, powód musi skierować sprawę do sądu i jest to jedyny sposób uzyskania wyroku w takiej sprawie.

1.1.1 Jakiego rodzaju roszczenia są kwalifikowalne (np. tylko roszczenia pieniężne, tylko roszczenia wynikające ze zobowiązań umownych itp.)?

Wyrok zaoczny można uzyskać w niemalże każdym rodzaju spraw. Postępowanie to nie ogranicza się do roszczeń umownych lub pieniężnych, chociaż w takich sprawach procedura jest jeszcze prostsza. Główne wyjątki obejmują sprawy dotyczące pożyczek.

1.1.2 Czy istnieje górny pułap wartości roszczenia (wartości przedmiotu sporu)?

Nie.

1.1.3 Czy skorzystanie z postępowania jest fakultatywne czy obligatoryjne?

Postępowanie to jest fakultatywne, ponieważ powód musi wykonać kilka czynności przed uzyskaniem wyroku zaocznego – przykładowo złożyć niezbędne dokumenty do właściwego sekretariatu sądu lub sporządzić i doręczyć pozwanemu powiadomienie o złożeniu pozwu (*notice of motion*) oraz oświadczenie z mocą przysięgi. Jeżeli pozwany nie wniósł odpowiedzi na pozew lub odmówił jej wniesienia, a powód nie złoży wniosku o wydanie wyroku zaocznego, jedynym wyjściem dla powoda jest odstąpienie od dochodzenia roszczenia.

1.1.4 Czy możliwe jest zastosowanie postępowania, jeżeli pozwany mieszka w innym państwie członkowskim lub w państwie trzecim?

Z zastrzeżeniem umów w sprawie uznawania i wykonywania wyroków zawartych między Irlandią a innymi państwami członkowskimi (rozporządzenie Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych, zastąpione obecnie rozporządzeniem Rady (UE) nr 1215/2012) lub podobnych umów zawartych z państwami trzecimi, postępowanie to jest dopuszczalne, jeżeli pozwany zamieszkuje w innym państwie. Jeżeli pozwany zamieszkuje za granicą, powód musi zapewnić właściwe doręczenie pozwu zgodnie z odpowiednim regulaminem postępowania przed sądem, mającym zastosowanie do doręczenia poza granicami kraju. Jeżeli pozwany zamieszkujący w innym państwie nie złoży powiadomienia o zamiarze skorzystania z prawa do obrony procesowej ani nie wniesie odpowiedzi na pozew, powód może złożyć w sądzie wniosek o wydanie wyroku zaocznego w trybie zwykłym.

1.2 Sąd właściwy

Właściwość sądu zależy od charakteru roszczenia lub wartości przedmiotu sporu. Powód powinien zwrócić się do sądu, przed który wytoczył powództwo, a sąd ten jest właściwy do ustalenia, czy pozwany złożył powiadomienie o zamiarze skorzystania z prawa do obrony procesowej lub złożył odpowiedź na pozew oraz czy upłynął termin dokonania tego rodzaju czynności. Jeżeli wartość przedmiotu sporu jest niższa niż 75 000 EUR (60 000 EUR w przypadku powództw dotyczących szkody na osobie),

powód może wytoczyć powództwo przed sądem okręgowym. Jeżeli przekracza ona tę kwotę, powództwo należy wytoczyć przed Wysokim Trybunałem. Jeżeli wartość przedmiotu sporu jest niższa niż 15 000 EUR, powództwo należy wytoczyć przed sądem rejonowym (District Court). Jeżeli wartość przedmiotu sporu jest niższa niż 2000 EUR, możliwe jest wszczęcie postępowania w sprawie drobnych roszczeń.

1.3 Wymogi formalne

Powód musi się upewnić, że przestrzega odpowiednich procedur określonych w regulaminie postępowania przed sądem. Pisma procesowe muszą zostać doręczone pozwanemu. Jeżeli pozwany nie złoży zawiadomienia o zamiarze skorzystania z prawa do obrony procesowej ani nie złoży odpowiedzi na pozew, powód może wystąpić o wydanie wyroku zaocznego. Jeżeli roszczenie dotyczy ustalonej kwoty, powód musi jedynie sporządzić wezwanie do zapłaty, po czym jest on co do zasady uprawniony do uzyskania wyroku w sekretariacie właściwego sądu bez konieczności przeprowadzenia postępowania przed sądem ani zwracania się w tym przedmiocie do sędziego. Odpowiedni pracownik właściwego sekretariatu sądu sprawdza następnie, czy pozwany uznał roszczenie, czy upłynęły terminy przewidziane na reakcję na pozew oraz czy powód dostarczył sekretariatowi niezbędne dowody, takie jak oświadczenie z mocą przysięgi o doręczeniu oraz oświadczenie z mocą przysięgi o długu określające faktycznie należną kwotę.

Jeżeli roszczenie dotyczy nieustalonej kwoty albo jeżeli nie można w łatwy sposób ustalić wartości przedmiotu sporu, powód musi zwrócić się do sądu o wydanie wyroku zaocznego.

1.3.1 Czy skorzystanie ze standardowego formularza jest obowiązkowe? (Jeżeli tak, gdzie można pobrać taki formularz?)

Tak. W przypadku Wysokiego Trybunału właściwe przepisy dotyczące wyroku zaocznego w braku powiadomienia o zamiarze skorzystania z prawa do obrony procesowej zostały zawarte w zarządzeniu 13 [regulaminu sądów wyższej instancji z 1986 r.](#) (Rules of the Superior Courts 1986) z późniejszymi zmianami, natomiast przepisy dotyczące wyroku zaocznego w braku odpowiedzi na pozew znajdują się w zarządzeniu 27. W przypadku sądu okręgowego do wniosku o wydanie wyroku zaocznego należy dołączyć określoną dokumentację, w tym sam pozew pierwotny oraz oświadczenie o doręczeniu pozwu. Ponadto wniosek o wydanie wyroku musi być zgodny z formularzami 9 i 10 zawartymi w wykazie formularzy załączonym do [regulaminu sądów okręgowych z 2001 r.](#) (Circuit Court Rules 2001). Formularze są dostępne w załączniku do regulaminu.

Podobnie w przypadku sądu rejonowego formularze znajdują się w załączniku do [regulaminu sądów rejonowych](#) (District Court Rules).

1.3.2 Czy istnieje przymus adwokacki?

Nie. Jeżeli wartość przedmiotu sporu jest wyższa niż 75 000 EUR (60 000 EUR w przypadku powództw dotyczących szkody na osobie), sądem właściwym jest jednak sąd okręgowy, a jeśli sprawa jest zawiła, zalecane jest wówczas, choć nieobowiązkowe, uzyskanie pomocy prawnej i skorzystanie z zastępstwa procesowego.

1.3.3 Jak bardzo szczegółowo należy opisać roszczenie?

Pozew musi zawierać imiona i nazwiska stron, ich adresy oraz – w stosownych przypadkach – ich zawody. Ponadto musi wskazywać wartość przedmiotu sporu a także zawierać opis okoliczności powstania roszczenia/przyczynę wniesienia pozwu oraz szczegółowe informacje na temat wszelkich wystosowanych wezwań do zapłaty.

1.3.4 Czy konieczne jest przedstawienie dowodów pisemnych dotyczących danego roszczenia? Jeżeli tak, jakie dokumenty są dopuszczalne jako dowody?

W pozwie powód wskazuje wszystkie istotne informacje dotyczące roszczenia, takie jak należna/dochodzona kwota, opis okoliczności powstania roszczenia, wezwania do zapłaty oraz opis – w stosownych przypadkach oraz w zależności od charakteru roszczenia – wszelkich innych istotnych okoliczności faktycznych, takich jak szczegółowe informacje na temat wszelkich poniesionych szkód lub strat, odbytego leczenia oraz wszelkich innych negatywnych skutków wynikających z podstawy do wytoczenia powództwa.

1.4 Odrzucenie pozwu

Sąd odrzuci wniosek o wydanie wyroku zaocznego, jeżeli powód uchybi wymogom określonym w regulaminie postępowania przed sądem. Na przykład w przypadku uchybienia przepisom dotyczącym doręczania pism procesowych wniosek o wydanie wyroku zaocznego zostanie odrzucony.

1.5 Odwołanie

Jeśli sąd odmówi wydania wyroku zaocznego, przyczyną jest zazwyczaj uchybienie przez powoda regulaminowi postępowania przed sądem, a zatem konieczne może się okazać ponowne wszczęcie postępowania przez powoda poprzez doręczenie nowego pozwu zgodnie z obowiązującym regulaminem postępowania przed sądem.

Pozwany może wnieść o uchylenie wyroku zaocznego. Aby wnieść skuteczny sprzeciw od wyroku zaocznego, pozwany musi wskazać przed sądem, dlaczego nie złożył powiadomienia o zamiarze skorzystania z prawa do obrony procesowej lub odpowiedzi na pozew, natomiast sąd powinien uzyskać pewność, że podane powody wystarczają do wyjaśnienia lub uzasadnienia tego uchybienia. W przypadku skutecznego wniesienia sprzeciwu przez pozwanego wyrok zaoczny zostaje uchylony, a pozwany uzyskuje możliwość obrony w toku postępowania.

1.6 Sprzeciw

Jeżeli zdaniem sądu należy uchylić wyrok, pozwany uzyskuje możliwość obrony w toku postępowania oraz wniesienia odpowiedzi na pozew, a sprawa będzie rozpoznawana w trybie zwykłym.

1.7 Skutek wniesienia sprzeciwu

Jeżeli pozwany wnieśli odpowiedź na pozew w terminie – w stosownych przypadkach – ustawowym lub wyznaczonym przez sąd, sprawa będzie rozpoznawana w trybie zwykłym. Sędzia określi, w jaki sposób należy prowadzić postępowanie, jeżeli konieczne będą jakiegokolwiek wytyczne w tym zakresie.

1.8 Skutek niewniesienia sprzeciwu

Brak odpowiedzi na pozew może skutkować wydaniem na korzyść powoda wyroku zaocznego.

1.8.1 Co należy zrobić, aby nakaz zapłaty stał się tytułem wykonawczym?

Wyrok zaoczny jest wyrokiem wykonalnym. Zobacz odpowiedzi na pytanie 1.3 lit. d) powyżej.

1.8.2 Czy orzeczenie to jest prawomocne czy nadal istnieje możliwość, aby pozwany odwołał się od tego orzeczenia?

Pozwany może zwrócić się do sądu o zmianę lub uchylenie wyroku. Wniosek taki zostanie rozpoznany przez ten sam sąd. Sąd może uchylić wyrok, jeśli uzna, że przemawiają za tym względy słuszności, jeśli doszło do nieprawidłowości przy wydawaniu wyroku lub jeśli upewni się, że pozwany ma rzeczywiste możliwości obrony przed roszczeniem. Każda ze stron może zaskarżyć orzeczenie uchylające wyrok lub orzeczenie o odmowie uchylenia wyroku.

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwy punkt kontaktowy Europejskiej Sieci Sądowej (EJN). Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. ESS ani Komisja Europejska nie ponoszą odpowiedzialności za wszelkie informacje, dane lub odniesienia zawarte w tym dokumencie. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.

Ostatnia aktualizacja: 25/07/2018

Postępowanie w sprawie nakazu zapłaty - Grecja

SPIS TREŚCI

- 1 Istnienie postępowania w sprawie wydania nakazu zapłaty
 - 1.1 Zakres i postępowanie
 - 1.1.1 Jakiego rodzaju roszczeń są kwalifikowalne (np. tylko roszczenia pieniężne, tylko roszczenia wynikające ze zobowiązań umownych itp.)?
 - 1.1.2 Czy istnieje górny pułap wartości roszczenia (wartości przedmiotu sporu)?
 - 1.1.3 Czy skorzystanie z postępowania jest fakultatywne czy obligatoryjne?
 - 1.1.4 Czy możliwe jest zastosowanie postępowania, jeżeli pozwany mieszka w innym państwie członkowskim lub w państwie trzecim?
 - 1.2 Sąd właściwy
 - 1.3 Wymogi formalne

- 1.3.1 Czy skorzystanie ze standardowego formularza jest obowiązkowe? (Jeżeli tak, gdzie można pobrać taki formularz?)
 - 1.3.2 Czy istnieje przymus adwokacki?
 - 1.3.3 Jak bardzo szczegółowo należy opisać roszczenie?
 - 1.3.4 Czy konieczne jest przedstawienie dowodów pisemnych dotyczących danego roszczenia? Jeżeli tak, jakie dokumenty są dopuszczalne jako dowody?
 - 1.4 Odrzucenie pozwu
 - 1.5 Odwołanie
 - 1.6 Sprzeciw
 - 1.7 Skutek wniesienia sprzeciwu
 - 1.8 Skutek niewniesienia sprzeciwu
 - 1.8.1 Co należy zrobić, aby nakaz zapłaty stał się tytułem wykonawczym?
 - 1.8.2 Czy orzeczenie to jest prawomocne czy nadal istnieje możliwość, aby pozwany odwołał się od tego orzeczenia?
-

1 Istnienie postępowania w sprawie wydania nakazu zapłaty

Istnieje możliwość wydania nakazu zapłaty. Zastosowanie mają przepisy art. 623–634 kodeksu postępowania cywilnego, tj. obecnie obowiązującego dekretu prezydenckiego nr 503/1985 z późniejszymi zmianami.

1.1 Zakres i postępowanie

W sprawach cywilnych i gospodarczych – spory prywatnoprawne, jeżeli zgodnie z przepisami nie podlegają one właściwości innych sądów (art. 1 kodeksu postępowania cywilnego).

1.1.1 Jakie rodzaje roszczeń są kwalifikowalne (np. tylko roszczenia pieniężne, tylko roszczenia wynikające ze zobowiązań umownych itp.)?

Roszczenia pieniężne lub roszczenia wekslowe, tj. roszczenia z tytułu czeków, weksli własnych i weksli trasowanych, jeżeli roszczenie oraz należna kwota są poświadczane dokumentem urzędowym lub prywatnym oraz jeżeli roszczenia te są wyrażone w euro lub w innej walucie obcej (art. 623 kodeksu postępowania cywilnego).

1.1.2 Czy istnieje górny pułap wartości roszczenia (wartości przedmiotu sporu)?

Nie, nie istnieje górny pułap wartości przedmiotu sporu.

1.1.3 Czy skorzystanie z postępowania jest fakultatywne czy obligatoryjne?

Postępowanie nakazowe jest fakultatywne, ponieważ wierzyciel zawsze może wytoczyć powództwo w postępowaniu zwykłym zakończonym wydaniem wyroku deklaratywnego w odróżnieniu od postępowania nakazowego zakończonego wydaniem nakazu zapłaty, który nie jest wyrokiem, lecz tytułem wykonawczym (art. 631 kpc).

1.1.4 Czy możliwe jest zastosowanie postępowania, jeżeli pozwany mieszka w innym państwie członkowskim lub w państwie trzecim?

Nie, nie można wydać nakazu zapłaty (a w przypadku wydania jest on nieważny), jeżeli ma on zostać doręczony osobie zamieszkującej za granicą lub osobie, której miejsce zamieszkania jest nieznane, chyba że osoba ta wyznaczyła zgodnie z przepisami pełnomocnika procesowego w Grecji (art. 624 kodeksu postępowania cywilnego). Decydujące znaczenie ma miejsce, w którym dłużnik fizycznie się znajduje w chwili doręczenia (*corpore*).

1.2 Sąd właściwy

Sąd rejonowy w sprawach cywilnych (*ειρηνοδικεία*) jest właściwy w sprawach dotyczących roszczeń pieniężnych o wartości do dwudziestu tysięcy euro (20 000 EUR), natomiast sędzia sądu pierwszej instancji orzekającego w składzie jednoosobowym (*μονομελή πρωτοδικεία*) jest właściwy w sprawach dotyczących wszystkich pozostałych roszczeń pieniężnych. Właściwość miejscową sądu (*ratione loci*) ustala się na podstawie przepisów ogólnych dotyczących właściwości miejscowej, tj. na podstawie przepisów art. 22–41 kodeksu postępowania cywilnego. Przykładowo na mocy tych przepisów właściwość miejscową może mieć sąd (sąd rejonowy w sprawach cywilnych lub sąd pierwszej instancji orzekający w składzie jednoosobowym) właściwy ze względu na miejsce zamieszkania dłużnika, miejsce wydania instrumentu dłużnego (np. czeku) lub miejsce przyjęcia lub płatności weksla.

1.3 Wymogi formalne

Powództwo:

A) zgłasza się ustnie do protokołu w sądzie rejonowym w sprawach cywilnych (art. 626 ust. 1 w związku z art. 215 ust. 2 kodeksu postępowania cywilnego), nie wykluczając możliwości wniesienia pozwu pisemnego; lub

B) wnosi się obowiązkowo na piśmie do sędziego sądu pierwszej instancji orzekającego w składzie jednoosobowym za pomocą pisemnego pozwu złożonego w sekretariacie tego sądu. Pozew musi zawierać:

1. oznaczenie sądu, do którego skierowany jest pozew (sąd rejonowy w sprawach cywilnych lub sąd pierwszej instancji orzekający w składzie jednoosobowym);
2. rodzaj pisma procesowego, tj. „pозew o wydanie nakazu zapłaty”;
3. wskazanie imienia i nazwiska, imienia ojca oraz miejsca zamieszkania wszystkich stron, tj. wierzyciela i dłużnika, lub ich pełnomocników procesowych oraz wskazanie firmy i siedziby w przypadku osób prawnych;
4. przedmiot pozwu przedstawiony w sposób jasny, precyzyjny, zwięzły i czytelny w języku greckim oraz – jeżeli do pozwu załączone są dokumenty w języku obcym, np. faktury w języku obcym – tłumaczenie poświadczane takich dokumentów;
5. datę i podpis strony lub jej pełnomocnika procesowego bądź upoważnionego pełnomocnika oraz – w przypadku istnienia przymusu adwokackiego – podpis adwokata (*δικηγόρος*);
6. adres, w tym w szczególności nazwę ulicy i numer domu, biura lub zakładu powoda, jego pełnomocnika procesowego lub upoważnionego pełnomocnika;
7. żądanie wydania nakazu zapłaty; oraz
8. wskazanie roszczenia oraz dokładnej kwoty pieniężnej lub kwoty, na którą opiewają papiery wartościowe, wraz z wszelkimi należnymi odsetkami z tytułu płatności będącej przedmiotem roszczenia (art. 626 ust. 1 i 2 w związku z art. 118 i art. 119 ust. 1 kodeksu postępowania cywilnego).

1.3.1 Czy skorzystanie ze standardowego formularza jest obowiązkowe? (Jeżeli tak, gdzie można pobrać taki formularz?)

Nie, korzystanie ze standardowego formularza nie jest obowiązkowe.

1.3.2 Czy istnieje przymus adwokacki?

Tak, jeżeli pozew zostaje wniesiony do sądu pierwszej instancji orzekającego w składzie jednoosobowym i dotyczy roszczeń, których wysokość przekracza kwotę dwudziestu tysięcy euro (20 000 EUR), lub do sądu rejonowego w sprawach cywilnych w przypadku roszczeń o wartości od dwunastu tysięcy do dwudziestu tysięcy euro (12 000 EUR–20 000 EUR).

Jeżeli pozew zostaje wniesiony do sądu rejonowego w sprawach cywilnych i dotyczy roszczenia o wartości do dwunastu tysięcy euro (12 000 EUR), strona może wytoczyć powództwo o wszczęcie postępowania sądowego lub bronić się w toku takiego postępowania bez upoważnionego adwokata (art. 94 kodeksu postępowania cywilnego).

1.3.3 Jak bardzo szczegółowo należy opisać roszczenie?

W pozwie o wydanie nakazu zapłaty należy wskazać przynajmniej bardzo skrótowo rodzaj czynności prawnej prowadzącej do powstania należnej wierzytelności (tj. długu), np. wierzytelności z tytułu umów pożyczki lub umów sprzedaży, należnego czynszu lub niezapłaconych czeków. Co do zasady rodzaj umowy lub czynności prawnej również stanowi przesłankę zapłaty i należy w szczególności wskazać moment powstania uchybienia, np. moment, w którym dłużnik powinien był uiścić żadaną kwotę, lecz tego nie uczynił. Pozew musi ponadto zawierać wykaz dołączonych dokumentów, z których wynika rodzaj oraz kwota roszczenia zgodnie z tego rodzaju pozwem.

1.3.4 Czy konieczne jest przedstawienie dowodów pisemnych dotyczących danego roszczenia? Jeżeli tak, jakie dokumenty są dopuszczalne jako dowody?

Istnienie roszczenia o wydanie nakazu zapłaty można udowodnić wyłącznie za pośrednictwem dokumentów, ponieważ w toku tego rodzaju postępowania niedopuszczalne jest przeprowadzenie dowodu z zeznań świadków. Dokumenty składa się wraz z pozwem i są one przechowywane w sekretariacie sądu do chwili upływu terminu wniesienia zarzutów, tak by strona, przeciwko której skierowany jest nakaz zapłaty, czyli dłużnik, została o nich powiadomiona. Dopuszczalne jest przeprowadzanie dowodu ze wszystkich dokumentów (prywatnych i urzędowych) mających wartość dowodową zgodnie z art. 432–465 kodeksu postępowania cywilnego, w tym z papierów wartościowych (np. czeków, weksli). Dokumenty te muszą jednoznacznie określać status i dane (imię i nazwisko) wierzyciela, tj. uprawnionego, oraz status i dane dłużnika, jak również podstawę roszczenia oraz jego kwotę.

W szczególności każdy dokument niebędący dokumentem urzędowym, który zgodnie z art. 443 kodeksu postępowania cywilnego musi być opatrzony własnoręcznym podpisem wystawcy w celu uzyskania wartości dowodowej, uznaje się za dokument prywatny, a każdą osobę zaciągającą zobowiązania na mocy tego dokumentu uznaje się za wystawcę.

Każdy dokument sporządzony we właściwej formie przez urzędnika publicznego lub osobę pełniącą służbę cywilną uznaje się za dokument urzędowy (np. akty notarialne).

1.4 Odrzucenie pozwu

Pozew podlega odrzuceniu:

A) jeżeli wymogi formalne wydania nakazu zapłaty nie zostaną spełnione, a zatem jeżeli roszczenie, jego kwota lub osoba dłużnika lub uprawnionego nie zostaną bezpośrednio i jednoznacznie udowodnione za pomocą dołączonych dokumentów; lub

B) jeżeli powód nie przedstawi żądanych przez sędziego wyjaśnień lub jeżeli nie zastosuje się do wezwania do uzupełnienia braków formalnych pozwu lub jego poprawienia lub do wezwania do poświadczenia autentyczności podpisów złożonych na wszelkich dostarczonych dokumentach prywatnych (art. 628 i 627 kodeksu postępowania cywilnego). Właściwy sędzia może wezwać powoda do dostarczenia bardziej szczegółowych informacji, dokumentów oraz do uzupełnienia braków, a niezastosowanie się do tego rodzaju wezwania skutkuje odrzuceniem pozwu.

Adnotację o odrzuceniu umieszcza się na końcu pozwu wraz z krótkim wyjaśnieniem przyczyn odrzucenia. Oznacza to, że właściwy sędzia nie wydaje w tym przedmiocie orzeczenia, a zatem adnotacja o odrzuceniu nie podlega zaskarżeniu. Powód będący wierzycielem może oczywiście wciąż dochodzić swojego roszczenia, wytaczając powództwo w postępowaniu zwykłym (zob. pkt 1.1.3 powyżej) lub wnosząc nowy pozew o wydanie nakazu zapłaty (art. 628 ust. 3 kodeksu postępowania cywilnego).

1.5 Odwołanie

W przypadku odrzucenia pozwu o wydanie nakazu zapłaty nie istnieje możliwość wniesienia środka zaskarżenia.

1.6 Sprzeciw

W przypadku uwzględnienia pozwu o wydanie nakazu zapłaty i wydania nakazu dłużnik, przeciwko któremu go wydano, może wnieść zarzuty od nakazu zapłaty w terminie piętnastu (15) dni roboczych od dnia doręczenia nakazu zapłaty (art. 632 ust. 1 kodeksu postępowania cywilnego). Zarzuty można wnieść również przed doręceniem nakazu zapłaty.

Właściwość miejscową i rzeczową posiada sąd rejonowy w sprawach cywilnych lub sąd pierwszej instancji orzekający w składzie jednoosobowym, który wydał nakaz zapłaty.

Sąd rozpatruje zarzuty (art. 632 ust. 2 kodeksu postępowania cywilnego) zgodnie z przepisami art. 643, 649 i 650 kodeksu postępowania cywilnego, które dotyczą postępowań odrębnych w przedmiocie sporów z tytułu instrumentów dłużnych i najmu, w związku z przepisami dotyczącymi postępowania zwykłego, z zastrzeżeniem przepisów dotyczących wspomnianych powyżej postępowań odrębnych (art. 591 ust. 1 lit. a) kodeksu postępowania cywilnego).

Zarzuty, które muszą zostać doręczone we wspomnianym powyżej terminie piętnastu (15) dni roboczych i które w razie niedoręczenia zostaną uznane za niedopuszczalne, doręcza się adwokatowi, który podpisał pozew o wydanie nakazu zapłaty, albo na adres osoby, przeciwko której skierowany jest nakaz zapłaty, wskazany w takim nakazie, chyba że złożono zawiadomienie o zmianie adresu w przewidziany w prawie sposób (art. 632 ust. 1 lit. b) kodeksu postępowania cywilnego).

1.7 Skutek wniesienia sprzeciwu

Wniesienie zarzutów nie powoduje zawieszenia wykonania nakazu zapłaty, który podlega bezpośredniemu wykonaniu (art. 631 kodeksu postępowania cywilnego). Sąd, który wydał nakaz zapłaty, może jednak – w postępowaniu w przedmiocie środków służących zabezpieczeniu interesu prawnego określonym w art. 686 kodeksu postępowania cywilnego oraz na wniosek strony, przeciwko której skierowany jest nakaz zapłaty – zarządzić zawieszenie, opcjonalnie nakazując też wniesienie zabezpieczenia, lub zarządzić zawieszenie warunkowe do chwili wydania prawomocnego orzeczenia w przedmiocie zarzutów.

Przesłanki uwzględnienia wniosku o zawieszenie wykonania nakazu zapłaty obejmują: a) wniesienie zarzutów w odpowiednim terminie; oraz b) prawdopodobieństwo uwzględnienia co najmniej jednego z przytoczonych zarzutów.

Orzeczenie zawieszające wykonanie pozbawia nakaz wykonalności oraz osłabia jego skuteczność jako tytułu wykonawczego.

1.8 Skutek niewniesienia sprzeciwu

W przypadku niewniesienia zarzutów w terminie (piętnastu dni od dnia doręczenia nakazu zapłaty) strona, na rzecz której wydano nakaz zapłaty, może ponownie doręczyć nakaz dłużnikowi, któremu przysługuje druga możliwość wniesienia zarzutów. Może on mianowicie wnieść zarzuty w terminie dziesięciu dni roboczych od dnia ponownego doręczenia. W tym przypadku sąd nie może orzec wyżej wspomnianego zawieszenia (zob. pkt 1.7).

W przypadku uchybienia również temu terminowi nakaz zapłaty uzyskuje przymiot powagi rzeczy osądzonej, co oznacza, że nakaz zapłaty staje się w pełni wykonalny, a roszczenie zostaje uznane za w pełni zasadne w oparciu o przesłanki temporalne i prawne wskazane w nakazie zapłaty.

Nakaz zapłaty, od którego wniesiono zarzuty w odpowiednim terminie, może utracić przymiotu powagi rzeczy osądzonej wyłącznie poprzez wniesienie nadzwyczajnego środka zaskarżenia w postaci skargi o wznowienie postępowania. Skargę tę można wnieść w oparciu o bardzo ograniczone, głównie formalne przesłanki (art. 633 ust. 2 i art. 544 kodeksu postępowania cywilnego) oraz w terminie określonym w art. 544 ust. 3 i 4 kodeksu postępowania cywilnego do sądu, który wydał nakaz zapłaty.

1.8.1 Co należy zrobić, aby nakaz zapłaty stał się tytułem wykonawczym?

Nakaz zapłaty jest wykonalny od dnia jego wydania (art. 631 kodeksu postępowania cywilnego). W związku z tym aby nakaz stał się wykonalny, nie jest wymagane dokonanie żadnych innych czynności, a zatem jeżeli sąd nie zarządzi zawieszenia wykonania, wszczyna się uproszczone postępowanie egzekucyjne, którego przebieg opisano poniżej.

Oryginał nakazu zapłaty opatruje się klauzulą wykonalności, tj. na początku tekstu nakazu zapłaty umieszcza się wyrażenie „W imieniu narodu greckiego”, natomiast na jego końcu wyrażenie „każdy komornik sądowy jest zobowiązany do wykonania niniejszego orzeczenia itd.”, wydaje się jego poświadczony odpis (tytuł wykonawczy), a następnie dłużnikowi doręcza się nakaz (wezwanie do) zapłaty kwoty określonej w nakazie zapłaty.

Jeżeli jednak nakaz zapłaty nie zostanie doręczony w terminie dwóch (2) miesięcy od dnia wydania, traci przymiot wykonalności (art. 630A kodeksu postępowania cywilnego).

1.8.2 Czy orzeczenie to jest prawomocne czy nadal istnieje możliwość, aby pozwany odwołał się od tego orzeczenia?

Orzeczenie w sprawie zarzutów nie jest prawomocne i podlega zaskarżeniu.

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwy punkt kontaktowy Europejskiej Sieci Sądowej (EJN). Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. ESS ani Komisja Europejska nie ponoszą odpowiedzialności za wszelkie informacje, dane lub odniesienia zawarte w tym dokumencie. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.

Ostatnia aktualizacja: 27/07/2018

Postępowanie w sprawie nakazu zapłaty - Hiszpania

Uwaga: niedawno wprowadzono na tej stronie zmiany w oryginalnej wersji językowej [es](#). Strona w wybranej przez Ciebie wersji językowej jest obecnie tłumaczona przez nasze służby tłumaczeniowe.

SPIS TREŚCI

- [1 Istnienie postępowania w sprawie wydania nakazu zapłaty](#)
 - [1.1 Zakres i postępowanie](#)
 - [1.1.1 Jakie rodzaje roszczeń są kwalifikowalne \(np. tylko roszczenia pieniężne, tylko roszczenia wynikające ze zobowiązań umownych itp.\)?](#)
 - [1.1.2 Czy istnieje górny pułap wartości roszczenia \(wartości przedmiotu sporu\)?](#)
 - [1.1.3 Czy skorzystanie z postępowania jest fakultatywne czy obligatoryjne?](#)
 - [1.1.4 Czy możliwe jest zastosowanie postępowania, jeżeli pozwany mieszka w innym państwie członkowskim lub w państwie trzecim?](#)
 - [1.2 Sąd właściwy](#)
 - [1.3 Wymogi formalne](#)

- 1.3.1 Czy skorzystanie ze standardowego formularza jest obowiązkowe? (Jeżeli tak, gdzie można pobrać taki formularz?)
 - 1.3.2 Czy istnieje przymus adwokacki?
 - 1.3.3 Jak bardzo szczegółowo należy opisać roszczenie?
 - 1.3.4 Czy konieczne jest przedstawienie dowodów pisemnych dotyczących danego roszczenia? Jeżeli tak, jakie dokumenty są dopuszczalne jako dowody?
 - 1.4 Odrzucenie pozwu
 - 1.5 Odwołanie
 - 1.6 Sprzeciw
 - 1.7 Skutek wniesienia sprzeciwu
 - 1.8 Skutek niewniesienia sprzeciwu
 - 1.8.1 Co należy zrobić, aby nakaz zapłaty stał się tytułem wykonawczym?
 - 1.8.2 Czy orzeczenie to jest prawomocne czy nadal istnieje możliwość, aby pozwany odwołał się od tego orzeczenia?
-

1 Istnienie postępowania w sprawie wydania nakazu zapłaty

Tak, istnieje postępowanie nakazowe. Jego głównym celem jest ochrona wierzytelności poprzez wydanie tytułu wykonawczego w odniesieniu do tych z nich, które spełniają szereg wymogów określonych w przepisach.

Urzędnicy sądowi (*letrados de la administración de justicia*) są uprawnieni do prowadzenia postępowania nakazowego oraz rozstrzygania w takim postępowaniu zgodnie z procedurami przewidzianymi w prawie procesowym.

1.1 Zakres i postępowanie

1.1.1 Jakie rodzaje roszczeń są kwalifikowalne (np. tylko roszczenia pieniężne, tylko roszczenia wynikające ze zobowiązań umownych itp.)?

Ma ono zastosowanie do roszczeń pieniężnych, które są pewne, wymagalne i opiewają na określoną kwotę. Od dnia 31 października 2011 r. nie istnieje górny pułap wartości przedmiotu sporu. Dług musi zostać udowodniony na jeden z następujących sposobów:

- a) za pośrednictwem dokumentów, niezależnie od ich formy, rodzaju lub nośnika fizycznego, opatrzone podpisem, pieczęcią, znakiem lub znakiem towarowym bądź dowolnym innym oznaczeniem dłużnika, w postaci fizycznej lub elektronicznej;
- b) za pośrednictwem faktur, potwierdzeń odbioru, zaświadczeń, telegramów, faksów lub wszelkich innych dokumentów, które – nawet jeżeli zostały sporządzone jednostronnie przez wierzyciela – służą co do zasady dokumentowaniu wierzytelności i długów w takich stosunkach jak stosunki między wierzycielem a dłużnikiem;
- c) jeżeli wraz z dokumentem poświadczającym dług sporządzane są dokumenty handlowe poświadczające istnienie wcześniejszego długotrwałego stosunku;
- d) w sprawach dotyczących odrębnej własności lokalu (*propiedad horizontal*) – jeżeli dowodami potwierdzającymi dług są zaświadczenia o nieuregulowaniu kwot należnych z tytułu wspólnych wydatków ponoszonych przez właścicieli lokali w miejskich budynkach mieszkalnych.

1.1.2 Czy istnieje górny pułap wartości roszczenia (wartości przedmiotu sporu)?

Nie, od dnia 31 października 2011 r. nie istnieje górny pułap.

1.1.3 Czy skorzystanie z postępowania jest fakultatywne czy obligatoryjne?

Jest ono fakultatywne.

1.1.4 Czy możliwe jest zastosowanie postępowania, jeżeli pozwany mieszka w innym państwie członkowskim lub w państwie trzecim?

Nie, z wyjątkiem długów wynikających z nieuregulowania kwot należnych z tytułu wspólnych wydatków ponoszonych przez właścicieli lokali w miejskich budynkach mieszkalnych lub kondominiach, ponieważ w tym przypadku można też się zwrócić do sądu właściwego dla miejsca, w którym położona jest nieruchomość, według wyboru powoda.

1.2 Sąd właściwy

Sąd pierwszej instancji właściwy ze względu na miejsce zamieszkania lub miejsce pobytu dłużnika lub na miejsce, w którym położona jest nieruchomość miejska podlegająca przepisom dotyczącym odrębnej własności lokalu.

1.3 Wymogi formalne

Powód musi wnieść pisemny pozew zawierający oznaczenie wierzyciela i dłużnika, krótki opis okoliczności powstania długu oraz jego kwotę.

1.3.1 Czy skorzystanie ze standardowego formularza jest obowiązkowe? (Jeżeli tak, gdzie można pobrać taki formularz?)

Nie jest to obowiązkowe, standardowe formularze są jednak dostępne w kancelariach sądów (*Decanatos*) lub u wspólnych służb ds. procesowych (*Servicios Comunes Procesales*). Formularz można pobrać, klikając podany link: [📄 formularz](#).

1.3.2 Czy istnieje przymus adwokacki?

Przy składaniu pisma wszczynającego postępowanie nakazowe nie istnieje przymus adwokacki. Jeżeli powód ma jednak zamiar skorzystać z zastępstwa procesowego, strona przeciwna musi zostać powiadomiona o tym fakcie, aby mogła podjąć wszelkie środki w celu obrony, jakie uzna za konieczne.

Przymus adwokacki istnieje natomiast w odniesieniu do wnoszenia zarzutów przez dłużnika lub w postępowaniu egzekucyjnym, jeżeli wartość przedmiotu sporu przekracza kwotę 2000 EUR.

1.3.3 Jak bardzo szczegółowo należy opisać roszczenie?

Należy przedstawić krótkie wyjaśnienie okoliczności powstania długu.

1.3.4 Czy konieczne jest przedstawienie dowodów pisemnych dotyczących danego roszczenia? Jeżeli tak, jakie dokumenty są dopuszczalne jako dowody?

Zob. pkt 1.1.1 powyżej.

1.4 Odrzucenie pozwu

W przypadku niespełnienia powyższych wymogów dotyczących właściwości miejscowej oraz dostarczenia dowodu *prima facie* lub w przypadku nieusunięcia braków formalnych sąd odrzuci pozew. Postanowienie o odrzuceniu pozwu można zaskarżyć do sądu prowincji (*Audiencia Provincial*).

1.5 Odwołanie

Postanowienie o odrzuceniu pozwu można zaskarżyć do sądu prowincji. Zażalenie należy wnieść w terminie 20 dni do sądu, który wydał zaskarżane postanowienie.

1.6 Sprzeciw

Dłużnik musi zaspokoić roszczenie lub wnieść zarzuty w terminie 20 dni od dnia wydania nakazu zapłaty, do godz. 15.00 dnia następującego po upływie tego terminu. Zarzuty muszą zostać wniesione na piśmie. Nie jest możliwe ustne wniesienie zarzutów w sądzie. Jeżeli wartość przedmiotu sporu przekracza kwotę 2000 EUR, pismo zawierające zarzuty musi być podpisane przez adwokata i radcę prawnego. Nie istnieją szczególne przesłanki wniesienia zarzutów, a zatem dłużnik może się powołać na przesłanki zarówno materialne jak i czysto formalne lub procesowe.

1.7 Skutek wniesienia sprzeciwu

Jeżeli wartość przedmiotu sporu nie przekracza kwoty 6000 EUR, urzędnik sądowy (*Letrado de la Administración de Justicia*) umorzy postępowanie nakazowe i skieruje sprawę do rozpoznania w postępowaniu uproszczonym. Zawiadomienie o wniesieniu zarzutów doręcza się powodowi, który ma 10 dni na złożenie pisemnej odpowiedzi. Strony mogą wnioskować o wyznaczenie rozprawy odpowiednio w zarzutach i w odpowiedzi.

Jeżeli wartość przedmiotu sporu przekracza kwotę 6000 EUR i powód nie wytoczy odpowiedniego powództwa w terminie miesiąca od dnia doręczenia zawiadomienia o wniesieniu zarzutów, postępowanie zostanie umorzone, a powód zostanie obciążony kosztami.

Jeżeli powód wytoczy powództwo, stosowne zawiadomienie zostanie doręczone pozwanemu, który może złożyć odpowiedź na pozew w terminie 20 dni; sprawa będzie rozpoznawana w postępowaniu zwykłym.

Jeżeli wartość przedmiotu sporu przekracza kwotę 6000 EUR, sąd wyznaczy wierzycielowi termin jednego miesiąca na wytoczenie powództwa w postępowaniu zwykłym.

Jeżeli w świetle argumentów przedstawionych w odpowiedzi wierzyciel stwierdzi, że odstępuje od zamiaru dochodzenia swoich roszczeń w postępowaniu zwykłym, musi wyraźnie wycofać pozew.

1.8 Skutek niewniesienia sprzeciwu

Jeżeli dłużnik nie zastosuje się do nakazu zapłaty lub nie stawi się przed urzędnikiem sądowym, urzędnik ten umorzy postępowanie nakazowe i powiadomi o tym wierzyciela, aby umożliwić mu wszczęcie postępowania egzekucyjnego, które to postępowanie wszczyna się na zwykły wniosek.

1.8.1 Co należy zrobić, aby nakaz zapłaty stał się tytułem wykonawczym?

Wierzyciel musi złożyć wniosek o wszczęcie egzekucji. Jeżeli wartość przedmiotu egzekucji przekracza kwotę 2000 EUR, wniosek musi być podpisany przez adwokata i pełnomocnika.

1.8.2 Czy orzeczenie to jest prawomocne czy nadal istnieje możliwość, aby pozwany odwołał się od tego orzeczenia?

Nie istnieje możliwość wniesienia środka zaskarżenia. Jediną możliwością jest zaskarżenie postanowienia o wszczęciu postępowania egzekucyjnego w oparciu o określone przesłanki.

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwy punkt kontaktowy Europejskiej Sieci Sądowej (EJN). Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. ESS ani Komisja Europejska nie ponoszą odpowiedzialności za wszelkie informacje, dane lub odniesienia zawarte w tym dokumencie. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.

Ostatnia aktualizacja: 02/04/2019

Postępowanie w sprawie nakazu zapłaty - Francja

SPIS TREŚCI

- 1 Istnienie postępowania w sprawie wydania nakazu zapłaty
 - 1.1 Zakres i postępowanie
 - 1.1.1 Jakiego rodzaju roszczeń są kwalifikowalne (np. tylko roszczenia pieniężne, tylko roszczenia wynikające ze zobowiązań umownych itp.)?
 - 1.1.2 Czy istnieje górny pułap wartości roszczenia (wartości przedmiotu sporu)?
 - 1.1.3 Czy skorzystanie z postępowania jest fakultatywne czy obligatoryjne?
 - 1.1.4 Czy możliwe jest zastosowanie postępowania, jeżeli pozwany mieszka w innym państwie członkowskim lub w państwie trzecim?
 - 1.2 Sąd właściwy
 - 1.3 Wymogi formalne
 - 1.3.1 Czy skorzystanie ze standardowego formularza jest obowiązkowe? (Jeżeli tak, gdzie można pobrać taki formularz?)
 - 1.3.2 Czy istnieje przymus adwokacki?
 - 1.3.3 Jak bardzo szczegółowo należy opisać roszczenie?
 - 1.3.4 Czy konieczne jest przedstawienie dowodów pisemnych dotyczących danego roszczenia? Jeżeli tak, jakie dokumenty są dopuszczalne jako dowody?
 - 1.4 Odrzucenie pozwu
 - 1.5 Odwołanie
 - 1.6 Sprzeciw
 - 1.7 Skutek wniesienia sprzeciwu
 - 1.8 Skutek niewniesienia sprzeciwu
 - 1.8.1 Co należy zrobić, aby nakaz zapłaty stał się tytułem wykonawczym?
 - 1.8.2 Czy orzeczenie to jest prawomocne czy nadal istnieje możliwość, aby pozwany odwołał się od tego orzeczenia?

1 Istnienie postępowania w sprawie wydania nakazu zapłaty

W art. 1405–1425 kodeksu postępowania cywilnego przewidziano uproszczone postępowanie nakazowe zwane *procédure d'injonction de payer*.

1.1 Zakres i postępowanie

1.1.1 Jakie rodzaje roszczeń są kwalifikowalne (np. tylko roszczenia pieniężne, tylko roszczenia wynikające ze zobowiązań umownych itp.)?

Postępowanie to ma zastosowanie w przypadku dochodzenia wszelkich roszczeń umownych lub wynikających z zobowiązania nałożonego na mocy przepisów regulujących wykonywanie danego zawodu, o ustalonej kwocie.

1.1.2 Czy istnieje górny pułap wartości roszczenia (wartości przedmiotu sporu)?

Postępowanie to ma zastosowanie w przypadku dochodzenia wszelkich roszczeń umownych lub wynikających z zobowiązania nałożonego na mocy przepisów regulujących wykonywanie danego zawodu, o ustalonej kwocie.

1.1.3 Czy skorzystanie z postępowania jest fakultatywne czy obligatoryjne?

Postępowanie jest fakultatywne.

1.1.4 Czy możliwe jest zastosowanie postępowania, jeżeli pozwany mieszka w innym państwie członkowskim lub w państwie trzecim?

Tego rodzaju postępowanie musi się toczyć przed sądem właściwym dla miejsca zamieszkania dłużnika lub jednego z dłużników, których dotyczy sprawa, co wyklucza możliwość wszczęcia tego postępowania, jeżeli jedyny dłużnik zamieszkuje za granicą.

1.2 Sąd właściwy

Pozew należy wnieść do sądu instancji (*tribunal d'instance*), sądu grodzkiego (*jurisdiction de proximité*), prezesa sądu gospodarczego (*tribunal de commerce*) lub – od dnia 1 stycznia 2013 r. – prezesa sądu wielkiej instancji (*tribunal de grande instance*), w zależności od tego, który sąd jest właściwy w danej sprawie.

Właściwość wyłączną posiada sąd miejsca zamieszkania dłużnika lub jednego z dłużników, przeciwko którym wszczęto postępowanie. Jest to zasada porządku publicznego (*ordre public*), przy czym sąd musi zbadać kwestię ewentualnego braku właściwości z urzędu.

1.3 Wymogi formalne

1.3.1 Czy skorzystanie ze standardowego formularza jest obowiązkowe? (Jeżeli tak, gdzie można pobrać taki formularz?)

Wymogi formalne obejmują wykaz elementów, które należy zawrzeć w pozwie:

- imiona i nazwiska, adresy, zawody oraz adresy zamieszkania (*domiciles*) wierzycieli i dłużników lub – w przypadku osób prawnych – ich formę prawną, firmę i siedzibę;
- dokładne wskazanie wartości przedmiotu sporu, z wyszczególnieniem poszczególnych elementów oraz podstawy roszczenia.

Istnieje formularz, który nie jest obowiązkowy, jednak zdecydowanie zalecany. Jest to formularz CERFA dostępny na stronie internetowej Ministerstwa Sprawiedliwości oraz w sekretariacie (*greffe*) wszystkich odnośnych sądów.

1.3.2 Czy istnieje przymus adwokacki?

Pozew może wnieść sam wierzyciel lub jego pełnomocnik.

1.3.3 Jak bardzo szczegółowo należy opisać roszczenie?

Uzasadnienie roszczenia nie musi być szczegółowe, wystarczy przedstawić je w skrócie (zob. odpowiedź na pytanie 1.3.1 powyżej).

1.3.4 Czy konieczne jest przedstawienie dowodów pisemnych dotyczących danego roszczenia? Jeżeli tak, jakie dokumenty są dopuszczalne jako dowody?

Wraz z pozwem należy złożyć dokumenty potwierdzające zasadność roszczenia (faktury, umowę najmu, umowę sprzedaży, umowę o kredyt, oświadczenia itd.). Zastosowanie mają przepisy ogólne regulujące postępowanie cywilne.

1.4 Odrzucenie pozwu

Przed wydaniem nakazu zapłaty sąd zbada zasadność pozwu i może go oddalić, w całości lub w części, jeżeli pozew jest bezzasadny.

1.5 Odwołanie

W przypadku oddalenia pozwu wierzycielowi nie przysługuje prawo wniesienia środka zaskarżenia; może natomiast wytoczyć powództwo w trybie zwykłym, tj. wnieść pozew o spłatę długu w postępowaniu zwykłym.

1.6 Sprzeciw

Dłużnikowi przysługuje miesięczny termin na wniesienie zarzutów (*former opposition*) – osobiście w sekretariacie sądu, który wydał nakaz, albo listem poleconym zaadresowanym do tego samego sekretariatu. Nie istnieją żadne inne wymogi dotyczące wnoszenia zarzutów.

1.7 Skutek wniesienia sprzeciwu

Wniesienie zarzutów powoduje wszczęcie postępowania. Sekretariat sądu wzywa do stawienia się na rozprawie wszystkie strony (nawet te, które nie wniosły zarzutów). W granicach swojej właściwości sąd rozpatruje nie tylko powództwo o roszczenie główne, ale również wszelkie powództwa o roszczenia uboczne oraz podniesione zarzuty co do istoty sprawy.

1.8 Skutek niewniesienia sprzeciwu

1.8.1 Co należy zrobić, aby nakaz zapłaty stał się tytułem wykonawczym?

Po upływie miesiąca od dnia doręczenia powiadomienia wierzyciel wnosi wniosek o nadanie klauzuli wykonalności do sekretariatu sądu, który wydał nakaz. Nie istnieją żadne formalne wymogi dotyczące składania tego wniosku (wierzyciel może po prostu złożyć oświadczenie lub wysłać je przesyłką pocztową nierejestrowaną). Nadanie klauzuli wykonalności powoduje, że nakaz zapłaty wywołuje dokładnie te same skutki co wyrok wydany po przeprowadzeniu rozprawy (*jugement contradictoire*).

1.8.2 Czy orzeczenie to jest prawomocne czy nadal istnieje możliwość, aby pozwany odwołał się od tego orzeczenia?

Od postanowienia o nadaniu klauzuli wykonalności nie można wnieść zwyczajnego środka zaskarżenia (*appel*) ani skargi kasacyjnej (*pourvoi en cassation*). Jedynym możliwym środkiem zaskarżenia jest skarga kasacyjna dotycząca sposobu, w jaki sekretariat sądu nadał klauzulę wykonalności.

Powiązane strony

[Strona internetowa Ministerstwa Sprawiedliwości](#)

[Strona internetowa Legifrance](#)

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwy punkt kontaktowy Europejskiej Sieci Sądowej (EJN). Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. ESS ani Komisja Europejska nie ponoszą odpowiedzialności za wszelkie informacje, dane lub odniesienia zawarte w tym dokumencie. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.

Ostatnia aktualizacja: 26/07/2018

Postępowanie w sprawie nakazu zapłaty - Chorwacja

SPIS TREŚCI

- 1 Istnienie postępowania w sprawie wydania nakazu zapłaty
 - 1.1 Zakres i postępowanie
 - 1.1.1 Jakie rodzaje roszczeń są kwalifikowalne (np. tylko roszczenia pieniężne, tylko roszczenia wynikające ze zobowiązań umownych itp.)?
 - 1.1.2 Czy istnieje górny pułap wartości roszczenia (wartości przedmiotu sporu)?
 - 1.1.3 Czy skorzystanie z postępowania jest fakultatywne czy obligatoryjne?
 - 1.1.4 Czy możliwe jest zastosowanie postępowania, jeżeli pozwany mieszka w innym państwie członkowskim lub w państwie trzecim?
 - 1.2 Sąd właściwy

- 1.3 Wymogi formalne
 - 1.3.1 Czy skorzystanie ze standardowego formularza jest obowiązkowe? (Jeżeli tak, gdzie można pobrać taki formularz?)
 - 1.3.2 Czy istnieje przymus adwokacki?
 - 1.3.3 Jak bardzo szczegółowo należy opisać roszczenie?
 - 1.3.4 Czy konieczne jest przedstawienie dowodów pisemnych dotyczących danego roszczenia? Jeżeli tak, jakie dokumenty są dopuszczalne jako dowody?
 - 1.4 Odrzucenie pozwu
 - 1.5 Odwołanie
 - 1.6 Sprzeciw
 - 1.7 Skutek wniesienia sprzeciwu
 - 1.8 Skutek niewniesienia sprzeciwu
 - 1.8.1 Co należy zrobić, aby nakaz zapłaty stał się tytułem wykonawczym?
 - 1.8.2 Czy orzeczenie to jest prawomocne czy nadal istnieje możliwość, aby pozwany odwołał się od tego orzeczenia?
-

1 Istnienie postępowania w sprawie wydania nakazu zapłaty

W Republice Chorwacji stosuje się europejski nakaz zapłaty. Postępowanie w przedmiocie wydawania tego rodzaju nakazów jest uregulowane w przepisach kodeksu postępowania cywilnego (Zakon o parničnom postupku, Dziennik Urzędowy Republiki Chorwacji [Narodne Novine, NN] nr 53/91, 91/92, 112/99, 129/00, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 96/08, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13 oraz 89/14), zwanego dalej „ZPP” oraz w Regulaminie dotyczącym sposobu wnoszenia pozwów o wydanie europejskiego nakazu zapłaty oraz sprzeciwów od europejskiego nakazu zapłaty (Pravilnik o načinu podnošenja zahtjeva za izdavanje europskog platnog naloga i prigovora protiv europskog platnog naloga) (NN nr 124/13).

1.1 Zakres i postępowanie

Postępowanie w sprawie europejskiego nakazu zapłaty wszczyna się w przypadku egzekucji roszczeń pieniężnych, których wysokość jest ustalona oraz które były wymagalne w chwili wniesienia pozwu o wydanie europejskiego nakazu zapłaty. Postępowanie w sprawie europejskiego nakazu zapłaty ustanowiono rozporządzeniem (WE) nr 1896/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. (zwanym dalej „rozporządzeniem (WE) nr 1896/2006”). Rozporządzenie to ma zastosowanie do transgranicznych spraw cywilnych i handlowych, niezależnie od rodzaju sądu, z uwzględnieniem odstępstw przewidzianych w rozporządzeniu.

1.1.1 Jakie rodzaje roszczeń są kwalifikowalne (np. tylko roszczenia pieniężne, tylko roszczenia wynikające ze zobowiązań umownych itp.)?

Kwalifikowalne są roszczenia pieniężne. Podstawą pozwu mogą być wyłącznie roszczenia, które wynikają z zobowiązań umownych lub pozaumownych, których wartość jest wyrażona w kwocie pieniężnej.

1.1.2 Czy istnieje górny pułap wartości roszczenia (wartości przedmiotu sporu)?

Nie istnieje górny pułap wartości przedmiotu sporu.

1.1.3 Czy skorzystanie z postępowania jest fakultatywne czy obligatoryjne?

Postępowanie jest fakultatywne, ponieważ powód może swobodnie decydować o sposobie dochodzenia przysługującego mu roszczenia, o ile sposób ten nie jest sprzeczny z bezzwzględnie obowiązującymi przepisami prawa oraz z zasadami współżycia społecznego. Sąd wyda nakaz zapłaty nawet wówczas, gdy powód nie wniósł o to w pozwie, jeśli spełnione są wszystkie przesłanki wydania takiego nakazu. Sąd ma zatem obowiązek wydać nakaz zapłaty, jeśli spełniono przesłanki jego wydania.

1.1.4 Czy możliwe jest zastosowanie postępowania, jeżeli pozwany mieszka w innym państwie członkowskim lub w państwie trzecim?

Tak.

1.2 Sąd właściwy

Właściwość wyłączna do orzekania w przedmiocie pozwów o wydanie i ponowne zbadanie europejskiego nakazu zapłaty oraz wniosków o nadanie mu klauzuli wykonalności zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1896/2006 przysługuje Sądowi Gospodarczemu w Zagrzebiu (Trgovački sud u Zagrebu).

1.3 Wymogi formalne

Pozew o wydanie europejskiego nakazu zapłaty oraz sprzeciw od nakazu należy wносить wyłącznie w formie nadającej się do odczytu maszynowego, jeżeli sąd uzna za stosowne korzystanie z maszynowego przetwarzania takich dokumentów.

Sposób wnoszenia pozwów o wydanie europejskiego nakazu zapłaty oraz sprzeciwów od nakazu jest uregulowany w Regulaminie dotyczącym sposobu wnoszenia pozwów o wydanie europejskiego nakazu zapłaty oraz sprzeciwów od europejskiego nakazu zapłaty (Pravilnik o načinu podnošenja zahtjeva za izdavanje europskog platnog naloga i prigovora protiv europskog platnog naloga) (Dziennik Urzędowy Republiki Chorwacji [Narodne Novine, NN] nr 124/13), zwanym dalej „regulaminem”, który wszedł w życie dnia 17 października 2013 r.

1.3.1 Czy skorzystanie ze standardowego formularza jest obowiązkowe? (Jeżeli tak, gdzie można pobrać taki formularz?)

Pozew o wydanie europejskiego nakazu zapłaty oraz sprzeciw od takiego nakazu należy wnieść do właściwego sądu na formularzach przewidzianych w rozporządzeniu nr 1896/2006 w formie papierowej, osobiście lub pocztą. Skorzystanie ze standardowego formularza w postępowaniu w przedmiocie wydania europejskiego nakazu zapłaty jest zatem obowiązkowe; odpowiednie formularze można pobrać ze strony internetowej Sądu Gospodarczego w Zagrzebiu (<http://sudovi.pravosudje.hr/tszag/>).

1.3.2 Czy istnieje przymus adwokacki?

Każda strona – zarówno osoba fizyczna, jak i prawna – ma możliwość swobodnego podjęcia decyzji, czy będzie działała w postępowaniu osobiście, czy też za pośrednictwem pełnomocnika, którym co do zasady jest adwokat, chyba że przepisy ZPP stanowią inaczej. W postępowaniu w przedmiocie wydania europejskiego nakazu zapłaty nie ma zatem przymusu adwokackiego.

1.3.3 Jak bardzo szczegółowo należy opisać roszczenie?

Strona jest zobowiązana do wypełnienia formularza A (pozew o wydanie europejskiego nakazu zapłaty) w formie nadającej się do odczytu maszynowego. W pkt 6 wspomnianego formularza można wybrać podstawę prawną, co pozwala wyjaśnić, czego dotyczy roszczenie.

1.3.4 Czy konieczne jest przedstawienie dowodów pisemnych dotyczących danego roszczenia? Jeżeli tak, jakie dokumenty są dopuszczalne jako dowody?

W pkt 10 formularza A strona ma możliwość załączenia dowodów, którymi dysponuje, oraz przedstawienia opisu konkretnego dowodu. Dowody oraz przeprowadzanie dowodu regulują przepisy art. 219–271 ZPP, przy czym sąd rozstrzyga, które z przedstawionych dowodów należy przeprowadzić, aby ustalić istotne okoliczności faktyczne oraz dokonać ich oceny. Ponadto sąd rozstrzyga wedle własnego uznania o tym, które okoliczności faktyczne uzna za udowodnione, dokonawszy wnikliwej i starannej oceny wszystkich dowodów, zarówno w ujęciu indywidualnym, jak i całościowym, oraz uwzględniając wyniki całego postępowania.

Więcej informacji na temat dowodów oraz ich przeprowadzania można znaleźć w informacjach poświęconych przeprowadzaniu dowodów w Republice Chorwacji („Izvođenje dokaza - Republika Hrvatska”).

1.4 Odrzucenie pozwu

Do odrzucania pozwów ma zastosowanie zasada ogólna wyrażona w art. 109 ZPP. Artykuł ten stanowi, że jeżeli pozew jest niezrozumiały lub nie zawiera wszystkich elementów niezbędnych do nadania mu prawidłowego biegu, sąd wezwie powoda do usunięcia braków pozwu, tj. do jego poprawienia zgodnie z załączonym pouczeniem, oraz zwróci pozew celem poprawienia lub uzupełnienia. Jeżeli pozew nie zostanie ponownie wniesiony do sądu oraz nie zostanie poprawiony zgodnie z otrzymanym od sądu pouczeniem w wyznaczonym terminie, uznaje się go za wycofany, natomiast jeżeli pozew zostanie ponownie wniesiony do sądu, lecz nie zostanie poprawiony ani uzupełniony, sąd odrzuci taki pozew.

1.5 Odwołanie

Sprzeciw stanowi jedyny środek zaskarżenia przysługujący pozwanemu w przypadku wniesienia pozwu o wydanie europejskiego nakazu zapłaty. Rozstrzygnięcie w przedmiocie wniosku o ponowne zbadanie europejskiego nakazu zapłaty zgodnie z art. 20 ust. 1 lub 2 rozporządzenia (WE) nr 1896/2006 zapada w formie orzeczenia, od którego nie przysługuje żaden środek zaskarżenia. Wytoczenie powództwa o pozbawienie tytułu egzekucyjnego wykonalności z przyczyn dotyczących roszczenia stwierdzonego

w europejskim nakazie zapłaty jest dopuszczalne wyłącznie wówczas, gdy przyczyny te wystąpiły po doręczeniu nakazu oraz jeśli nie istniała już możliwość ich uwzględnienia w sprzeciwie zgodnie z art. 16 rozporządzenia nr 1896/2006.

1.6 Sprzeciw

Pozwany może wnieść do sądu wydania sprzeciw od europejskiego nakazu zapłaty, korzystając ze standardowego formularza F doręczanego pozwanemu wraz z europejskim nakazem zapłaty. Sprzeciw należy wysłać w terminie 30 dni od dnia doręczenia nakazu pozwanemu. W sprzeciwie pozwany wskazuje, że kwestionuje roszczenie, bez konieczności precyzowania powodów.

1.7 Skutek wniesienia sprzeciwu

W przypadku wniesienia sprzeciwu od europejskiego nakazu zapłaty w rozumieniu art. 16 rozporządzenia nr 1896/2006 dalsze postępowanie będzie prowadzone zgodnie z przepisami ZPP dotyczącymi postępowania w przedmiocie sprzeciwu od nakazu zapłaty (art. 445a oraz art. 451–456 ZPP), uwzględniając przepisy art. 17 rozporządzenia (WE) nr 1896/2006.

1.8 Skutek niewniesienia sprzeciwu

Jeżeli w terminie 30 dni od dnia doręczenia nakazu zapłaty pozwanemu, przy uwzględnieniu odpowiedniego czasu potrzebnego do wpłynięcia pisma procesowego, do sądu nie wpłynie sprzeciw, sąd stwierdza wykonalność europejskiego nakazu zapłaty przy użyciu standardowego formularza G.

Wykonalny europejski nakaz zapłaty (art. 18 i 19 rozporządzenia nr 1896/2006) wydany przez sąd w Republice Chorwacji stanowi tytuł wykonawczy, na podstawie którego można w tym kraju prowadzić egzekucję w taki sam sposób jak na podstawie wykonalnego orzeczenia sądu chorwackiego.

1.8.1 Co należy zrobić, aby nakaz zapłaty stał się tytułem wykonawczym?

Co do zasady powód musi wyraźnie zwrócić się do sądu o nadanie klauzuli wykonalności, a sąd stwierdza wykonalność europejskiego nakazu zapłaty przy użyciu standardowego formularza G.

1.8.2 Czy orzeczenie to jest prawomocne czy nadal istnieje możliwość, aby pozwany odwołał się od tego orzeczenia?

Pozwany może złożyć wniosek o ponowne zbadanie europejskiego nakazu zapłaty na podstawie przepisów art. 507n ZPP, uwzględniając podstawy określone w art. 20 rozporządzenia (WE) nr 1896/2006, a sąd rozpatrujący wniosek może odroczyć wykonanie, stosując odpowiednie przepisy ustawy o wykonywaniu orzeczeń dotyczące odroczenia wykonania na wniosek dłużnika.

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwy punkt kontaktowy Europejskiej Sieci Sądowej (EJN). Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. ESS ani Komisja Europejska nie ponoszą odpowiedzialności za wszelkie informacje, dane lub odniesienia zawarte w tym dokumencie. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.

Ostatnia aktualizacja: 23/08/2018

Postępowanie w sprawie nakazu zapłaty - Włochy

Uwaga: niedawno wprowadzono na tej stronie zmiany w oryginalnej wersji językowej [it](#). Strona w wybranej przez Ciebie wersji językowej jest obecnie tłumaczona przez nasze służby tłumaczeniowe.

SPIS TREŚCI

- [1 Istnienie postępowania w sprawie wydania nakazu zapłaty](#)
 - [1.1 Zakres i postępowanie](#)
 - [1.1.1 Jakie rodzaje roszczeń są kwalifikowalne \(np. tylko roszczenia pieniężne, tylko roszczenia wynikające ze zobowiązań umownych itp.\)?](#)
 - [1.1.2 Czy istnieje górny pułap wartości roszczenia \(wartości przedmiotu sporu\)?](#)
 - [1.1.3 Czy skorzystanie z postępowania jest fakultatywne czy obligatoryjne?](#)
 - [1.1.4 Czy możliwe jest zastosowanie postępowania, jeżeli pozwany mieszka w innym państwie członkowskim lub w państwie trzecim?](#)
 - [1.2 Sąd właściwy](#)

- 1.3 Wymogi formalne
 - 1.3.1 Czy skorzystanie ze standardowego formularza jest obowiązkowe? (Jeżeli tak, gdzie można pobrać taki formularz?)
 - 1.3.2 Czy istnieje przymus adwokacki?
 - 1.3.3 Jak bardzo szczegółowo należy opisać roszczenie?
 - 1.3.4 Czy konieczne jest przedstawienie dowodów pisemnych dotyczących danego roszczenia? Jeżeli tak, jakie dokumenty są dopuszczalne jako dowody?
 - 1.4 Odrzucenie pozwu
 - 1.5 Odwołanie
 - 1.6 Sprzeciw
 - 1.7 Skutek wniesienia sprzeciwu
 - 1.8 Skutek niewniesienia sprzeciwu
 - 1.8.1 Co należy zrobić, aby nakaz zapłaty stał się tytułem wykonawczym?
 - 1.8.2 Czy orzeczenie to jest prawomocne czy nadal istnieje możliwość, aby pozwany odwołał się od tego orzeczenia?
-

1 Istnienie postępowania w sprawie wydania nakazu zapłaty

Wśród innych postępowań uproszczonych we włoskim kodeksie postępowania cywilnego wymienia się postępowanie w sprawie wydania nakazu zapłaty (*procedimento di ingiunzione*) (art. 633 i nast.). Jest to postępowanie *ex parte*, ponieważ sąd orzeka w sprawie wniosku wierzyciela bez przesłuchiwania dłużnika lub umożliwienia mu przedstawienia odpowiedzi lub uwag.

Przesłuchanie dłużnika odbywa się dopiero na późniejszym etapie, jeżeli zaskarzy on nakaz zapłaty.

O wydanie nakazu zapłaty można ubiegać się tylko w odniesieniu do określonych roszczeń (roszczenie o zapłatę określonej kwoty pieniężnej lub dostawę określonej ilości towarów zamiennych itp.) oraz z zastrzeżeniem określonych warunków przewidzianych w kodeksie cywilnym (np. wierzyciele muszą przedstawić pisemny dowód na potwierdzenie swojego roszczenia).

Jeżeli sąd rozpatrujący roszczenie uzna jego zasadność, nakaże dłużnikowi zapłatę kwoty w określonym terminie, który zazwyczaj wynosi 40 dni, przy czym sąd powiadomi także dłużnika, że może on zaskarżyć nakaz w tym samym terminie oraz że w przypadku braku sprzeciwu nakaz zapłaty staje się prawomocny i wykonalny.

1.1 Zakres i postępowanie

Postępowanie stosuje się do roszczeń wniesionych przez wierzycieli, którzy dochodzą należnych im kwot pieniężnych lub określonej ilości towarów zamiennych, lub przez każdą osobę uprawnioną do otrzymania określonej ruchomości.

1.1.1 Jakie rodzaje roszczeń są kwalifikowalne (np. tylko roszczenia pieniężne, tylko roszczenia wynikające ze zobowiązań umownych itp.)?

Jeżeli postępowanie dotyczy roszczenia pieniężnego, należy dokładnie określić kwotę roszczenia. Zasada ta wyklucza więc możliwość ubiegania się o wydanie nakazu zapłaty w odniesieniu do roszczeń pozaumownych, na przykład dochodzenia odszkodowania z tytułu szkody wynikającej z czynu niedozwolonego.

1.1.2 Czy istnieje górny pułap wartości roszczenia (wartości przedmiotu sporu)?

Nie, nie istnieje górny pułap. Nakaz zapłaty może być wydany bez względu na wysokość roszczenia.

1.1.3 Czy skorzystanie z postępowania jest fakultatywne czy obligatoryjne?

Skorzystanie z postępowania w sprawie nakazu zapłaty jest fakultatywne. Wierzyciel zawsze ma możliwość wniesienia zwykłego pozwu.

1.1.4 Czy możliwe jest zastosowanie postępowania, jeżeli pozwany mieszka w innym państwie członkowskim lub w państwie trzecim?

Tak.

1.2 Sąd właściwy

Nakaz zapłaty może wydać sędzia pokoju (*giudice di pace*) lub sąd powszechny (*tribunale*), który byłby właściwy w przypadku standardowego postępowania. Sędzia pokoju jest właściwy do rozpatrywania jedynie drobnych roszczeń zgodnie z kryteriami

określonymi w art. 7 kodeksu postępowania cywilnego (zob. załącznik, o którym mowa poniżej). W przypadku złożenia wniosku w sądzie powszechnym sąd orzeka w składzie jednoosobowym.

Roszczenia dotyczące opłat za usługi prawne, zarówno związane z postępowaniem sądowym, jak i pozasądowym, lub zwrotu kosztów należnych adwokatom, pracownikom sądowym doręczającym pisma procesowe lub dowolnej innej osobie, która świadczyła usługi w trakcie postępowania sądowego, rozpatruje sąd, który rozpoznawał sprawę dotyczącą roszczenia wierzyciela.

Adwokaci mogą zwrócić się o wydanie nakazu zapłaty wobec swoich klientów do sądu w miejscu, w którym są zarejestrowani w izbie adwokackiej (*consiglio dell'ordine*). Podobnie notariusze mogą wnosić roszczenia do sądu w miejscu, w którym są zarejestrowani w izbie notarialnej (*consiglio notarile*) (zob. także informacje na temat jurysdykcji).

1.3 Wymogi formalne

Pozew o wydanie nakazu zapłaty musi zawierać informacje określone w art. 638 kodeksu postępowania cywilnego (zob. załącznik, o którym mowa poniżej) i musi zostać złożony w sekretariacie sądu wraz z dotyczącymi go załącznikami.

1.3.1 Czy skorzystanie ze standardowego formularza jest obowiązkowe? (Jeżeli tak, gdzie można pobrać taki formularz?)

Nie, nie istnieje specjalny formularz.

1.3.2 Czy istnieje przymus adwokacki?

Co do zasady istnieje przymus adwokacki. W niektórych przypadkach powodowie mogą jednak występować przed sądem samodzielnie. Jednym z takich przypadków jest roszczenie, które jest rozpatrywane przez sędziego pokoju i dotyczy kwoty nieprzekraczającej 1 100 EUR. Innym przykładem jest sytuacja, w której powód posiada kwalifikacje do występowania w charakterze adwokata przed sądem rozpatrującym sprawę.

1.3.3 Jak bardzo szczegółowo należy opisać roszczenie?

W pozwie należy określić roszczenie i uzasadniające je podstawy. Nie ma potrzeby szczegółowego przedstawienia podstaw roszczenia, które można ująć w formie krótkiego opisu istotnych okoliczności faktycznych i dokumentów.

1.3.4 Czy konieczne jest przedstawienie dowodów pisemnych dotyczących danego roszczenia? Jeżeli tak, jakie dokumenty są dopuszczalne jako dowody?

Tak. Dowody pisemne na potwierdzenie roszczenia obejmują w szczególności potwierdzenia dostawy i jednostronne pisemne przyrzeczenie. Jeżeli roszczenie dotyczy dostawy towarów lub usług, która została zrealizowana przez jedno przedsiębiorstwo na rzecz innego przedsiębiorstwa lub osoby, która nie prowadzi działalności zawodowej ani gospodarczej, pisemnym dowodem dotyczącym takiego roszczenia mogą być także autentyczne wyciągi z ksiąg rachunkowych przedsiębiorstwa będącego wierzycielem, pod warunkiem że są one należycie prowadzone w sposób wymagany przepisami prawa. Odpowiednim dowodem pisemnym na potwierdzenie roszczenia mogą także być faktury handlowe, pod warunkiem że towarzyszy im opatrzona pieczęcią kopia faktury wprowadzonej do rejestru faktur powoda.

Przepisy szczególne dotyczące dowodów na poparcie roszczenia mają zastosowanie do roszczeń dotyczących honorarium i zwrotu kosztów dochodzonych przez adwokatów, notariuszy i przedstawicieli innych wolnych zawodów, a także do roszczeń organów państwa i organów publicznych.

1.4 Odrzucenie pozwu

Jeżeli sąd uzna, że roszczenie nie jest wystarczająco uzasadnione, powiadomi o tym powoda za pośrednictwem sekretarza sądu, wzywając go do przedstawienia dodatkowych dowodów. Jeżeli powód nie udzieli odpowiedzi lub nie wycofa pozwu lub jeżeli pozew jest niedopuszczalny, sąd odrzuci pozew, wydając orzeczenie z uzasadnieniem.

W takich przypadkach pozew można ponownie złożyć w trybie postępowania specjalnego lub zwykłego.

1.5 Odwołanie

Odrzucenia pozwu nie można zaskarżyć ani w drodze zwyczajnego środka zaskarżenia, ani skargi kasacyjnej.

1.6 Sprzeciw

W przypadku przyjęcia pozwu sąd wydaje nakaz zapłaty, który należy doręczyć pozwanemu w terminie 60 dni od wydania wyroku, jeżeli doręczenia dokonuje się na terenie Włoch, albo w terminie 90 dni, jeżeli doręczenia dokonuje się poza terytorium Włoch.

Po otrzymaniu nakazu zapłaty dłużnik ma 40 dni na wniesienie sprzeciwu.

Termin na wniesienie sprzeciwu wobec roszczenia może zostać skrócony do 10 dni lub przedłużony do 60 dni, jeżeli istnieje ku temu uzasadniony powód. Jeżeli pozwany mieszka w innym państwie członkowskim UE, termin wynosi 50 dni i może zostać skrócony do 20 dni. Jeżeli pozwany mieszka w państwie spoza UE, termin wynosi 60 dni i może zostać skrócony do 30 dni lub przedłużony do 120 dni.

Pozwani mogą zakwestionować roszczenie nawet po upływie terminu, jeżeli są w stanie udowodnić, że nie zostali poinformowani o wydaniu nakazu zapłaty w należyłym terminie wskutek nieprawidłowego doręczenia nakazu lub dowolnego nieprzewidzianego wydarzenia lub działania siły wyższej. Zaskarżenie nie jest możliwe po upływie 10 dni od zastosowania pierwszego środka egzekucyjnego.

Sprzeciw od nakazu (*opposizione*) wnosi się do sądu, który wydał dany nakaz, w postaci pisma procesowego wzywającego do stawienia się przed sądem (*citazione*), które zostaje doręczone powodowi na adres podany w pozwie. Pismo procesowe zawierające sprzeciw od nakazu musi zasadniczo zawierać informacje typowe dla tego rodzaju pisma procesowego. W szczególności osoba wnosząca sprzeciw musi podać podstawy sprzeciwu wobec roszczenia.

1.7 Skutek wniesienia sprzeciwu

Wniesienie tego rodzaju sprzeciwu skutkuje wszczęciem postępowania przed sądem powszechnym, w którym sąd bada zasadność roszczenia o zapłatę.

1.8 Skutek niewniesienia sprzeciwu

W przypadku braku sprzeciwu w wyznaczonym terminie lub niestawienia się pozwanego przed sądem sąd, który wydał nakaz, stwierdzi wykonalność nakazu na wniosek powoda.

1.8.1 Co należy zrobić, aby nakaz zapłaty stał się tytułem wykonawczym?

Istnieją cztery możliwe scenariusze.

Pierwszy z nich ma miejsce wówczas, gdy nie upłynął jeszcze termin na wniesienie sprzeciwu wobec roszczenia. Powód może zwrócić się do sądu o stwierdzenie tymczasowej wykonalności nakazu ze skutkiem natychmiastowym. Sąd może przychylić się do takiego wniosku tylko w przypadku, gdy spełnione zostaną szczególne przesłanki tymczasowej wykonalności określone w kodeksie postępowania cywilnego: na przykład jeżeli podstawą roszczenia jest weksel lub czek lub jeżeli zwłoka w wykonaniu spowodowałaby poważną szkodę dla wierzyciela. Sąd może uzależnić zasądzenie tymczasowej wykonalności na tak wczesnym etapie od wniesienia przez wierzyciela zabezpieczenia na rzecz dłużnika.

Drugi scenariusz ma miejsce wówczas, gdy dłużnik, któremu doręczono nakaz zapłaty, nie wnieśli sprzeciwu w wymaganym czasie. W takiej sytuacji wierzyciel może złożyć wniosek o wykonanie nakazu.

Trzeci scenariusz ma zastosowanie w sytuacji, w której dłużnik faktycznie wniósł sprzeciw, a sprawa pozostaje w toku. W takim przypadku wierzyciel może złożyć wniosek o tymczasowe wykonanie nakazu. Sąd może przychylić się do takiego wniosku tylko w przypadku, gdy spełnione zostaną warunki określone w kodeksie (na przykład, jeżeli sprzeciw nie jest poparty żadnymi dowodami z dokumentów). Sąd może także zarządzić tymczasowe wykonanie jedynie części nakazu, tj. do kwoty niezakwestionowanej przez dłużnika. Sąd może także zarządzić tymczasowe wykonanie nakazu, jeżeli wierzyciel wnieśli zabezpieczenie pokrywające kwotę możliwego zwrotu, powiększoną o koszty i odszkodowanie.

Czwarty scenariusz ma miejsce wówczas, gdy sprzeciw zostanie odrzucony: w wyniku odrzucenia sprzeciwu nakaz zapłaty staje się wykonalny, jeżeli do tej pory nie był.

Nakazy zapłaty, których wykonalność została stwierdzona w drodze jednego z powyższych scenariuszy, stanowią podstawę do zabezpieczenia wykonania orzeczenia zastawem ustanowionym na majątku dłużnika.

1.8.2 Czy orzeczenie to jest prawomocne czy nadal istnieje możliwość, aby pozwany odwołał się od tego orzeczenia?

Nakaz, który stał się wykonalny w związku z niewniesieniem przez dłużnika sprzeciwu, można uchylić w wyjątkowych sytuacjach przewidzianych w prawie (np. w przypadku ustalenia, że orzeczenie sądu zostało wydane na podstawie dowodów, które później zostały uznane za fałszywe). Jeżeli nakaz zapłaty ma wpływ na prawa osoby trzeciej, osoba taka także może wnieść sprzeciw.

Od orzeczenia kończącego postępowanie w sprawie sprzeciwu można się odwołać korzystając ze zwyczajnych procedur.

Powiązane załączniki

Nakaz zapłaty: art. 633–656 kodeks postępowania cywilnego

Nakaz zapłaty: kodeks postępowania cywilnego: jurysdykcja

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwy punkt kontaktowy Europejskiej Sieci Sądowej (EJN). Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. ESS ani Komisja Europejska nie ponoszą odpowiedzialności za wszelkie informacje, dane lub odniesienia zawarte w tym dokumencie. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.

Ostatnia aktualizacja: 02/05/2017

Postępowanie w sprawie nakazu zapłaty - Cypr

SPIS TREŚCI

- 1 Istnienie postępowania w sprawie wydania nakazu zapłaty
 - 1.1 Zakres i postępowanie
 - 1.1.1 Jakie rodzaje roszczeń są kwalifikowalne (np. tylko roszczenia pieniężne, tylko roszczenia wynikające ze zobowiązań umownych itp.)?
 - 1.1.2 Czy istnieje górny pułap wartości roszczenia (wartości przedmiotu sporu)?
 - 1.1.3 Czy skorzystanie z postępowania jest fakultatywne czy obligatoryjne?
 - 1.1.4 Czy możliwe jest zastosowanie postępowania, jeżeli pozwany mieszka w innym państwie członkowskim lub w państwie trzecim?
 - 1.2 Sąd właściwy
 - 1.3 Wymogi formalne
 - 1.3.1 Czy skorzystanie ze standardowego formularza jest obowiązkowe? (Jeżeli tak, gdzie można pobrać taki formularz?)
 - 1.3.2 Czy istnieje przymus adwokacki?
 - 1.3.3 Jak bardzo szczegółowo należy opisać roszczenie?
 - 1.3.4 Czy konieczne jest przedstawienie dowodów pisemnych dotyczących danego roszczenia? Jeżeli tak, jakie dokumenty są dopuszczalne jako dowody?
 - 1.4 Odrzucenie pozwu
 - 1.5 Odwołanie
 - 1.6 Sprzeciw
 - 1.7 Skutek wniesienia sprzeciwu
 - 1.8 Skutek niewniesienia sprzeciwu
 - 1.8.1 Co należy zrobić, aby nakaz zapłaty stał się tytułem wykonawczym?
 - 1.8.2 Czy orzeczenie to jest prawomocne czy nadal istnieje możliwość, aby pozwany odwołał się od tego orzeczenia?

1 Istnienie postępowania w sprawie wydania nakazu zapłaty

Nie istnieje żaden szczególny krajowy „nakaz zapłaty” poza tym przewidzianym w rozporządzeniu nr 1896/2006, do celów wykonania którego przyjęto rozporządzenie proceduralne.

1.1 Zakres i postępowanie

1.1.1 Jakie rodzaje roszczeń są kwalifikowalne (np. tylko roszczenia pieniężne, tylko roszczenia wynikające ze zobowiązań umownych itp.)?

Nie dotyczy.

1.1.2 Czy istnieje górny pułap wartości roszczenia (wartości przedmiotu sporu)?

Nie dotyczy.

1.1.3 Czy skorzystanie z postępowania jest fakultatywne czy obligatoryjne?

Nie dotyczy.

1.1.4 Czy możliwe jest zastosowanie postępowania, jeżeli pozwany mieszka w innym państwie członkowskim lub w państwie trzecim?

Nie dotyczy.

1.2 Sąd właściwy

Nie dotyczy.

1.3 Wymogi formalne

1.3.1 Czy skorzystanie ze standardowego formularza jest obowiązkowe? (Jeżeli tak, gdzie można pobrać taki formularz?)

Nie dotyczy.

1.3.2 Czy istnieje przymus adwokacki?

Nie dotyczy.

1.3.3 Jak bardzo szczegółowo należy opisać roszczenie?

Nie dotyczy.

1.3.4 Czy konieczne jest przedstawienie dowodów pisemnych dotyczących danego roszczenia? Jeżeli tak, jakie dokumenty są dopuszczalne jako dowody?

Nie dotyczy.

1.4 Odrzucenie pozwu

Nie dotyczy.

1.5 Odwołanie

Nie dotyczy.

1.6 Sprzeciw

Nie dotyczy.

1.7 Skutek wniesienia sprzeciwu

Nie dotyczy.

1.8 Skutek niewniesienia sprzeciwu

1.8.1 Co należy zrobić, aby nakaz zapłaty stał się tytułem wykonawczym?

Nie dotyczy.

1.8.2 Czy orzeczenie to jest prawomocne czy nadal istnieje możliwość, aby pozwany odwołał się od tego orzeczenia?

Nie dotyczy.

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwy punkt kontaktowy Europejskiej Sieci Sądowej (EJN). Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. ESS ani Komisja Europejska nie ponoszą odpowiedzialności za wszelkie informacje, dane lub odniesienia zawarte w tym dokumencie. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.

Ostatnia aktualizacja: 13/05/2019

Postępowanie w sprawie nakazu zapłaty - Łotwa

Uwaga: niedawno wprowadzono na tej stronie zmiany w oryginalnej wersji językowej [lv](#). Strona w wybranej przez Ciebie wersji językowej jest obecnie tłumaczona przez nasze służby tłumaczeniowe.

SPIS TREŚCI

- 1 Istnienie postępowania w sprawie wydania nakazu zapłaty
 - 1.1 Zakres i postępowanie
 - 1.1.1 Jakie rodzaje roszczeń są kwalifikowalne (np. tylko roszczenia pieniężne, tylko roszczenia wynikające ze zobowiązań umownych itp.)?
 - 1.1.2 Czy istnieje górny pułap wartości roszczenia (wartości przedmiotu sporu)?
 - 1.1.3 Czy skorzystanie z postępowania jest fakultatywne czy obligatoryjne?
 - 1.1.4 Czy możliwe jest zastosowanie postępowania, jeżeli pozwany mieszka w innym państwie członkowskim lub w państwie trzecim?
 - 1.2 Sąd właściwy
 - 1.3 Wymogi formalne
 - 1.3.1 Czy skorzystanie ze standardowego formularza jest obowiązkowe? (Jeżeli tak, gdzie można pobrać taki formularz?)
 - 1.3.2 Czy istnieje przymus adwokacki?
 - 1.3.3 Jak bardzo szczegółowo należy opisać roszczenie?
 - 1.3.4 Czy konieczne jest przedstawienie dowodów pisemnych dotyczących danego roszczenia? Jeżeli tak, jakie dokumenty są dopuszczalne jako dowody?
 - 1.4 Odrzucenie pozwu
 - 1.5 Odwołanie
 - 1.6 Sprzeciw
 - 1.7 Skutek wniesienia sprzeciwu
 - 1.8 Skutek niewniesienia sprzeciwu
 - 1.8.1 Co należy zrobić, aby nakaz zapłaty stał się tytułem wykonawczym?
 - 1.8.2 Czy orzeczenie to jest prawomocne czy nadal istnieje możliwość, aby pozwany odwołał się od tego orzeczenia?

1 Istnienie postępowania w sprawie wydania nakazu zapłaty

Na Łotwie istnieją dwie możliwości: bezsporna egzekucja roszczeń (*saistību bezstrīdus piespiedu izpildīšana*, rozdział 50 art. 400–406 kodeksu postępowania cywilnego) oraz egzekucja roszczeń na podstawie tytułu wykonawczego z wezwaniem do zapłaty (*saistību piespiedu izpildīšana brīdinājuma kārtībā*, rozdział 50¹ art. 406¹–406¹⁰ kodeksu postępowania cywilnego).

1.1 Zakres i postępowanie

1.1.1 Jakie rodzaje roszczeń są kwalifikowalne (np. tylko roszczenia pieniężne, tylko roszczenia wynikające ze zobowiązań umownych itp.)?

Bezsporna egzekucja roszczeń jest dozwolona:

1. na podstawie umów dotyczących zobowiązań zabezpieczonych zarejestrowaną hipoteką lub zastawem handlowym;
2. na podstawie poświadczonych notarialnie umów na czas określony lub umów na czas określony wywierających równoważny skutek prawny dotyczących płatności kwoty pieniężnej lub zwrotu ruchomości;
3. na podstawie umów na czas określony dotyczących dzierżawy lub najmu nieruchomości, które zostały poświadczony notarialnie lub wpisane do księgi wieczystej i na podstawie których dzierżawca lub najemca jest zobowiązany do opuszczenia lub zwrotu dzierżawionej lub najmowanej nieruchomości (z wyjątkiem mieszkania) oraz do uiszczenia opłat z tytułu dzierżawy lub najmu;
4. na podstawie protestu wekslowego.

Wskazane powyżej zobowiązania nie podlegają bezspornej egzekucji, jeżeli:

1. przedmiotem egzekucji jest majątek stanowiący własność państwa;
2. zobowiązanie uległo przedawnieniu, co jednoznacznie wynika z treści samego dokumentu.

Egzekucja roszczeń na podstawie tytułu wykonawczego z wezwaniem do zapłaty jest dozwolona w odniesieniu do zobowiązań do zapłaty, które są potwierdzone stosownym dokumentem i są wymagalne, a także w odniesieniu do zobowiązań w zakresie wypłaty odszkodowania, które zostały przewidziane w umowie na dostawę towarów, umowie kupna towarów lub umowie o świadczenie usług, o ile takie zobowiązania są potwierdzone stosownym dokumentem, a termin ich wymagalności nie został określony.

Egzekucji roszczeń na podstawie tytułu wykonawczego z wezwaniem do zapłaty nie można przeprowadzić:

1. w odniesieniu do płatności z tytułu niewykonania świadczenia wzajemnego;
2. jeżeli zadeklarowane lub faktyczne miejsce zamieszkania dłużnika nie jest znane;
3. jeżeli zadeklarowane lub faktyczne miejsce zamieszkania dłużnika bądź miejsce prowadzenia działalności przez dłużnika (*atrašanās vieta*) lub jego siedziba statutowa nie znajdują się na terytorium Łotwy;
4. jeżeli żądana kara umowna przekracza kwotę świadczenia głównego;
5. jeżeli żądana wysokość odsetek przekracza kwotę świadczenia głównego;
6. w odniesieniu do zobowiązań do zapłaty, jeżeli kwota zadłużenia przekracza 15 000 EUR.

1.1.2 Czy istnieje górny pułap wartości roszczenia (wartości przedmiotu sporu)?

Nie.

1.1.3 Czy skorzystanie z postępowania jest fakultatywne czy obligatoryjne?

Korzystanie z opisanych procedur jest fakultatywne.

1.1.4 Czy możliwe jest zastosowanie postępowania, jeżeli pozwany mieszka w innym państwie członkowskim lub w państwie trzecim?

Egzekucja roszczeń na podstawie tytułu wykonawczego z wezwaniem do zapłaty nie jest dozwolona, jeżeli zadeklarowane lub faktyczne miejsce zamieszkania dłużnika bądź miejsce prowadzenia działalności przez dłużnika (*atrašanās vieta*) lub jego siedziba statutowa nie znajdują się na terytorium Łotwy.

Bezsporna egzekucja roszczeń jest możliwa, jeżeli wniosek sporządzono w oparciu o dokumenty ustanawiające hipotekę na nieruchomości lub jeżeli wniosek dotyczy zobowiązania do opuszczenia lub zwrotu dzierżawionej lub najmowanej nieruchomości, o ile znajduje się ona na terytorium Łotwy. Wniosek o przeprowadzenie bezspornej egzekucji w oparciu o zobowiązanie z tytułu hipoteki morskiej może zostać złożony na Łotwie, jeżeli hipoteka jest zarejestrowana na Łotwie.

1.2 Sąd właściwy

Wniosek o przeprowadzenie bezspornej egzekucji roszczeń należy złożyć w wydziale rejestru nieruchomości sądu rejonowego lub miejskiego (*rajona (pilsētas) tiesa*):

1. właściwego dla zadeklarowanego miejsca zamieszkania dłużnika, a w przypadku braku takiego miejsca – właściwego dla faktycznego miejsca zamieszkania dłużnika, jeżeli wniosek dotyczy zobowiązania pieniężnego lub zwrotu ruchomości lub zobowiązań wynikających z umów zabezpieczonych zastawem handlowym;
2. właściwego dla miejsca położenia nieruchomości, jeżeli wniosek został złożony w oparciu o dokumenty ustanawiające hipotekę na danej nieruchomości lub nakładające zobowiązanie do opuszczenia lub zwrotu dzierżawionej lub najmowanej nieruchomości; jeżeli zobowiązanie zostało zabezpieczone więcej niż jedną nieruchomością, a składane wnioski podlegają właściwości wydziałów rejestru nieruchomości różnych sądów rejonowych lub miejskich, wówczas wniosek rozpoznaje wydział rejestru nieruchomości sądu rejonowego lub miejskiego właściwego dla miejsca położenia jednej z tych nieruchomości wskazanej przez wnioskodawcę;
3. właściwego dla miejsca, w którym zarejestrowano hipotekę morską, jeżeli wniosek dotyczy zobowiązania z tytułu hipoteki morskiej.

Wniosek o egzekucję roszczeń na podstawie tytułu wykonawczego z wezwaniem do zapłaty należy złożyć w wydziale rejestru nieruchomości sądu rejonowego lub miejskiego właściwego dla miejsca zamieszkania dłużnika, a w przypadku braku takiego miejsca – dla faktycznego miejsca zamieszkania lub siedziby statutowej dłużnika.

1.3 Wymogi formalne

1.3.1 Czy skorzystanie ze standardowego formularza jest obowiązkowe? (Jeżeli tak, gdzie można pobrać taki formularz?)

Wniosek o egzekucję roszczeń na podstawie tytułu wykonawczego z wezwaniem do zapłaty należy sporządzić zgodnie z załącznikiem 1 do rozporządzenia Rady Ministrów nr 792 z dnia 21 lipca 2009 r. w sprawie formularzy, z których należy korzystać w celu egzekucji roszczeń na podstawie tytułu wykonawczego z wezwaniem do zapłaty.

Formularz wniosku o bezsporną egzekucję roszczeń (*pieteikums par strīdu bezstrīdus piespiedu izpildīšanai*) można znaleźć na portalu łotewskich sądów <http://www.tiesas.lv/> w sekcji *E-Pakalpojumi* („e-usługi”), *E-veidlapas* („e-formularze”). Formularz można pobrać, wypełnić i złożyć w formie drukowanej.

1.3.2 Czy istnieje przymus adwokacki?

Nie, przymus adwokacki nie istnieje. Przepisy ogólne dotyczące zastępstwa procesowego są zawarte w rozdziale 12 kodeksu postępowania cywilnego.

1.3.3 Jak bardzo szczegółowo należy opisać roszczenie?

Szczegółowe uzasadnienie wniosku nie jest konieczne.

We wniosku o bezsporną egzekucję roszczeń należy wskazać zobowiązanie oraz dokument, który wierzyciel przedstawia jako podstawę egzekucji, określający kwotę świadczenia głównego podlegającego odzyskaniu oraz kwotę wszelkich kar i odsetek, a w przypadku weksla własnego – wysokość kosztów związanych z przygotowaniem protestu wekslowego i odszkodowanie przewidziane w obowiązujących przepisach. Do wniosku należy załączyć następujące dokumenty: dokument, na podstawie którego ma zostać przeprowadzona egzekucja, oraz jego uwierzytelniony odpis lub, w przypadku weksla własnego – protest wekslowy, dokument potwierdzający wniesienie opłaty skarbowej (*valsts nodeva*) oraz dowód wystosowania monitu, chyba że w obowiązujących przepisach nie ustanowiono takiego wymogu.

Wniosek o egzekucję roszczeń na podstawie tytułu wykonawczego z wezwaniem do zapłaty należy złożyć po wypełnieniu standardowego formularza, w którym należy zamieścić szczegółowe informacje na temat wnioskodawcy i dłużnika, zobowiązania do zapłaty, dokumentów potwierdzających istnienie zobowiązania oraz terminu na wywiązanie się ze zobowiązania, żądanej kwoty i sposobu jej obliczenia, oświadczenie wnioskodawcy, że roszczenie nie jest uwarunkowane wykonaniem świadczenia wzajemnego lub że świadczenie wzajemne zostało już wykonane, wniosek do sądu o wystosowanie wezwania do zapłaty skierowanego do dłużnika oraz o zarządzenie egzekucji w tym zakresie oraz zwrotu kosztów procesowych, jak również oświadczenie, że przekazane sądowi informacje na temat stanu faktycznego są prawdziwe i że wnioskodawca ma świadomość, iż przedstawienie fałszywych informacji we wniosku stanowi przestępstwo w świetle przepisów prawa karnego.

1.3.4 Czy konieczne jest przedstawienie dowodów pisemnych dotyczących danego roszczenia? Jeżeli tak, jakie dokumenty są dopuszczalne jako dowody?

Do wniosku o bezsporną egzekucję roszczeń należy załączyć następujące dokumenty: dokument, na podstawie którego ma zostać przeprowadzona egzekucja, oraz jego uwierzytelniony odpis lub, w przypadku weksla własnego, protest wekslowy, dokument potwierdzający wniesienie opłaty skarbowej oraz dowód wystosowania monitu, chyba że w obowiązujących przepisach nie przewidziano takiego wymogu (dowód wystosowania monitu może mieć formę oświadczenia sporządzonego przez komornika sądowego lub jego asystenta, w którym stwierdza on, że dłużnik odmówił przyjęcia monitu).

W przypadku egzekucji roszczeń na podstawie tytułu wykonawczego z wezwaniem do zapłaty nie jest konieczne przedstawienie pisemnych dowodów na poparcie roszczenia – we wniosku należy natomiast wskazać dokumenty potwierdzające istnienie zobowiązania oraz termin wykonania zobowiązania. Jeżeli dłużnik podważy zasadność zobowiązania do zapłaty w terminie 14 dni od daty otrzymania sądowego wezwania do zapłaty, postępowanie sądowe zostaje umorzone. Postanowienie o umorzeniu postępowania w związku z wniesieniem sprzeciwu przez dłużnika nie uniemożliwia wierzycielowi dochodzenia roszczenia w drodze postępowania zwyczajnego.

1.4 Odrzucenie pozwu

Po otrzymaniu wniosku o bezsporną egzekucję roszczeń sędzia orzekający w składzie jednoosobowym wydaje postanowienie – na podstawie wniosku i załączonych do niego dokumentów – w terminie siedmiu dni od daty złożenia wniosku, bez wcześniejszego powiadomienia wnioskodawcy ani dłużnika. Sędzia oddali wniosek, jeżeli uzna go za niezasadny lub jeżeli wskazana w nim kara umowna będzie nieproporcjonalna do kwoty świadczenia głównego lub jeżeli dokument, na podstawie którego ma zostać przeprowadzona egzekucja, będzie zawierał nieuczciwe postanowienia umowne naruszające prawa konsumenta.

W przypadku egzekucji roszczeń na podstawie tytułu wykonawczego z wezwaniem do zapłaty, jeżeli sąd uwzględni wniosek, ale w terminie 14 dni od daty otrzymania sądowego wezwania do zapłaty dłużnik wniesie sprzeciw i zakwestionuje ważność zobowiązania do zapłaty lub wykaże, że dług został spłacony, sędzia umorzy postępowanie.

1.5 Odwołanie

Od postanowienia sędziego w sprawie wniosku o bezsporną egzekucję roszczeń lub wniosku o egzekucję roszczeń na podstawie tytułu wykonawczego z wezwaniem do zapłaty nie przysługuje środek zaskarżenia.

1.6 Sprzeciw

W przypadku wniosku o bezsporną egzekucję roszczeń sędzia wydaje postanowienie w składzie jednoosobowym bez wysłuchania dłużnika.

W przypadku wniosku o egzekucję roszczeń na podstawie tytułu wykonawczego z wezwaniem do zapłaty sędzia wystosowuje do dłużnika wezwania do zapłaty, w którym poinformuje dłużnika o możliwości zapłaty kwoty wskazanej we wniosku lub złożenia sprzeciwu w sądzie w terminie 14 dni od daty otrzymania wezwania do zapłaty.

1.7 Skutek wniesienia sprzeciwu

Jeżeli w przypadku wniosku o egzekucję roszczeń na podstawie tytułu wykonawczego z wezwaniem do zapłaty dłużnik w terminie 14 dni od daty doręczenia wezwania do zapłaty wniesie sprzeciw, w którym podważy zasadność zobowiązania do zapłaty, postępowanie sądowe zostanie umorzone. Jeżeli dłużnik częściowo uzna zasadność wniosku, wnioskodawca otrzyma informacje o odpowiedzi dłużnika oraz o terminie powiadomienia sądu, czy zobowiązanie zostało częściowo spełnione. Jeżeli wnioskodawca nie wyrazi zgody na egzekucję części zobowiązania lub jeżeli nie udzieli odpowiedzi we wskazanym terminie, postępowanie sądowe zostanie umorzone.

1.8 Skutek niewniesienia sprzeciwu

Jeżeli w przypadku wniosku o egzekucję roszczeń na podstawie tytułu wykonawczego z wezwaniem do zapłaty dłużnik nie wniesie sprzeciwu w terminie wskazanym przez sąd, sędzia wyda postanowienie w ciągu siedmiu dni od daty upływu terminu na wniesienie sprzeciwu, zarządzając egzekucję zobowiązania do zapłaty wskazanego we wniosku i zwrot kosztów sądowych.

1.8.1 Co należy zrobić, aby nakaz zapłaty stał się tytułem wykonawczym?

Egzekucja roszczeń na podstawie tytułu wykonawczego z wezwaniem do zapłaty (*saistību piespiedu izpildīšana brīdinājuma kārtībā*): postanowienie sędziego w sprawie egzekucji zobowiązania do zapłaty wskazanego we wniosku podlega natychmiastowemu wykonaniu; stanowi ono tytuł wykonawczy, który można wykonać zgodnie z przepisami w zakresie wykonywania orzeczeń sądowych.

Bezsporna egzekucja roszczeń: po zbadaniu zasadności wniosku i uznaniu go za dopuszczalny sędzia wydaje postanowienie w sprawie tego, które zobowiązanie podlega egzekucji i w jakim zakresie. Postanowienie sędziego podlega natychmiastowemu wykonaniu; stanowi ono tytuł wykonawczy, który można wykonać zgodnie z przepisami w zakresie wykonywania orzeczeń sądowych. Postanowienie sędziego jest przekazywane do celów związanych z egzekucją razem z uwierzytelnionym odpisem dokumentu stanowiącego podstawę egzekucji.

1.8.2 Czy orzeczenie to jest prawomocne czy nadal istnieje możliwość, aby pozwany odwołał się od tego orzeczenia?

Od postanowienia sędziego w sprawie wniosku o bezsporną egzekucję roszczeń lub wniosku o egzekucję roszczeń na podstawie tytułu wykonawczego z wezwaniem do zapłaty nie przysługuje środek zaskarżenia; jeżeli jednak dłużnik uważa, że roszczenie wnioskodawcy jest niezasadne, może wytoczyć powództwo przeciwko wierzycielowi w celu podważenia zasadności roszczenia (w przypadku bezspornej egzekucji roszczeń w terminie sześciu miesięcy od daty wysłania uwierzytelnionego odpisu postanowienia sędziego, a w przypadku egzekucji roszczeń na podstawie tytułu wykonawczego z wezwaniem do zapłaty w terminie trzech miesięcy od daty wysłania uwierzytelnionego odpisu takiego postanowienia). Jeżeli dłużnik wytoczy takie powództwo, może zwrócić się o zawieszenie egzekucji zobowiązań. W przypadku gdy roszczenia wierzyciela zostały już zaspokojone w postępowaniu egzekucyjnym, dłużnik może wystąpić o zabezpieczenie swojego roszczenia. Powództwo należy wytoczyć zgodnie z zasadami określonymi w kodeksie postępowania cywilnego do sądu, który rozpoznawał wcześniejsze wnioski. Jeżeli rozpoznanie roszczenia należy jednak do właściwości sądu okręgowego, powinno zostać wniesione do sądu okręgowego właściwego dla wydziału rejestru nieruchomości sądu rejonowego lub miejskiego, który rozpoznawał wcześniejszy wniosek.

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwy punkt kontaktowy Europejskiej Sieci Sądowej (EJN). Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. ESS ani Komisja Europejska nie ponoszą odpowiedzialności za wszelkie informacje, dane lub odniesienia zawarte w tym dokumencie. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.

Postępowanie w sprawie nakazu zapłaty - Litwa

SPIS TREŚCI

- 1 Istnienie postępowania w sprawie wydania nakazu zapłaty
 - 1.1 Zakres i postępowanie
 - 1.1.1 Jakie rodzaje roszczeń są kwalifikowalne (np. tylko roszczenia pieniężne, tylko roszczenia wynikające ze zobowiązań umownych itp.)?
 - 1.1.2 Czy istnieje górny pułap wartości roszczenia (wartości przedmiotu sporu)?
 - 1.1.3 Czy skorzystanie z postępowania jest fakultatywne czy obligatoryjne?
 - 1.1.4 Czy możliwe jest zastosowanie postępowania, jeżeli pozwany mieszka w innym państwie członkowskim lub w państwie trzecim?
 - 1.2 Sąd właściwy
 - 1.3 Wymogi formalne
 - 1.3.1 Czy skorzystanie ze standardowego formularza jest obowiązkowe? (Jeżeli tak, gdzie można pobrać taki formularz?)
 - 1.3.2 Czy istnieje przymus adwokacki?
 - 1.3.3 Jak bardzo szczegółowo należy opisać roszczenie?
 - 1.3.4 Czy konieczne jest przedstawienie dowodów pisemnych dotyczących danego roszczenia? Jeżeli tak, jakie dokumenty są dopuszczalne jako dowody?
 - 1.4 Odrzucenie pozwu
 - 1.5 Odwołanie
 - 1.6 Sprzeciw
 - 1.7 Skutek wniesienia sprzeciwu
 - 1.8 Skutek niewniesienia sprzeciwu
 - 1.8.1 Co należy zrobić, aby nakaz zapłaty stał się tytułem wykonawczym?
 - 1.8.2 Czy orzeczenie to jest prawomocne czy nadal istnieje możliwość, aby pozwany odwołał się od tego orzeczenia?

1 Istnienie postępowania w sprawie wydania nakazu zapłaty

Pozwy o wydanie europejskiego nakazu zapłaty są rozpatrywane zgodnie z zasadami określonymi w rozdziale XXIII kodeksu postępowania cywilnego Republiki Litewskiej (Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodeksas), z zastrzeżeniem wyjątków przewidzianych w tym kodeksie.

1.1 Zakres i postępowanie

1.1.1 Jakie rodzaje roszczeń są kwalifikowalne (np. tylko roszczenia pieniężne, tylko roszczenia wynikające ze zobowiązań umownych itp.)?

Postępowanie określone w rozdziale XXIII kodeksu postępowania cywilnego Republiki Litewskiej stosuje się w sprawach, w których wierzyciel dochodzi roszczenia pieniężnego (wynikającego z umowy, czynu niedozwolonego, stosunków pracowniczych, zasądzenia alimentów itp.).

1.1.2 Czy istnieje górny pułap wartości roszczenia (wartości przedmiotu sporu)?

Nie.

1.1.3 Czy skorzystanie z postępowania jest fakultatywne czy obligatoryjne?

Sprawy rozpatrywane zgodnie z rozdziałem XXIII kodeksu postępowania cywilnego mogą być również rozpatrywane w postępowaniu procesowym lub w postępowaniu na podstawie dowodów z dokumentów. Wyboru postępowania dokonuje wierzyciel.

1.1.4 Czy możliwe jest zastosowanie postępowania, jeżeli pozwany mieszka w innym państwie członkowskim lub w państwie trzecim?

Zgodnie z rozdziałem XXIII kodeksu postępowania cywilnego pozew nie zostanie rozpatrzony, jeżeli dłużnik ma miejsce zamieszkania lub siedziby za granicą.

Jeżeli powództwo zostało wszczęte na wniosek wierzyciela, a po wydaniu orzeczenia okaże się, że miejsce zamieszkania lub pracy dłużnika jest nieznane, sąd uchyli takie orzeczenie, a powództwo wierzyciela pozostawi bez rozpoznania. Od takiego orzeczenia sądu nie można się odwołać, wnosząc osobny środek zaskarżenia. Sąd może jednak uchylić orzeczenie i pozostawić powództwo wierzyciela bez rozpoznania tylko wtedy, gdy wyznaczył wcześniej wierzycielowi termin na ustalenie miejsca zamieszkania lub pracy dłużnika bądź podjęcie działań, które umożliwią sądowi doręczenie pism procesowych w inny sposób.

1.2 Sąd właściwy

Sprawy wszczęte na podstawie pozwów o wydanie nakazu sądowego rozpoznają sądy rejonowe właściwe dla miejsca zamieszkania dłużnika.

1.3 Wymogi formalne

Pozew o wydanie nakazu sądowego musi spełniać ogólne wymogi dotyczące treści i formy pism procesowych. Ponadto musi on zawierać:

1. imię i nazwisko, osobisty numer identyfikacyjny oraz adres wierzyciela lub – jeżeli wierzyciel jest osobą prawną – firmę, adres siedziby, numer identyfikacyjny i aktualny numer rachunku wierzyciela, szczegółowe dane właściwej instytucji kredytowej oraz – jeżeli pozew wnosi pełnomocnik – imię i nazwisko oraz adres pełnomocnika wierzyciela;
2. imię i nazwisko, osobisty numer identyfikacyjny (jeśli jest znany), adres i miejsce pracy (jeśli są znane) dłużnika oraz – jeżeli dłużnik jest osobą prawną – firmę, adres siedziby, kod identyfikacyjny i aktualny numer rachunku (jeśli jest znany) dłużnika, a także szczegółowe dane właściwej instytucji kredytowej (jeśli jest znana);
3. wartość przedmiotu sporu;
4. jeżeli roszczenie dotyczy odsetek lub kary za opóźnienie w płatnościach – stawkę, kwotę i okres obliczeniowy odsetek lub kary za opóźnienie w płatnościach;
5. żądanie pozwu, jego podstawę faktyczną i dowody potwierdzające;
6. uzasadniony wniosek o zastosowanie środków tymczasowych wobec dłużnika, jeżeli istnieją podstawy do podjęcia takiego działania i dostępne są informacje na temat majątku dłużnika;
7. potwierdzenie, że nie zachodzą okoliczności przewidziane w art. 431 ust. 2 kodeksu postępowania cywilnego Republiki Litewskiej (sąd wydał nakaz, ale wierzyciel, który dochodzi płatności, nie spełnił świadczenia (lub jego części), z tytułu którego należna jest ta płatność, natomiast dłużnik żąda jego spełnienia; część świadczenia nie może zostać spełniona, a wierzyciel żąda spełnienia tej części; dłużnik ma miejsce zamieszkania lub siedzibę za granicą; miejsce zamieszkania i pracy dłużnika są nieznane);
8. wykaz dokumentów załączonych do pozwu.

Pozew o zasądzenie alimentów musi również zawierać datę i miejsce urodzenia dłużnika, datę urodzenia oraz miejsce zamieszkania beneficjenta (jeżeli pozew składa inna osoba niż beneficjent), żadaną kwotę miesięcznych świadczeń alimentacyjnych i okres, przez jaki alimenty mają być wypłacane.

1.3.1 Czy skorzystanie ze standardowego formularza jest obowiązkowe? (Jeżeli tak, gdzie można pobrać taki formularz?)

Zaleca się korzystanie ze standardowego formularza zatwierdzonego przez Ministra Sprawiedliwości.

Formularz pozwu o wydanie nakazu sądowego jest dostępny w portalu usług elektronicznych sądów litewskich <https://e.teismas.lt/lt/public/documentstemplates/>

1.3.2 Czy istnieje przymus adwokacki?

Nie.

1.3.3 Jak bardzo szczegółowo należy opisać roszczenie?

Nie jest to uregulowane.

1.3.4 Czy konieczne jest przedstawienie dowodów pisemnych dotyczących danego roszczenia? Jeżeli tak, jakie dokumenty są dopuszczalne jako dowody?

Do pozwu o wydanie nakazu sądowego nie trzeba załączać żadnych dowodów.

1.4 Odrzucenie pozwu

Sąd odrzuci pozew o wydanie nakazu sądowego w następujących przypadkach:

– w okolicznościach określonych w art. 137 ust. 2 kodeksu postępowania cywilnego Republiki Litewskiej (spór nie powinien być przedmiotem postępowania cywilnego przed sądem; roszczenie nie wchodzi w zakres właściwości danego sądu; osoba, która wniosła pozew do sądu, nie wzięła udziału we wcześniejszej pozasądowej procedurze rozstrzygania sporów przewidzianej w przepisach dla danej kategorii spraw; wydano prawomocne orzeczenie sądowe lub arbitrażowe w sprawie pomiędzy tymi samymi stronami o to samo roszczenie i na takiej samej podstawie lub wydano prawomocne orzeczenie sądowe uznające zrzeczenie się roszczenia przez powoda lub zatwierdzające zawartą ugodę między stronami; przed sądem toczy się sprawa pomiędzy tymi samymi stronami o to samo roszczenie i na takiej samej podstawie; strony zgodziły się skierować spór do sądu arbitrażowego; pozew został wniesiony w imieniu osoby, która nie ma zdolności procesowej; pozew został wniesiony w imieniu zainteresowanej strony przez osobę nieuprawnioną);

- pozew nie spełnia wymogów formalnych określonych w art. 431 ust. 1 i 2 kodeksu postępowania cywilnego Republiki Litewskiej lub powództwo jest oczywiście bezzasadne.

1.5 Odwołanie

Postanowienie o odrzuceniu pozwu można zaskarżyć, wnosząc osobny środek zaskarżenia.

1.6 Sprzeciw

Dłużnik może wnieść zarzuty odnoszące się do pozwu wierzyciela lub jego części do sądu, który wydał nakaz. Jeżeli dłużnik zaspokoił część roszczenia wierzyciela lub uznał jego część, ale mimo to go nie zaspokoił, nadal może zaskarżyć ważność pozostałej części tego roszczenia.

Dłużnik musi wnieść zarzuty na piśmie w terminie dwudziestu dni od dnia doręczenia mu nakazu sądowego. Pismo zawierające zarzuty musi spełniać ogólne wymogi dotyczące treści i formy pism procesowych. Należy również wskazać w nim podstawę, na której opierają się zarzuty. Jeżeli z istotnych przyczyn dłużnik wniósł zarzuty po upływie określonego terminu, sąd może przywrócić ten termin na wniosek dłużnika. Postanowienie o odrzuceniu takiego wniosku złożonego przez dłużnika można zaskarżyć, wnosząc osobny środek zaskarżenia.

1.7 Skutek wniesienia sprzeciwu

Po otrzymaniu zarzutów dłużnika sąd musi powiadomić wierzyciela nie później niż w ciągu trzech dni roboczych o możliwości wytoczenia powództwa zgodnie z ogólnymi zasadami postępowania procesowego (w tym z zasadami dotyczącymi właściwości rzeczowej) i konieczności uiszczenia dodatkowej opłaty sądowej nie później niż w ciągu czternastu dni od otrzymania zawiadomienia z sądu. Żaden zasądzony środek tymczasowy nie może zostać uchylony przed upływem terminu na wytoczenie powództwa.

Jeżeli dłużnik zaspokoi część roszczeń wierzyciela zgodnie z nakazem sądu lub uzna część roszczeń, ale mimo to ich nie zaspokoi i zaskarży wyłącznie pozostałą część roszczenia wierzyciela, sąd wyda nowy nakaz uznający roszczenie w zakresie, w jakim dłużnik się mu nie sprzeciwia, zgodnie z przepisami odpowiedniego rozdziału. Jeżeli dłużnik wnieśli zarzuty od nakazu sądowego wyłącznie w zakresie dotyczącym zasądzenia kosztów procesowych, sąd rozstrzygnie kwestię zwrotu tych kosztów w drodze postanowienia. Wierzyciel może wytoczyć powództwo w odniesieniu do niezaspokojonej części jego roszczeń w trybie postępowania określonego w odpowiednim artykule.

1.8 Skutek niewniesienia sprzeciwu

Jeżeli w ciągu czternastu dni wierzyciel nie wnieśli do sądu właściwie sporządzonego pozwu, sąd uzna pozew za niewniesiony i zwróci go wierzycielowi w drodze postanowienia, a nakaz sądowy i wszelkie zastosowane środki tymczasowe zostaną uchylone. Postanowienie takie można zaskarżyć, wnosząc osobny środek zaskarżenia, przy czym wierzyciel nadal może wytoczyć powództwo w trybie postępowania zwykłego.

1.8.1 Co należy zrobić, aby nakaz zapłaty stał się tytułem wykonawczym?

Nakaz sądowy staje się prawomocny, jeżeli w ciągu dwudziestu dni dłużnik nie wnieśli zarzutów. Nakazowi sądowemu nie może nadać rygoru natychmiastowej wykonalności.

1.8.2 Czy orzeczenie to jest prawomocne czy nadal istnieje możliwość, aby pozwany odwołał się od tego orzeczenia?

Od nakazu sądowego nie przysługuje apelacja ani skarga kasacyjna.

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwy punkt kontaktowy Europejskiej Sieci Sądowej (EJN). Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. ESS ani Komisja Europejska nie ponoszą odpowiedzialności za wszelkie informacje, dane lub odniesienia zawarte w tym dokumencie. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.

Ostatnia aktualizacja: 27/07/2018

Postępowanie w sprawie nakazu zapłaty - Luksemburg

SPIS TREŚCI

- 1 Istnienie postępowania w sprawie wydania nakazu zapłaty
 - 1.1 Zakres i postępowanie
 - 1.1.1 Jakie rodzaje roszczeń są kwalifikowalne (np. tylko roszczenia pieniężne, tylko roszczenia wynikające ze zobowiązań umownych itp.)?
 - 1.1.2 Czy istnieje górny pułap wartości roszczenia (wartości przedmiotu sporu)?
 - 1.1.3 Czy skorzystanie z postępowania jest fakultatywne czy obligatoryjne?
 - 1.1.4 Czy możliwe jest zastosowanie postępowania, jeżeli pozwany mieszka w innym państwie członkowskim lub w państwie trzecim?
 - 1.2 Sąd właściwy
 - 1.3 Wymogi formalne
 - 1.3.1 Czy skorzystanie ze standardowego formularza jest obowiązkowe? (Jeżeli tak, gdzie można pobrać taki formularz?)
 - 1.3.2 Czy istnieje przymus adwokacki?
 - 1.3.3 Jak bardzo szczegółowo należy opisać roszczenie?
 - 1.3.4 Czy konieczne jest przedstawienie dowodów pisemnych dotyczących danego roszczenia? Jeżeli tak, jakie dokumenty są dopuszczalne jako dowody?
 - 1.4 Odrzucenie pozwu
 - 1.5 Odwołanie
 - 1.6 Sprzeciw
 - 1.7 Skutek wniesienia sprzeciwu
 - 1.8 Skutek niewniesienia sprzeciwu
 - 1.8.1 Co należy zrobić, aby nakaz zapłaty stał się tytułem wykonawczym?
 - 1.8.2 Czy orzeczenie to jest prawomocne czy nadal istnieje możliwość, aby pozwany odwołał się od tego orzeczenia?

1 Istnienie postępowania w sprawie wydania nakazu zapłaty

Oprócz postępowania w sprawie europejskiego nakazu zapłaty ustanowionego w rozporządzeniu (WE) nr 1896/2006 z dnia 12 grudnia 2006 r. prawo luksemburskie przewiduje szybkie odzyskiwanie należności w ramach postępowania nakazowego (*ordonnance sur requête*) przed sądem okręgowym (w przypadku roszczeń na kwotę przekraczającą 10 000 euro). Postępowanie przed sądem pokoju (w przypadku roszczeń do 10 000 euro) zostało omówione w rozdziale dotyczącym drobnych roszczeń: zob. temat „Drobne roszczenia – Luksemburg”.

1.1 Zakres i postępowanie

Zainteresowany może albo złożyć pozew o wydanie orzeczenia w przedmiocie środków tymczasowych, albo wszcząć postępowanie o wydanie nakazu zapłaty.

Powództwo o wydanie orzeczenia w przedmiocie środków tymczasowych wymaga przeprowadzenia postępowania co do istoty sprawy, co oznacza, że wykonanie wszystkich czynności procesowych jest dosyć kosztowne.

Postępowanie nakazowe to najszybsze i najtańsze postępowanie służące odzyskiwaniu należności.

Postępowanie to może przebiegać w różny sposób, w zależności od kwoty do odzyskania.

1.1.1 Jakiego rodzaju roszczenia są kwalifikowalne (np. tylko roszczenia pieniężne, tylko roszczenia wynikające ze zobowiązań umownych itp.)?

Postępowanie nakazowe dotyczy roszczeń pieniężnych, których kwota przekracza 10 000 euro (bez odsetek i kosztów).

Postępowanie nakazowe można wszcząć tylko wobec dłużników, którzy mają miejsce zamieszkania w Luksemburgu.

Postępowanie to można wszcząć tylko w przypadku roszczeń pieniężnych udokumentowanych na piśmie. Postępowanie nakazowe nie może zatem służyć uzyskaniu szybkiego nakazu zapłaty odszkodowania.

1.1.2 Czy istnieje górny pułap wartości roszczenia (wartości przedmiotu sporu)?

Nie.

1.1.3 Czy skorzystanie z postępowania jest fakultatywne czy obligatoryjne?

Fakultatywne.

1.1.4 Czy możliwe jest zastosowanie postępowania, jeżeli pozwany mieszka w innym państwie członkowskim lub w państwie trzecim?

Postępowanie w sprawie europejskiego nakazu zapłaty.

1.2 Sąd właściwy

Wierzyciel, który chce uzyskać nakaz zapłaty na kwotę przekraczającą 10 000 euro, musi skierować sprawę do prezesa sądu okręgowego właściwego dla miejsca zamieszkania dłużnika, chyba że może okazać ważną klauzulę prorogacyjną. Na obszarze Wielkiego Księstwa Luksemburga istnieją dwa sądy okręgowe: w Luksemburgu i w Diekirch.

Zastosowanie mają zwykle zasady dotyczące właściwości sądu.

1.3 Wymogi formalne

Pozew o wydanie nakazu zapłaty należy złożyć w kancelarii sądu okręgowego. Pod rygorem nieważności pozew musi zawierać nazwisko, imię, zawód i adres stałego zamieszkania lub pobytu stron powodowych i pozwanych, przedmiot pozwu, zarzuty i dowody na poparcie pozwu.

1.3.1 Czy skorzystanie ze standardowego formularza jest obowiązkowe? (Jeżeli tak, gdzie można pobrać taki formularz?)

Nie ma standardowego formularza.

1.3.2 Czy istnieje przymus adwokacki?

Nie ma przymusu adwokackiego w kontekście złożenia pozwu o wydanie nakazu zapłaty.

1.3.3 Jak bardzo szczegółowo należy opisać roszczenie?

Wierzyciel musi określić przedmiot pozwu (tzn. żądaną kwotę) i przedstawić zarzuty (tj. przyczyny powstania roszczenia pieniężnego). Opis może być pobieżny, lecz należy podać uzasadnienie. Zakres wyjaśnień zależy w praktyce od złożoności sprawy: jeżeli dowody mówią same za siebie, wyjaśnienie może być pobieżne.

1.3.4 Czy konieczne jest przedstawienie dowodów pisemnych dotyczących danego roszczenia? Jeżeli tak, jakie dokumenty są dopuszczalne jako dowody?

Wierzyciel musi dołączyć do pozwu dowody. Sąd dokona oceny dopuszczalności pozwu przede wszystkim na podstawie dostarczonych dokumentów.

Możliwe jest tylko przedstawienie dokumentów; na tym etapie postępowania wierzyciel nie może udowodnić zasadności swojego roszczenia w inny sposób, na przykład przy pomocy zeznań świadków.

1.4 Odrzucenie pozwu

Sąd odrzuci pozew, jeżeli uzna, że istnienie roszczenia nie zostało dostatecznie udowodnione na podstawie dostarczonych wyjaśnień.

Postanowienie o odrzuceniu pozwu wymaga uzasadnienia, tak jak każde inne orzeczenie sądu.

1.5 Odwołanie

Postanowienie o odrzuceniu pozwu nie podlega zaskarżeniu. Należy jednak zaznaczyć, że wierzyciel może wszcząć inne postępowania przed sądem rozstrzygającym sprawę lub przed sądem orzekającym w przedmiocie środków tymczasowych.

1.6 Sprzeciw

Dłużnik, który otrzyma nakaz zapłaty, ma piętnaście dni na wniesienie zarzutów.

Zarzuty należy wnieść w formie pisemnego oświadczenia, które składa się w kancelarii osobiście lub za pośrednictwem pełnomocnika. Zarzuty należy uzasadnić, przynajmniej pobieżnie, oraz dołączyć do nich dokumenty potwierdzające sprzeciw.

Sekretarz wpisuje oświadczenie o wniesieniu zarzutów do rejestru kancelarii, wydaje potwierdzenie osobie wnoszącej zarzuty i powiadamia o nich powoda.

Należy zaznaczyć, że o ile termin na wniesienie zarzutów wynosi piętnaście dni, w rzeczywistości można je wnieść do momentu, gdy wierzyciel zażąda wydania tytułu wykonawczego. Zważywszy, że rzadko zdarza się, aby wierzyciel zażądał wydania tytułu wykonawczego bezzwłocznie po upływie piętnastu dni, dłużnik często ma więcej czasu na wniesienie zarzutów niż przewiduje ustawa, jednak nie ma co do tego pewności, która ogranicza się do pierwszych piętnastu dni.

1.7 Skutek wniesienia sprzeciwu

Wniesienie zarzutów przez dłużnika wstrzymuje postępowanie, co oznacza, że bezzwłoczne wydanie tytułu wykonawczego nie jest możliwe. Natomiast niektóre skutki doręczenia nakazu zostają utrzymane, na przykład odsetki nadal są naliczane od dnia, w którym postanowienie zostało doręczone dłużnikowi.

Sędzia rozpatruje zarzuty. Jeżeli uzna je za zasadne, stwierdza to w postanowieniu zawierającym uzasadnienie i orzeka, że postanowienie, które wydał wcześniej, zostaje uznane za niebyłe. Jeżeli zarzuty są zasadne tylko częściowo, sędzia podtrzymuje postanowienie o wydaniu nakazu zapłaty w odniesieniu do części roszczenia uznanej za zasadną. Jeżeli zarzuty zostaną oddalone, sąd orzeka na niekorzyść dłużnika.

Należy zaznaczyć, że w ramach omawianego postępowania sąd może wypowiedzieć się bez wysłuchania stron. Sąd może wezwać strony do stawienia się, lecz rozprawa jawna nie jest obowiązkowa.

1.8 Skutek niewniesienia sprzeciwu

Jeżeli dłużnik nie wnieśli zarzutów w terminie piętnastu dni od daty doręczenia postanowienia, wierzyciel może wystąpić do sądu o wydanie tytułu wykonawczego.

1.8.1 Co należy zrobić, aby nakaz zapłaty stał się tytułem wykonawczym?

Wniosek w formie pisemnego oświadczenia składa w kancelarii wierzyciel lub jego pełnomocnik. Wniosek zostaje wpisany do rejestru.

1.8.2 Czy orzeczenie to jest prawomocne czy nadal istnieje możliwość, aby pozwany odwołał się od tego orzeczenia?

Jeżeli postanowienie zostało doręczone dłużnikowi osobiście, tytuł wykonawczy ma skutek postanowienia kontradyktoryjnego i może być zaskarżony jedynie w drodze zażalenia w terminie piętnastu dni od daty doręczenia. Jeżeli natomiast postanowienie nie mogło zostać doręczone dłużnikowi do rąk własnych, tytuł wykonawczy ma skutek postanowienia zaocznego, od którego przysługuje sprzeciw w terminie piętnastu dni od daty doręczenia, który to termin biegnie równocześnie z terminem zażalenia.

Powiązane strony

<http://www.legilux.lu/>; <https://justice.public.lu/fr.html>

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwy punkt kontaktowy Europejskiej Sieci Sądowej (EJN). Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej,

mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. ESS ani Komisja Europejska nie ponoszą odpowiedzialności za wszelkie informacje, dane lub odniesienia zawarte w tym dokumencie. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.

Ostatnia aktualizacja: 07/05/2019

Postępowanie w sprawie nakazu zapłaty - Niderlandy

SPIS TREŚCI

- 1 Istnienie postępowania w sprawie wydania nakazu zapłaty
 - 1.1 Zakres i postępowanie
 - 1.1.1 Jakie rodzaje roszczeń są kwalifikowalne (np. tylko roszczenia pieniężne, tylko roszczenia wynikające ze zobowiązań umownych itp.)?
 - 1.1.2 Czy istnieje górny pułap wartości roszczenia (wartości przedmiotu sporu)?
 - 1.1.3 Czy skorzystanie z postępowania jest fakultatywne czy obligatoryjne?
 - 1.1.4 Czy możliwe jest zastosowanie postępowania, jeżeli pozwany mieszka w innym państwie członkowskim lub w państwie trzecim?
 - 1.2 Sąd właściwy
 - 1.3 Wymogi formalne
 - 1.3.1 Czy skorzystanie ze standardowego formularza jest obowiązkowe? (Jeżeli tak, gdzie można pobrać taki formularz?)
 - 1.3.2 Czy istnieje przymus adwokacki?
 - 1.3.3 Jak bardzo szczegółowo należy opisać roszczenie?
 - 1.3.4 Czy konieczne jest przedstawienie dowodów pisemnych dotyczących danego roszczenia? Jeżeli tak, jakie dokumenty są dopuszczalne jako dowody?
 - 1.4 Odrzucenie pozwu
 - 1.5 Odwołanie
 - 1.6 Sprzeciw
 - 1.7 Skutek wniesienia sprzeciwu
 - 1.8 Skutek niewniesienia sprzeciwu
 - 1.8.1 Co należy zrobić, aby nakaz zapłaty stał się tytułem wykonawczym?
 - 1.8.2 Czy orzeczenie to jest prawomocne czy nadal istnieje możliwość, aby pozwany odwołał się od tego orzeczenia?

1 Istnienie postępowania w sprawie wydania nakazu zapłaty

W Niderlandach można dokonać rozróżnienia między postępowaniem w sprawie europejskiego nakazu zapłaty a postępowaniami umożliwiającymi windykację długu i dochodzenie innych roszczeń. Informacje na temat tego rodzaju postępowań można uzyskać w sekcji „Drobne roszczenia”.

Postępowanie w sprawie europejskiego nakazu zapłaty (rozporządzenie (WE) nr 1896/2006, które weszło w życie dnia 12 grudnia 2008 r.) umożliwia egzekucję bezspornych, transgranicznych roszczeń w sprawach cywilnych i handlowych z wykorzystaniem jednolitej procedury opierającej się na standardowych formularzach (<http://www.overheid.nl/>).

Przez sprawę transgraniczną należy rozumieć sprawę, w której przynajmniej jedna ze stron ma miejsce zamieszkania lub miejsce stałego pobytu w państwie członkowskim innym niż państwo członkowskie sądu rozpoznającego sprawę. Postępowanie w sprawie europejskiego nakazu zapłaty ustanowiono w celu dochodzenia roszczeń pieniężnych o oznaczonej wysokości, które są wymagalne w chwili wniesienia pozwu.

Rozporządzenie ma zastosowanie do wszystkich państw członkowskich UE, z wyjątkiem Danii. W Niderlandach przyjęto ustawę wykonującą rozporządzenie ustanawiające postępowanie w sprawie europejskiego nakazu zapłaty (Uitvoeringswet (EBB-Vo)) z dnia 29 maja 2009 r. w celu wprowadzenia postępowania w sprawie europejskiego nakazu zapłaty w tym kraju.

W Niderlandach nie istnieje jednolite postępowanie na potrzeby egzekucji bezspornych roszczeń pieniężnych niemających charakteru transgranicznego. Nakaz zapłaty zniesiono pod koniec 1991 r. wraz z wprowadzeniem postępowania przed sądem rejonowym (*kantongerecht*). W takich przypadkach, aby umożliwić stronie dochodzenia przysługujących jej praw wobec opieszałego dłużnika, konieczne jest wszczęcie postępowania za pośrednictwem wezwania do stawienia się przed sądem (*dagvaarlingsprocedure*). Zob. również sekcje „Drobne roszczenia” oraz „Tryb postępowania”.

Postępowanie w sprawie europejskiego nakazu zapłaty ustanowiono w odniesieniu do roszczeń, których wysokość przekracza kwotę 2000 EUR.

W toku tego postępowania pozew o wydanie europejskiego nakazu zapłaty wnosi się na piśmie przy użyciu standardowych formularzy. Formularze te są dostępne we wszystkich językach urzędowych w zakładce „Interaktywne formularze” w europejskim portalu „e-Sprawiedliwość” (<https://e-justice.europa.eu>).

W Niderlandach jako sąd właściwy do rozpatrywania pozwów w postępowaniu w sprawie europejskiego nakazu zapłaty wyznaczono Sąd Okręgowy w Hadze (Rechtbank Den Haag). Do celów tego postępowania Niderlandy zdecydowały się przyjmować wyłącznie formularze wypełnione w języku niderlandzkim. Opłaty sądowe wnosi się do sądu rozpatrującego pozew o wydanie europejskiego nakazu zapłaty. Aby uzyskać więcej informacji na temat obowiązujących stawek, zob. <http://www.rechtspraak.nl/>.

Pozew o wydanie europejskiego nakazu zapłaty

Pozew o wydanie europejskiego nakazu zapłaty wnosi się do Sądu Okręgowego w Hadze przy użyciu [formularza pozwu A](https://e-justice.europa.eu) (<https://e-justice.europa.eu>).

W przypadku stwierdzenia braków formalnych pozwu wniesionego na formularzu A sąd skorzysta z formularza B, aby umożliwić powodowi uzupełnienie pozwu lub jego poprawienie w wyznaczonym terminie.

Jeżeli pozew spełnia jedynie niektóre z określonych wymogów, sąd skorzysta z formularza C, aby zaproponować powodowi zmianę pierwotnego pozwu. Powód musi odpowiedzieć na tę propozycję w terminie wyznaczonym przez sąd. Jeżeli powód przyjmie propozycję, sąd wyda europejski nakaz zapłaty w odniesieniu do części pozwu uwzględnionej przez sąd. Jeżeli powód wyrazi taką chęć, może dochodzić pozostałej części roszczenia zgodnie z prawem krajowym. Jeżeli powód nie wyniesie odpowiedzi w terminie wyznaczonym przez sąd lub nie zaakceptuje zaproponowanych zmian w pierwotnym pozwie, sąd odrzuci pierwotny pozew w całości. Jeżeli formularz pozwu spełnia wszystkie wymogi, sąd co do zasady wyda europejski nakaz zapłaty w terminie 30 dni (korzystając z formularza E).

Sprzeciw od europejskiego nakazu zapłaty

Sąd powiadomi pozwanego o wydaniu europejskiego nakazu zapłaty, doręczając mu nakaz przesyłką poleconą za potwierdzeniem odbioru lub za pośrednictwem powiadomienia doręczonego przez urzędnika sądowego (*gerechtsdeurwaarder*). Pozwanego poucza się, że istnieją następujące możliwości:

- zapłata kwoty wskazanej w nakazie zapłaty na rzecz powoda; lub
- wniesienie sprzeciwu przy użyciu standardowego formularza F w terminie 30 dni od dnia doręczenia nakazu pozwanemu lub powiadomienia pozwanego o nakazie.

W przypadku wniesienia sprzeciwu postępowanie w sprawie europejskiego nakazu zapłaty zostaje zakończone. Dalsze postępowanie odbywa się zgodnie z przepisami krajowego prawa procesowego (zob. również pkt 1.7). Jeżeli pozwany nie wniesie sprzeciwu w wyznaczonym terminie, sąd wydania stwierdzi wykonalność europejskiego nakazu zapłaty (korzystając ze standardowego formularza G) i doręczy przedmiotowe stwierdzenie powodowi.

W przypadku stwierdzenia wykonalności nakazu zapłaty w państwie członkowskim wydania jest on uznawany w każdym państwie członkowskim i podlega wykonaniu w każdym państwie członkowskim bez konieczności stwierdzania jego wykonalności.

1.1 Zakres i postępowanie

Europejski nakaz zapłaty można uzyskać w odniesieniu do roszczeń pieniężnych w sprawach cywilnych lub handlowych, które są wymagalne i mają charakter „roszczeń transgranicznych” (zob. również pkt 1.1.1). Roszczenie ma charakter transgraniczny, jeżeli wierzyciel i dłużnik mają miejsce zamieszkania w różnych państwach członkowskich UE.

1.1.1 Jakiego rodzaju roszczenia są kwalifikowalne (np. tylko roszczenia pieniężne, tylko roszczenia wynikające ze zobowiązań umownych itp.)?

Zakres przedmiotowy europejskiego nakazu zapłaty ogranicza się do spraw cywilnych i handlowych. Europejskiego nakazu zapłaty nie wydaje się w następujących sprawach:

- sprawach skarbowych;
- sprawach celnych;
- sprawach administracyjnych;
- sprawach dotyczących odpowiedzialności państwa;
- w sprawach z obszaru prawa dotyczącego niewypłacalności, przepisów dotyczących małżeńskiego ustroju majątkowego, prawa spadkowego i zabezpieczenia społecznego; oraz
- sprawach dotyczących zobowiązań pozaumownych (w szczególności z tytułu czynów niedozwolonych), chyba że są one przedmiotem umowy zawartej między stronami, dług został uznany bądź odnoszą się do ustalonych długów wynikających ze współwłasności majątku.

1.1.2 Czy istnieje górny pułap wartości roszczenia (wartości przedmiotu sporu)?

Nie istnieje górny pułap wartości roszczenia w postępowaniu w sprawie europejskiego nakazu zapłaty ani w krajowych postępowaniach w sprawie windykacji długu (*incasso procedure*).

1.1.3 Czy skorzystanie z postępowania jest fakultatywne czy obligatoryjne?

Postępowanie w sprawie europejskiego nakazu zapłaty jest fakultatywne.

1.1.4 Czy możliwe jest zastosowanie postępowania, jeżeli pozwany mieszka w innym państwie członkowskim lub w państwie trzecim?

Jeżeli orzeczenie ma zostać wykonane w państwie nienależącym do UE, możliwość wszczęcia postępowania w sprawie nakazu zapłaty, a co za tym idzie – wykonania europejskiego nakazu zapłaty – będzie zależała od prawa prywatnego międzynarodowego tego państwa. W wielu przypadkach wymagane będzie nadanie klauzuli wykonalności (*exequatur*).

1.2 Sąd właściwy

W Niderlandach jako sąd właściwy do rozpatrywania pozwów w postępowaniu w sprawie europejskiego nakazu zapłaty wyznaczono Sąd Okręgowy w Hadze. Do celów tego postępowania Niderlandy zdecydowały się przyjmować wyłącznie formularze wypełnione w języku niderlandzkim. W przypadku wniesienia pozwu o wydanie europejskiego nakazu zapłaty powód będzie zobowiązany do uiszczenia opłat sądowych. Aby uzyskać informacje na temat obowiązujących stawek, zob. <http://www.rechtspraak.nl/>.

1.3 Wymogi formalne

Europejski nakaz zapłaty musi zostać wydany bez zbędnej zwłoki, nie później jednak niż w terminie 30 dni od dnia wniesienia pozwu.

Pozew o wydanie europejskiego nakazu zapłaty wnosi się przy użyciu formularza pozwu A (<https://e-justice.europa.eu>). Niderlandy zdecydowały się przyjmować wyłącznie formularze wypełnione w języku niderlandzkim.

Formularz pozwu można złożyć w formie papierowej lub za pomocą innego środka komunikacji akceptowanego przez sąd.

Zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia ustanawiającego postępowanie w sprawie europejskiego nakazu zapłaty pozew musi zawierać:

- a) oznaczenie stron oraz sądu, do którego kierowany jest pozew;
- b) kwotę dochodzonego roszczenia;
- c) jeżeli powód dochodzi odsetek – stawkę odsetek oraz okres, za jaki ich żąda;
- d) uzasadnienie roszczenia, w tym opis okoliczności wskazanych jako podstawa roszczenia;
- e) opis dowodów;
- f) okoliczności uzasadniające właściwość sądu; oraz
- g) uzasadnienie transgranicznego charakteru sprawy.

W postępowaniu w sprawie europejskiego nakazu zapłaty powód musi oświadczyć, że wypełnił formularz A zgodnie z prawdą i w dobrej wierze. Europejski nakaz zapłaty jest wydawany wyłącznie na podstawie informacji przekazanych przez powoda, niezwyfikowanych przez sąd.

Pozwanego powiadamia się o wydaniu europejskiego nakazu zapłaty, doręczając mu nakaz przesyłką poleconą za potwierdzeniem odbioru lub za pośrednictwem powiadomienia doręczonego przez urzędnika sądowego. Czynność zwrotu potwierdzenia odbioru do sekretariatu sądu umożliwi sądowi ustalenie, czy można tymczasowo stwierdzić wykonalność europejskiego nakazu zapłaty. W przypadku doręczenia nakazu za pomocą powiadomienia sąd wyznaczy do tego celu urzędnika sądowego.

1.3.1 Czy skorzystanie ze standardowego formularza jest obowiązkowe? (Jeżeli tak, gdzie można pobrać taki formularz?)

Tak, w postępowaniu w sprawie europejskiego nakazu zapłaty korzystanie ze standardowych formularzy jest obowiązkowe. Można je pobrać ze strony internetowej <https://e-justice.europa.eu>.

1.3.2 Czy istnieje przymus adwokacki?

Nie, w postępowaniu w sprawie europejskiego nakazu zapłaty nie ma przymusu adwokackiego oraz nie ma obowiązku stawienia stron przed sądem. W postępowaniu w sprawie windykacji długu w Niderlandach istnienie przymusu adwokackiego zależy od charakteru postępowania i wartości przedmiotu sporu. Zob. również sekcje „Drobne roszczenia” oraz „Wniesienie sprawy do sądu”.

1.3.3 Jak bardzo szczegółowo należy opisać roszczenie?

W postępowaniu w sprawie europejskiego nakazu zapłaty uzasadnienie roszczenia, w tym opis dowodów potwierdzających roszczenie, należy zawrzeć na standardowym formularzu A, bardziej szczegółowy opis nie jest natomiast wymagany.

1.3.4 Czy konieczne jest przedstawienie dowodów pisemnych dotyczących danego roszczenia? Jeżeli tak, jakie dokumenty są dopuszczalne jako dowody?

Co do zasady w postępowaniu w sprawie europejskiego nakazu zapłaty nie ma konieczności bardziej szczegółowego uzasadniania roszczenia. Dostępne dowody należy opisać na formularzu A.

1.4 Odrzucenie pozwu

Pozew zostanie odrzucony, jeżeli nie spełnia określonych wymogów. Jeżeli pozew o wydanie europejskiego nakazu zapłaty spełnia wyłącznie niektóre z określonych wymogów, powód będzie miał możliwość uzupełnienia lub poprawienia pozwu bądź zaakceptowania zmian zaproponowanych przez sąd. Jeżeli powód nie wnieśli odpowiedzi w terminie wyznaczonym przez sąd lub nie zaakceptuje propozycji sądu, pozew o wydanie europejskiego nakazu zapłaty zostanie odrzucony w całości. Orzeczenie o odrzuceniu pozwu nie podlega zaskarżeniu. Powód może jednak nadal dochodzić swojego roszczenia, wnosząc kolejny pozew o wydanie europejskiego nakazu zapłaty lub wytaczając innego rodzaju powództwo przewidziane w prawie państwa członkowskiego.

1.5 Odwołanie

Nie istnieje możliwość wniesienia środka zaskarżenia. Pozwany może jednak złożyć wniosek o ponowne zbadanie nakazu. Dodatkowe informacje można znaleźć w pkt 1.8. W postępowaniu prowadzonym w Niderlandach co do zasady przysługuje możliwość wniesienia środka zaskarżenia.

1.6 Sprzeciw

Pozwany może wnieść sprzeciw w terminie 30 dni od dnia doręczenia nakazu zapłaty lub powiadomienia o nakazie zapłaty. Sprzeciw należy wnieść przy użyciu standardowego formularza F (<https://e-justice.europa.eu>) i wymagane jest jedynie zakwestionowanie roszczenia. Żadne dalsze uzasadnienie nie jest wymagane.

1.7 Skutek wniesienia sprzeciwu

Jeżeli pozwany wnieśli sprzeciw w wyznaczonym terminie (30 dni) przy użyciu standardowego formularza F, postępowanie w sprawie europejskiego nakazu zapłaty zostaje zakończone. Dalsze postępowanie toczy się w trybie zwykłym, chyba że powód sprzeciwi się przekazaniu sprawy do rozpoznania w postępowaniu zwykłym w załączniku do pozwu o wydanie europejskiego nakazu zapłaty. Powód może również złożyć tego rodzaju oświadczenie na późniejszym etapie, lecz musi to zrobić przed wydaniem europejskiego nakazu zapłaty (art. 7 ust. 4 rozporządzenia ustanawiającego postępowanie w sprawie europejskiego nakazu zapłaty).

1.8 Skutek niewniesienia sprzeciwu

Jeżeli pozwany nie wnieśli sprzeciwu w 30-dniowym terminie, sąd z urzędu skorzysta ze standardowego formularza G w celu stwierdzenia wykonalności europejskiego nakazu zapłaty i prześle wykonalny europejski nakaz zapłaty powodowi. W przypadku

stwierdzenia wykonalności europejskiego nakazu zapłaty jest on wykonalny w każdym państwie członkowskim bez konieczności stwierdzenia jego wykonalności. W art. 9 ustawy wdrażającej rozporządzenie ustanawiające postępowanie w sprawie europejskiego nakazu zapłaty umożliwiono pozwanemu złożenie wniosku o ponowne zbadanie nakazu (zob. również pkt 1.8.2).

1.8.1 Co należy zrobić, aby nakaz zapłaty stał się tytułem wykonawczym?

Wykonanie europejskiego nakazu zapłaty jest uregulowane w prawie krajowym państwa członkowskiego wykonania, chyba że rozporządzenie ustanawiające postępowanie w sprawie europejskiego nakazu zapłaty stanowi inaczej. Odpis europejskiego nakazu zapłaty, którego wykonalność została stwierdzona przez sąd wydania, należy dostarczyć sądowi lub organowi egzekucyjnemu. Dokument ten musi spełniać wymogi niezbędne do stwierdzenia jego autentyczności. Należy również dostarczyć tłumaczenie europejskiego nakazu zapłaty na język niderlandzki.

Na etapie wykonania odmowa wykonania jest możliwa wyłącznie na wniosek pozwanego. Tego rodzaju odmowa jest możliwa, jeżeli europejskiego nakazu zapłaty nie można pogodzić z wcześniejszym orzeczeniem lub nakazem wydanym w jednym z państw członkowskich lub w państwie trzecim. Wcześniejsze orzeczenie (lub nakaz) muszą zostać wydane w odniesieniu do tego samego przedmiotu sporu oraz spełniać warunki niezbędne do ich uznania w państwie członkowskim wykonania, przy czym niemożność pogodzenia nakazu z wcześniejszym orzeczeniem lub nakazem nie mogła być podniesiona w formie zarzutu w postępowaniu sądowym w państwie członkowskim wydania.

Wykonania odmawia się również, jeżeli pozwany zapłacił już kwotę orzeczoną w europejskim nakazie zapłaty. W żadnym przypadku europejski nakaz zapłaty nie może być przedmiotem ponownego badania pod względem merytorycznym przeprowadzonego przez sąd.

1.8.2 Czy orzeczenie to jest prawomocne czy nadal istnieje możliwość, aby pozwany odwołał się od tego orzeczenia?

Europejski nakaz zapłaty jest prawomocny, chyba że pozwany wniesie o jego ponowne zbadanie.

Tego rodzaju możliwość przewidziano w art. 9 ustawy wdrażającej rozporządzenie ustanawiające postępowanie w sprawie europejskiego nakazu zapłaty. Oznacza to, że w określonych okolicznościach pozwany może wnieść do sądu wydania wnioski o ponowne zbadanie europejskiego nakazu zapłaty nawet po upływie 30-dniowego terminu na wniesienie sprzeciwu. Wniosek należy złożyć w terminie 4 tygodni od dnia powiadomienia pozwanego o wydaniu nakazu zapłaty, od ustania nadzwyczajnych okoliczności, które uniemożliwiły wniesienie sprzeciwu, lub od powzięcia przez pozwanego wiadomości, że wydanie europejskiego nakazu zapłaty było w sposób oczywisty błędne.

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwy punkt kontaktowy Europejskiej Sieci Sądowej (EJN). Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. ESS ani Komisja Europejska nie ponoszą odpowiedzialności za wszelkie informacje, dane lub odniesienia zawarte w tym dokumencie. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.

Ostatnia aktualizacja: 12/09/2018

Postępowanie w sprawie nakazu zapłaty - Austria

Uwaga: niedawno wprowadzono na tej stronie zmiany w oryginalnej wersji językowej [de](#). Strona w wybranej przez Ciebie wersji językowej jest obecnie tłumaczona przez nasze służby tłumaczeniowe.

SPIS TREŚCI

- [1 Istnienie postępowania w sprawie wydania nakazu zapłaty](#)
 - [1.1 Zakres i postępowanie](#)
 - [1.1.1 Jakie rodzaje roszczeń są kwalifikowalne \(np. tylko roszczenia pieniężne, tylko roszczenia wynikające ze zobowiązań umownych itp.\)?](#)
 - [1.1.2 Czy istnieje górny pułap wartości roszczenia \(wartości przedmiotu sporu\)?](#)
 - [1.1.3 Czy skorzystanie z postępowania jest fakultatywne czy obligatoryjne?](#)
 - [1.1.4 Czy możliwe jest zastosowanie postępowania, jeżeli pozwany mieszka w innym państwie członkowskim lub w państwie trzecim?](#)
 - [1.2 Sąd właściwy](#)

- 1.3 [Wymogi formalne](#)
 - 1.3.1 [Czy skorzystanie ze standardowego formularza jest obowiązkowe? \(Jeżeli tak, gdzie można pobrać taki formularz?\)](#)
 - 1.3.2 [Czy istnieje przymus adwokacki?](#)
 - 1.3.3 [Jak bardzo szczegółowo należy opisać roszczenie?](#)
 - 1.3.4 [Czy konieczne jest przedstawienie dowodów pisemnych dotyczących danego roszczenia? Jeżeli tak, jakie dokumenty są dopuszczalne jako dowody?](#)
 - 1.4 [Odrzucenie pozwu](#)
 - 1.5 [Odwołanie](#)
 - 1.6 [Sprzeciw](#)
 - 1.7 [Skutek wniesienia sprzeciwu](#)
 - 1.8 [Skutek niewniesienia sprzeciwu](#)
 - 1.8.1 [Co należy zrobić, aby nakaz zapłaty stał się tytułem wykonawczym?](#)
 - 1.8.2 [Czy orzeczenie to jest prawomocne czy nadal istnieje możliwość, aby pozwany odwołał się od tego orzeczenia?](#)
-

1 Istnienie postępowania w sprawie wydania nakazu zapłaty

1.1 Zakres i postępowanie

W austriackim kodeksie postępowania cywilnego przewidziano bardzo dobrze funkcjonujące i sprawdzone postępowanie w sprawie nakazu zapłaty (*Mahnverfahren*) w odniesieniu do roszczeń pieniężnych. W Austrii większość roszczeń pieniężnych jest rozpatrywana online w trybie uproszczonego postępowania nakazowego.

1.1.1 Jakiego rodzaju roszczeń są kwalifikowalne (np. tylko roszczenia pieniężne, tylko roszczenia wynikające ze zobowiązań umownych itp.)?

Postępowanie w sprawie nakazu zapłaty ogranicza się do roszczeń pieniężnych innych niż roszczenia, których rozstrzygnięcie wymaga szczególnego rodzaju postępowania nieprocesowego (*Ausserstreitverfahren*). Postępowanie w sprawie nakazu zapłaty jest niezgodne z zasadą prowadzenia postępowania nieprocesowego, zgodnie z którą sąd musi z urzędu, tj. bez złożenia wniosku przez stronę, wyjaśnić wszystkie okoliczności mające znaczenie do celów wydania wyroku. Ponieważ szczególne wymogi procesowe mają także zastosowanie w sprawach z zakresu prawa ubezpieczeń społecznych oraz roszczeń na podstawie czeków lub weksli, tego rodzaju roszczeń nie można dochodzić w trybie postępowania w sprawie nakazu zapłaty.

1.1.2 Czy istnieje górny pułap wartości roszczenia (wartości przedmiotu sporu)?

Od dnia 1 lipca 2009 r. postępowanie w sprawie nakazu zapłaty ogranicza się do spraw, w których wartość przedmiotu sporu nie przekracza 75 000 EUR. Postępowanie w sprawie roszczeń o wartości przekraczającej ten pułap należy wszczynać w trybie „zwykłego” postępowania cywilnego na podstawie pozwu.

1.1.3 Czy skorzystanie z postępowania jest fakultatywne czy obowiązkowe?

W Austrii korzystanie z postępowania w sprawie nakazu zapłaty jest obowiązkowe w przypadkach, w których wartość przedmiotu sporu nie przekracza pułapu, o którym mowa powyżej.

1.1.4 Czy możliwe jest zastosowanie postępowania, jeżeli pozwany mieszka w innym państwie członkowskim lub w państwie trzecim?

Austriackiego postępowania w sprawie nakazu zapłaty nie można zastosować, jeżeli miejsce zamieszkania, miejsce zwykłego pobytu lub siedziba statutowa pozwanego znajduje się za granicą. Tego rodzaju spory należy rozstrzygać w trybie „zwykłego” postępowania cywilnego. W zależności od roszczenia sąd właściwy wezwie pozwanego do przedłożenia odpowiedzi na pozew w terminie czterech tygodni albo wyznaczy termin rozprawy.

Roszczeń pieniężnych wobec pozwanych mieszkających w innym państwie członkowskim można ewentualnie dochodzić w trybie postępowania w sprawie europejskiego nakazu zapłaty.

1.2 Sąd właściwy

Roszczenia pieniężne do kwoty 15 000 EUR (począwszy od dnia 1 stycznia 2013 r.) należy wnosić do sądu rejonowego (*Bezirksgericht*). Roszczenia o wartości od 15 000 EUR do 75 000 EUR należy wnosić do sądu pierwszej instancji, chyba że podlegają właściwości szczególnej sądów rejonowych.

W przypadku austriackiego postępowania w sprawie nakazu zapłaty właściwość regulują przepisy ogólne, tj. nie ma żadnych szczególnych przepisów dotyczących właściwości. W celu uzyskania informacji na temat austriackich przepisów dotyczących właściwości zob. informacje zawarte w sekcji poświęconej właściwości sądów. Informacje na temat tego, który sąd jest właściwy w określonych sprawach cywilnych, można znaleźć na stronie internetowej austriackiego Federalnego Ministerstwa Sprawiedliwości (<http://www.justiz.gv.at/>) w zakładce „e-rząd” (*Gerichtssuche*).

W Austrii Sąd Rejonowy ds. Handlowych w Wiedniu (*Bezirksgericht für Handelssachen*) posiada właściwość wyłączną w zakresie postępowania w sprawie europejskiego nakazu zapłaty.

1.3 Wymogi formalne

1.3.1 Czy skorzystanie ze standardowego formularza jest obowiązkowe? (Jeżeli tak, gdzie można pobrać taki formularz?)

Pozwy o zapłatę należy wnosić, korzystając ze standardowego formularza. W Austrii stosuje się różne formularze na potrzeby postępowania w sprawie nakazu zapłaty w zależności od tego, czy dane roszczenie pieniężne jest egzekwowane w trybie „zwykłego” postępowania w sprawie nakazu zapłaty, postępowania w sprawie nakazu zapłaty toczącego się przed sądem pracy czy też w trybie postępowania w sprawie europejskiego nakazu zapłaty. Formularze można pobrać ze strony internetowej Federalnego Ministerstwa Sprawiedliwości (<http://www.justiz.gv.at/>) w zakładce „Bürgerservice” lub wypełnić przez internet.

1.3.2 Czy istnieje przymus adwokacki?

Przymus adwokacki obowiązuje w stosunku do powodów ubiegających się o wydanie nakazów zapłaty w sprawach, w których wartość przedmiotu sporu przekracza 5 000 EUR. Nie dotyczy to spraw, które na mocy prawa musi rozstrzygnąć sąd rejonowy niezależnie od wartości przedmiotu sporu (tj. sąd posiadający właściwość rzeczową). W takich sprawach przymus adwokacki stanowi wymóg „względny”, tj. strony mogą występować osobiście, a jeżeli chcą być reprezentowane, ich pełnomocnikiem musi być adwokat.

W postępowaniu w sprawie europejskiego nakazu zapłaty nie ma przymusu adwokackiego.

1.3.3 Jak bardzo szczegółowo należy opisać roszczenie?

Zasadniczo wymogi regulujące treść pozwu o wydanie nakazu zapłaty nie różnią się od wymogów regulujących pozwy wnoszone w trybie „zwykłego” postępowania. W pozwie o wydanie nakazu zapłaty powodowie nie muszą jednak uzasadniać podstaw prawnych, na których opiera się ich roszczenie. Okoliczności przytaczane na poparcie roszczenia muszą być opisane na tyle szczegółowo, aby możliwe było ustalenie roszczenia i wysunięcie konkretnego żądania (tj. wniosek musi być „przekonujący”).

1.3.4 Czy konieczne jest przedstawienie dowodów pisemnych dotyczących danego roszczenia? Jeżeli tak, jakie dokumenty są dopuszczalne jako dowody?

W Austrii postępowanie w sprawie nakazu zapłaty zalicza się do postępowań, w przypadku których nie ma obowiązku przedstawienia dowodów. W związku z tym przy składaniu pozwu o wydanie nakazu zapłaty nie trzeba przedkładać żadnych dokumentów na poparcie roszczenia. Powodowie, którzy uzyskali lub usiłują uzyskać nakaz zapłaty w sposób nieuczciwy, umieszczając we wniosku fałszywe lub niekompletne informacje, zostaną ukarani grzywną zgodnie z austriackim kodeksem postępowania cywilnego.

1.4 Odrzucenie pozwu

Sąd dokonuje jedynie pobieżnej oceny pozwu. Nie sprawdza on jego treści pod względem rzetelności, a jedynie ocenia aspekty prawne roszczenia (tj. czy roszczenie jest „przekonujące”). Jeżeli pozew o wydanie nakazu zapłaty spełnia wymogi pod względem formy i treści (tj. zawiera konkretne żądanie, opis okoliczności, z których wynika żądanie, wykaz dowodów i informacje dotyczące właściwości oraz informacje umożliwiające identyfikację roszczenia), sąd wyda nakaz zapłaty. Austriacki kodeks postępowania cywilnego nie zawiera żadnego przepisu dotyczącego możliwości odrzucenia pozwu o wydanie nakazu zapłaty ze względów formalnych. Jeżeli sąd uzna, że wymogi dotyczące nakazu zapłaty nie zostały spełnione, nie odrzuca pozwu, tylko niezwłocznie wszczyna „zwykłe” postępowanie. W przypadku określonych braków formalnych sąd może jednak w pierwszej kolejności wszcząć procedurę wprowadzania poprawek, nakazując powodowi usunięcie braków.

1.5 Odwołanie

Ponieważ w austriackim kodeksie postępowania cywilnego nie przewidziano możliwości odrzucenia pozwów o wydanie nakazu zapłaty, tylko ich automatyczne przekazanie do rozpatrzenia w trybie „zwykłego” postępowania, prawo do wniesienia odwołania z tego tytułu nie jest konieczne.

1.6 Sprzeciw

Termin na wniesienie sprzeciwu od nakazu zapłaty wynosi cztery tygodnie, poczynając od dnia doręczenia pozwanemu pisemnego egzemplarza nakazu zapłaty. Sąd nie może przedłużyć ani skrócić tego terminu.

Sprzeciw od nakazu zapłaty wydanego przez sąd pierwszej instancji (w przypadku wartości przedmiotu sporu mieszczącej się w przedziale od 15 000 EUR do 75 000 EUR) musi przybrać formę odpowiedzi na pozew. Oznacza to, że sprzeciw musi zawierać konkretne żądanie oraz opis faktów i okoliczności na poparcie sprzeciwu, a także dowody na poparcie argumentów pozwanego. Do celów wniesienia sprzeciwu do sądu istnieje przymus adwokacki.

Zastępstwo procesowe nie jest konieczne do wniesienia sprzeciwu w postępowaniu toczącym się przed sądem rejonowym (tj. w sprawach o wartości przedmiotu sporu do 15 000 EUR, a w przypadku gdy sąd ten posiada właściwość rzeczową – do kwoty 75 000 EUR). W przypadku sprzeciwu w formie pisemnej w tego rodzaju postępowaniu wystarczy, że pozwany prześle do sądu, który wydał nakaz zapłaty, podpisane pismo stwierdzające, że zamierza wnieść sprzeciw od nakazu zapłaty. Tak jak w przypadku postępowania przed sądem pierwszej instancji pozwany nie musi uzasadniać wnoszonego przez siebie sprzeciwu. Ponadto pozwany może zgłosić sprzeciw w formie ustnej do protokołu w sądzie, który wydał nakaz zapłaty, lub w sądzie rejonowym w okręgu, w którym znajduje się miejsce zamieszkania pozwanego.

1.7 Skutek wniesienia sprzeciwu

Jeżeli pozwany wnieśli sprzeciw w terminie, nakaz zapłaty wygasa, a sąd automatycznie przekazuje odwołanie do rozpatrzenia w trybie „zwykłego” postępowania i rozpatruje argumenty zawarte w pozwie oraz w odpowiedzi na pozew.

1.8 Skutek niewniesienia sprzeciwu

W Austrii postępowanie w sprawie nakazu zapłaty jest procedurą jednoetapową. Jeżeli pozwany nie zakwestionuje nakazu zapłaty lub nie zrobi tego w terminie, nakaz staje się wykonalny bez konieczności wniesienia kolejnego wniosku przez powoda. Prawo nie zawiera zatem żadnego przepisu dotyczącego orzeczenia drugiego sądu.

1.8.1 Co należy zrobić, aby nakaz zapłaty stał się tytułem wykonawczym?

Sąd z urzędu potwierdza, że nakaz zapłaty jest tytułem wykonawczym. Aby wszcząć postępowanie egzekucyjne przeciwko pozwanemu, powód może skorzystać z poświadczonej kopii nakazu zapłaty.

1.8.2 Czy orzeczenie to jest prawomocne czy nadal istnieje możliwość, aby pozwany odwołał się od tego orzeczenia?

Nakazy zapłaty wydane w trybie austriackiego postępowania w sprawie nakazu zapłaty można zakwestionować jedynie poprzez wniesienie sprzeciwu. Pozwany nie ma innej możliwości wniesienia odwołania. Zarówno powód, jak i pozwany mogą zaskarżyć postanowienie w sprawie kosztów objętych nakazem zapłaty w terminie 14 dni od doręczenia tego postanowienia, wnosząc odwołanie w sprawie kosztów (*Kostenrekurs*). Pozwany może w dowolnym czasie powołać się na poważne nieprawidłowości w doręczeniu nakazu zapłaty, zwracając się o unieważnienie klauzuli wykonalności. Pozwani, którzy z powodu wystąpienia nieuniknionych i nieprzewidzianych zdarzeń nie mogli wnieść sprzeciwu w terminie, mogą złożyć wniosek o przywrócenie terminu w terminie 14 dni od usunięcia przeszkody.

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwy punkt kontaktowy Europejskiej Sieci Sądowej (EJN). Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. ESS ani Komisja Europejska nie ponoszą odpowiedzialności za wszelkie informacje, dane lub odniesienia zawarte w tym dokumencie. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.

Ostatnia aktualizacja: 02/06/2018

Postępowanie w sprawie nakazu zapłaty - Polska

SPIS TREŚCI

- 1 Istnienie postępowania w sprawie wydania nakazu zapłaty
 - 1.1 Zakres i postępowanie

- 1.1.1 Jakiego rodzaju roszczeń są kwalifikowalne (np. tylko roszczenia pieniężne, tylko roszczenia wynikające ze zobowiązań umownych itp.)?
 - 1.1.2 Czy istnieje górny pułap wartości roszczenia (wartości przedmiotu sporu)?
 - 1.1.3 Czy skorzystanie z postępowania jest fakultatywne czy obligatoryjne?
 - 1.1.4 Czy możliwe jest zastosowanie postępowania, jeżeli pozwany mieszka w innym państwie członkowskim lub w państwie trzecim?
 - 1.2 Sąd właściwy
 - 1.3 Wymogi formalne
 - 1.3.1 Czy skorzystanie ze standardowego formularza jest obowiązkowe? (Jeżeli tak, gdzie można pobrać taki formularz?)
 - 1.3.2 Czy istnieje przymus adwokacki?
 - 1.3.3 Jak bardzo szczegółowo należy opisać roszczenie?
 - 1.3.4 Czy konieczne jest przedstawienie dowodów pisemnych dotyczących danego roszczenia? Jeżeli tak, jakie dokumenty są dopuszczalne jako dowody?
 - 1.4 Odrzucenie pozwu
 - 1.5 Odwołanie
 - 1.6 Sprzeciw
 - 1.7 Skutek wniesienia sprzeciwu
 - 1.8 Skutek niewniesienia sprzeciwu
 - 1.8.1 Co należy zrobić, aby nakaz zapłaty stał się tytułem wykonawczym?
 - 1.8.2 Czy orzeczenie to jest prawomocne czy nadal istnieje możliwość, aby pozwany odwołał się od tego orzeczenia?
-

1 Istnienie postępowania w sprawie wydania nakazu zapłaty

1.1 Zakres i postępowanie

1.1.1 Jakiego rodzaju roszczeń są kwalifikowalne (np. tylko roszczenia pieniężne, tylko roszczenia wynikające ze zobowiązań umownych itp.)?

Sąd wydaje nakaz zapłaty, jeżeli powód dochodzi roszczenia pieniężnego albo świadczenia innych rzeczy zamiennych.

1.1.2 Czy istnieje górny pułap wartości roszczenia (wartości przedmiotu sporu)?

Nakaz zapłaty może być wydany bez względu na wysokość roszczenia.

1.1.3 Czy skorzystanie z postępowania jest fakultatywne czy obligatoryjne?

Postępowanie jest fakultatywne. Sąd wydaje nakaz zapłaty na pisemny wniosek powoda zgłoszony w pozwie.

1.1.4 Czy możliwe jest zastosowanie postępowania, jeżeli pozwany mieszka w innym państwie członkowskim lub w państwie trzecim?

Postępowanie nakazowe nie może być wszczęte, jeżeli doręczenie nakazu zapłaty pozwanemu nie może nastąpić w Polsce.

1.2 Sąd właściwy

Postępowanie nakazowe należy do właściwości sądów rejonowych i okręgowych.

1.3 Wymogi formalne

1.3.1 Czy skorzystanie ze standardowego formularza jest obowiązkowe? (Jeżeli tak, gdzie można pobrać taki formularz?)

Nie ma standardowego formularza.

1.3.2 Czy istnieje przymus adwokacki?

W postępowaniu nakazowym nie ma przymusu adwokackiego.

1.3.3 Jak bardzo szczegółowo należy opisać roszczenie?

Pozew powinien zawierać dokładnie określone żądanie oraz przytoczenie okoliczności faktycznych, które żądanie uzasadniają.

1.3.4 Czy konieczne jest przedstawienie dowodów pisemnych dotyczących danego roszczenia? Jeżeli tak, jakie dokumenty są dopuszczalne jako dowody?

Okoliczności uzasadniające żądanie muszą być udowodnione dołączonym do pozwu :

- a) dokumentem urzędowym;
- b) zaakceptowanym przez dłużnika rachunkiem;
- c) wezwaniem dłużnika do zapłaty i pisemnym oświadczeniem dłużnika o uznaniu długu;
- d) zaakceptowanym przez dłużnika żądaniem zapłaty, zwróconym przez bank i niezapłaconym z powodu braku środków na rachunku bankowym.

Sąd wydaje również nakaz zapłaty przeciwko zobowiązanemu z weksla, czeku, warrantu lub rewersu należycie wypełnionego, których prawdziwość i treść nie nasuwają wątpliwości.

1.4 Odrzucenie pozwu

Sąd odrzuci pozew:

1. jeżeli droga sądowa jest niedopuszczalna;
2. jeżeli o to samo roszczenie pomiędzy tymi samymi stronami sprawa jest w toku albo została już prawomocnie osądzona;
3. jeżeli jedna ze stron nie ma zdolności sądowej albo jeżeli powód nie ma zdolności procesowej, a nie działa za niego przedstawiciel ustawowy albo jeżeli w składzie organów jednostki organizacyjnej będącej powodem zachodzą braki uniemożliwiające jej działanie.

1.5 Odwołanie

Patrz pkt 1.6.

1.6 Sprzeciw

Pismo zawierające zarzuty (sprzeciw) wnosi się do sądu, który wydał nakaz zapłaty. W piśmie pozwany powinien wskazać, czy zaskarża nakaz w całości, czy w części, przedstawić zarzuty, które pod rygorem ich utraty należy zgłosić przed wdaniem się w spór co do istoty sprawy oraz okoliczności faktyczne i dowody. Sąd pomija spóźnione twierdzenia i dowody, chyba że strona uprawdopodobni, że nie zgłosiła ich w zarzutach bez swojej winy lub że uwzględnienie spóźnionych twierdzeń i dowodów nie spowoduje zwłoki w rozpoznaniu sprawy albo że występują inne wyjątkowe okoliczności.

1.7 Skutek wniesienia sprzeciwu

W razie prawidłowego wniesienia zarzutów sędzia wyznacza rozprawę i zarządza doręczenie ich powodowi.

1.8 Skutek niewniesienia sprzeciwu

Z chwilą wydania nakaz zapłaty stanowi tytuł zabezpieczenia, wykonalny bez nadawania mu klauzuli wykonalności.

1.8.1 Co należy zrobić, aby nakaz zapłaty stał się tytułem wykonawczym?

Nakaz zapłaty po upływie terminu do wniesienia zarzutów staje się tytułem wykonawczym bez konieczności dokonywania dalszych formalności.

1.8.2 Czy orzeczenie to jest prawomocne czy nadal istnieje możliwość, aby pozwany odwołał się od tego orzeczenia?

Od nakazu zapłaty wydanego w postępowaniu nakazowym apelacja nie przysługuje.

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwy punkt kontaktowy Europejskiej Sieci Sądowej (EJN). Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. ESS ani Komisja Europejska nie ponoszą odpowiedzialności za wszelkie informacje, dane lub odniesienia zawarte w tym dokumencie. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.

Ostatnia aktualizacja: 20/05/2019

SPIS TREŚCI

- 1 Istnienie postępowania w sprawie wydania nakazu zapłaty
 - 1.1 Zakres i postępowanie
 - 1.1.1 Jakie rodzaje roszczeń są kwalifikowalne (np. tylko roszczenia pieniężne, tylko roszczenia wynikające ze zobowiązań umownych itp.)?
 - 1.1.2 Czy istnieje górny pułap wartości roszczenia (wartości przedmiotu sporu)?
 - 1.1.3 Czy skorzystanie z postępowania jest fakultatywne czy obligatoryjne?
 - 1.1.4 Czy możliwe jest zastosowanie postępowania, jeżeli pozwany mieszka w innym państwie członkowskim lub w państwie trzecim?
 - 1.2 Sąd właściwy
 - 1.3 Wymogi formalne
 - 1.3.1 Czy skorzystanie ze standardowego formularza jest obowiązkowe? (Jeżeli tak, gdzie można pobrać taki formularz?)
 - 1.3.2 Czy istnieje przymus adwokacki?
 - 1.3.3 Jak bardzo szczegółowo należy opisać roszczenie?
 - 1.3.4 Czy konieczne jest przedstawienie dowodów pisemnych dotyczących danego roszczenia? Jeżeli tak, jakie dokumenty są dopuszczalne jako dowody?
 - 1.4 Odrzucenie pozwu
 - 1.5 Odwołanie
 - 1.6 Sprzeciw
 - 1.7 Skutek wniesienia sprzeciwu
 - 1.8 Skutek niewniesienia sprzeciwu
 - 1.8.1 Co należy zrobić, aby nakaz zapłaty stał się tytułem wykonawczym?
 - 1.8.2 Czy orzeczenie to jest prawomocne czy nadal istnieje możliwość, aby pozwany odwołał się od tego orzeczenia?

1 Istnienie postępowania w sprawie wydania nakazu zapłaty

1.1 Zakres i postępowanie

1.1.1 Jakie rodzaje roszczeń są kwalifikowalne (np. tylko roszczenia pieniężne, tylko roszczenia wynikające ze zobowiązań umownych itp.)?

Postępowanie ma zastosowanie w przypadku, gdy strona chce nadać klauzulę wykonalności wnioskowi o wywiązanie się ze zobowiązań pieniężnych wynikających z umów, których kwota nie przekracza 15 000,00 EUR, lub zobowiązań wynikających z transakcji handlowych, niezależnie od ich wartości.

Na potrzeby tego postępowania za transakcję handlową uznaje się dowolną transakcję „między przedsiębiorstwami lub między przedsiębiorstwami a organami publicznymi, która prowadzi do dostawy towarów lub świadczenia usług za wynagrodzeniem” – art. 3 lit. b) [dekretu z mocą ustawy nr 62/2013](#) z dnia 10 maja 2013 r. transponującego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/7/UE z dnia 16 lutego 2011 r. do prawa portugalskiego.

Jeżeli chodzi o transakcje handlowe, postępowanie nie obejmuje umów zawartych z konsumentami, odsetek od innych płatności, które nie były dokonywane jako wynagrodzenie w transakcjach handlowych, ani płatności dokonywanych jako odszkodowanie z tytułu odpowiedzialności cywilnej, w tym płatności realizowanych przez zakłady ubezpieczeń (art. 2 ust. 2 tego samego dekretu z mocą ustawy).

1.1.2 Czy istnieje górny pułap wartości roszczenia (wartości przedmiotu sporu)?

Jak wspomniano w odpowiedzi na poprzednie pytanie, zobowiązań pieniężnych wynikających z umów można dochodzić na podstawie portugalskich przepisów dotyczących nakazu zapłaty, o ile ich wartość nie przekracza 15 000,00 EUR.

Jak już jednak podkreślono, taki górny pułap nie obowiązuje w przypadku transakcji handlowych.

1.1.3 Czy skorzystanie z postępowania jest fakultatywne czy obligatoryjne?

Postępowanie jest fakultatywne, tj. wierzyciel nie jest zobowiązany do jego wszczęcia.

1.1.4 Czy możliwe jest zastosowanie postępowania, jeżeli pozwany mieszka w innym państwie członkowskim lub w państwie trzecim?

Przepisy dotyczące postępowania w sprawie nakazu zapłaty mają również zastosowanie w przypadku, gdy dłużnik zamieszkuje poza Portugalią.

1.2 Sąd właściwy

Wnioski o wydanie nakazu zapłaty można składać w formie papierowej lub elektronicznej w sądach właściwych do ich rozpoznania w dowolnym okręgu na terenie kraju. W przypadku otrzymania tego rodzaju wniosków sądy przekazują je drogą elektroniczną Krajowemu Urzędowi ds. Nakazów Zapłaty (Balcão Nacional de Injunções).

Adwokaci i *solicitadores* muszą składać wnioski o wydanie nakazu zapłaty drogą elektroniczną, przy czym mogą to zrobić z dowolnego miejsca na terenie kraju – nie muszą w tym celu stawić się osobiście w rejestrze ani w sądzie (art. 19 ust. 1 przepisów załączonych do [dekretu z mocą ustawy nr 269/98 z dnia 1 września 1998 r.](#), zmienionego dekretem z mocą ustawy nr 34/2008 z dnia 26 lutego 2008 r.).

Użytkownicy mogą obecnie śledzić przebieg postępowania drogą elektroniczną dzięki ustanowieniu Krajowego Urzędu ds. Nakazów Zapłaty, który pełni funkcję centralnego rejestru do celów przetwarzania nakazów zapłaty. Adwokaci i *solicitadores* mogą uzyskać dostęp do formularza w wersji elektronicznej na stronie <http://citius.tribunaisnet.mj.pt/>. Następnie można elektronicznie wygenerować tytuł wykonawczy w odniesieniu do wniosku o wydanie nakazu zapłaty. Wnioskodawca może uzyskać do niego dostęp za pośrednictwem strony internetowej Ministerstwa Sprawiedliwości.

Każdy tytuł wykonawczy jest opatrywany unikalnym numerem referencyjnym, dzięki czemu wnioskodawca i dowolny inny podmiot, któremu zostanie on podany, może go zweryfikować.

Procedurę w tym zakresie regulują przepisy szczególne ustanowione w odpowiednich ustawach, a w obszarach nieobjętych tymi przepisami – przepisy ogólne dotyczące właściwości sądów.

Aby zapewnić zgodność z art. 8 ust. 4 załącznika do dekretu z mocą ustawy nr 169/98 z dnia 1 września 1998 r., na mocy zarządzenia nr 220-A/2008 z dnia 4 marca 2008 r. utworzono centralny rejestr pod nazwą Krajowy Urząd ds. Nakazów Zapłaty, któremu powierzono wyłączne kompetencje w zakresie przetwarzania nakazów zapłaty na obszarze całego kraju.

1.3 Wymogi formalne

Zgodnie z art. 10 wspomnianego powyżej załącznika do dekretu z mocą ustawy nr 269/98 we wniosku o wydanie nakazu zapłaty wnioskodawca musi:

- a) wskazać sekretariat sądu, do którego skierowany jest wniosek;
- b) wskazać strony sporu;
- c) podać adres, pod który należy doręczyć powiadomienie, określając, czy jest to miejsce zamieszkania wskazane w pisemnej umowie;
- d) zwięźle opisać okoliczności faktyczne leżące u podstaw roszczenia;
- e) sformułować roszczenie, określając kwotę zobowiązania, należne odsetki oraz inne kwoty przypadające do zapłaty;
- f) potwierdzić wniesienie opłat sądowych;
- g) w stosownych przypadkach wskazać, że roszczenie dotyczy „transakcji handlowej” i podlega przepisom szczególnym w zakresie zwłoki w płatnościach w transakcjach handlowych (dekret z mocą ustawy nr 32/2003 z dnia 17 lutego 2003 r.);
- h) podać swoje miejsce zamieszkania;
- i) podać swój adres e-mail, jeżeli chce otrzymywać wiadomości lub powiadomienia tą drogą;
- j) określić, czy chce, żeby sprawa ta była rozpatrywana jako powództwo o ustalenie stosunku prawnego, w razie odrzucenia powiadomienia;
- k) wskazać sąd właściwy do przeprowadzenia oceny dokumentów, jeżeli sprawa ma być rozpatrywana jako powództwo o ustalenie stosunku prawnego;

l) określić, czy chce, żeby powiadomienie doręczył *solicitador* zajmujący się kwestiami związanymi z egzekucją (*solicitador de execução*) czy pełnomocnik, a w przypadku wybrania tej drugiej opcji – podać imię i nazwisko takiej osoby i adres, pod którym prowadzi ona swoją działalność gospodarczą;

m) podpisać wniosek.

W zarządzeniu nr 220-A/2008 z dnia 4 marca 2008 r. przewidziano następujące sposoby składania lub doręczania wniosków o wydanie nakazu zapłaty:

„1. Jeżeli chodzi o środek:

- a) w postaci pliku komputerowego w formacie XML zgodnie ze specyfikacją opublikowaną na [portalu Citius](#);
- b) na [papierze](#) w postaci formularza zatwierdzonego w zarządzeniu nr 808/2005 z dnia 9 września 2005 r.;
- c) w postaci formularza elektronicznego.

2. Jeżeli chodzi o sposób doręczenia:

2.1. W postaci pliku komputerowego

- a) za pośrednictwem *internetu* w przypadku użytkowników systemu *Citius* (obecnie wyłącznie adwokatów i *solicitadores*);
- b) osobiście w Krajowym Urzędzie ds. Nakazów Zapłaty na odpowiednim nośniku fizycznym (dyskietka, płyta CD, dysk flash USB) – dotyczy to wyłącznie postępowań, które mają zostać przeprowadzone w okręgu Porto zgodnie z art. 8 dekretu z mocą ustawy nr 269/98 z dnia 1 września, i obejmuje wyłącznie przypadki, w których wnioskodawcy nie są reprezentowani przez adwokatów ani *solicitadores*;
- c) osobiście w sekretariacie właściwego sądu zgodnie z art. 8 przepisów załączonych do dekretu z mocą ustawy nr 269/98 z dnia 1 września 1998 r. Wyłącznie wnioskodawcy, którzy nie są reprezentowani przez adwokatów ani *solicitadores*, mogą złożyć nakazy zapłaty w postaci pliku w tych sekretariatach sądów.

2.2. Na papierze i doręczone osobiście

We sekretariacie właściwego sądu zgodnie z art. 8 przepisów załączonych do dekretu z mocą ustawy nr 269/98 z dnia 1 września 1998 r.

2.3. Z wykorzystaniem formularza elektronicznego

Za pośrednictwem *internetu* (<http://citius.tribunaisnet.mj.pt/>) – dotyczy to użytkowników *systemu Citius* (obecnie wyłącznie adwokaci i *solicitadores*).

1.3.1 Czy skorzystanie ze standardowego formularza jest obowiązkowe? (Jeżeli tak, gdzie można pobrać taki formularz?)

Należy korzystać z formularza wniosku o wydanie nakazu zapłaty zatwierdzonego na mocy zarządzenia Ministra Sprawiedliwości.

Formularz można pobrać z portalu *Citius* w dwóch powszechnie wykorzystywanych formatach elektronicznych.

Formularz jest również dostępny na wniosek w sekretariatach sądów właściwych do przyjmowania wniosków o wydanie nakazu zapłaty.

Adwokaci i *solicitadores* mogą uzyskać dostęp do formularza w formie elektronicznej pod adresem <http://citius.tribunaisnet.mj.pt/>

1.3.2 Czy istnieje przymus adwokacki?

W ramach tego postępowania nie istnieje przymus adwokacki, choć wnioskodawcy mogą wyznaczyć pełnomocnika procesowego, jeżeli uznają to za stosowne.

1.3.3 Jak bardzo szczegółowo należy opisać roszczenie?

W ustawie ustanawiającej przepisy regulujące postępowanie w sprawie nakazu zapłaty wymaga się od wnioskodawców jedynie zwięzłego przedstawienia okoliczności faktycznych leżących u podstaw powództwa.

1.3.4 Czy konieczne jest przedstawienie dowodów pisemnych dotyczących danego roszczenia? Jeżeli tak, jakie dokumenty są dopuszczalne jako dowody?

Przedstawienie dowodów pisemnych potwierdzających zasadność roszczenia nie jest konieczne.

1.4 Odrzucenie pozwu

Wniosek może zostać odrzucony wyłącznie w przypadku, gdy:

- a) nie jest skierowany do sekretariatu właściwego sądu lub gdy wnioskodawca nie wskazał „sądu właściwego do przeprowadzenia oceny dokumentów” w przypadku ich przedłożenia w celu przekazania;
- b) nie zawiera informacji na temat tożsamości stron, miejsca zamieszkania wnioskodawcy ani adresu, pod który należy doręczyć powiadomienie skierowane do dłużnika;
- c) nie jest podpisany – dotyczy to wyłącznie przypadku, w którym wniosek został złożony w formie innej niż elektroniczna;
- d) nie jest sporządzony w języku portugalskim;
- e) nie jest zgodny z wzorem zatwierdzonym na podstawie zarządzenia Ministra Sprawiedliwości;
- f) nie zawiera informacji o uiszczeniu opłat sądowych;
- g) wartość przedmiotu sporu przekracza 15 000,00 EUR i nie ma informacji o tym, że roszczenie dotyczy transakcji handlowej, jak określono w odpowiedzi na pytanie 1.1.1;
- h) wniosek nie jest zgodny z kwotą ani celem postępowania.

Ponieważ zgodnie z obowiązującą procedurą wniosek nie jest przekazywany żadnemu organowi sądowemu, tj. sądowi we właściwym znaczeniu tego słowa, lecz jest jedynie analizowany przez urzędnika wymiaru sprawiedliwości, nie przeprowadza się żadnej wstępnej oceny zasadności wniosku.

1.5 Odwołanie

Zażalenie na postanowienie o odrzuceniu wniosku można przekazać sędziemu lub, w przypadku gdy w danym sądzie pracuje więcej niż jeden sędzia, sędziemu rozpoznającemu sprawę.

1.6 Sprzeciw

W przypadku uwzględnienia wniosku o wydanie nakazu zapłaty pozwany ma 15 dni (licząc od dnia otrzymania należytego powiadomienia) na wniesienie sprzeciwu wobec wniosku.

Sprzeciw należy złożyć w dwóch egzemplarzach.

Jeżeli po stronie powodowej występuje więcej niż jeden podmiot, pozwany musi złożyć sprzeciw w liczbie egzemplarzy odpowiadającej liczbie powodów zamieszkujących w odrębnych gospodarstwach domowych, chyba że reprezentuje ich ten sam pełnomocnik procesowy.

1.7 Skutek wniesienia sprzeciwu

Jeżeli pozwany zgłosi sprzeciw wobec roszczenia w terminie, klauzula wykonalności nie zostanie nadana, tj. żądany tytuł wykonawczy nie zostanie sporządzony.

W takim przypadku sprawa zostanie automatycznie rozpoznana jako powództwo o ustalenie stosunku prawnego.

1.8 Skutek niewniesienia sprzeciwu

Jeżeli po otrzymaniu powiadomienia pozwany nie wniesie sprzeciwu, sekretarz sądowy opatrzy wniosek o wydanie nakazu zapłaty następującą adnotacją: „Niniejszy dokument stanowi tytuł wykonawczy” (art. 14 ust. 1 przepisów załączonych do dekretu z mocą ustawy nr 269/98). Oznacza to, że dokument można wykorzystać jako podstawę przymusowego sądowego dochodzenia roszczenia.

Jedyny wyjątek ma miejsce w sytuacji, gdy wniosek nie jest zgodny z kwotą lub celem postępowania; wówczas sekretarz nie może nadać klauzuli wykonalności.

1.8.1 Co należy zrobić, aby nakaz zapłaty stał się tytułem wykonawczym?

Nadanie klauzuli wykonalności przez sekretarza nie zależy od podjęcia przez powoda żadnego konkretnego działania, ale następuje automatycznie, gdy stanie się jasne, że powiadomienie zostało doręczone pozwanemu, który nie zgłosił sprzeciwu w ramach postępowania.

1.8.2 Czy orzeczenie to jest prawomocne czy nadal istnieje możliwość, aby pozwany odwołał się od tego orzeczenia?

Od przedmiotowego orzeczenia (postanowienia o nadaniu klauzuli wykonalności) nie można się odwołać.

Należy jednak pamiętać, że nadanie klauzuli wykonalności nie stanowi czynności sądowej, tj. interwencji sądu służącej rozstrzygnięciu prywatnego sporu; jest to po prostu czynność skutkująca sporządzeniem dokumentu pozasądowego.

Dalsze informacje

- [Ministerstwo Sprawiedliwości](#)
- [Dyrekcja Generalna ds. Polityki w dziedzinie Wymiaru Sprawiedliwości](#)
- [Portal Citius](#)
- [Dziennik urzędowy](#)
- [Baza dokumentów prawnych](#)

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwy punkt kontaktowy Europejskiej Sieci Sądowej (EJN). Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. ESS ani Komisja Europejska nie ponoszą odpowiedzialności za wszelkie informacje, dane lub odniesienia zawarte w tym dokumencie. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.

Ostatnia aktualizacja: 30/04/2018

Postępowanie w sprawie nakazu zapłaty - Rumunia

SPIS TREŚCI

- 1 Istnienie postępowania w sprawie wydania nakazu zapłaty
 - 1.1 Zakres i postępowanie
 - 1.1.1 Jakie rodzaje roszczeń są kwalifikowalne (np. tylko roszczenia pieniężne, tylko roszczenia wynikające ze zobowiązań umownych itp.)?
 - 1.1.2 Czy istnieje górny pułap wartości roszczenia (wartości przedmiotu sporu)?
 - 1.1.3 Czy skorzystanie z postępowania jest fakultatywne czy obligatoryjne?
 - 1.1.4 Czy możliwe jest zastosowanie postępowania, jeżeli pozwany mieszka w innym państwie członkowskim lub w państwie trzecim?
 - 1.2 Sąd właściwy
 - 1.3 Wymogi formalne
 - 1.3.1 Czy skorzystanie ze standardowego formularza jest obowiązkowe? (Jeżeli tak, gdzie można pobrać taki formularz?)
 - 1.3.2 Czy istnieje przymus adwokacki?
 - 1.3.3 Jak bardzo szczegółowo należy opisać roszczenie?
 - 1.3.4 Czy konieczne jest przedstawienie dowodów pisemnych dotyczących danego roszczenia? Jeżeli tak, jakie dokumenty są dopuszczalne jako dowody?
 - 1.4 Odrzucenie pozwu
 - 1.5 Odwołanie
 - 1.6 Sprzeciw
 - 1.7 Skutek wniesienia sprzeciwu
 - 1.8 Skutek niewniesienia sprzeciwu
 - 1.8.1 Co należy zrobić, aby nakaz zapłaty stał się tytułem wykonawczym?
 - 1.8.2 Czy orzeczenie to jest prawomocne czy nadal istnieje możliwość, aby pozwany odwołał się od tego orzeczenia?

1 Istnienie postępowania w sprawie wydania nakazu zapłaty

Postępowanie w sprawie nakazu zapłaty (postępowanie nakazowe) uregulowano w art. 1013–1024 nowego kodeksu postępowania cywilnego, który wszedł w życie dnia 15 lutego 2013 r.

1.1 Zakres i postępowanie

1.1.1 Jakie rodzaje roszczeń są kwalifikowalne (np. tylko roszczenia pieniężne, tylko roszczenia wynikające ze zobowiązań umownych itp.)?

Postępowanie nakazowe ma zastosowanie do bezspornych, ustalonych i wymagalnych roszczeń o wykonanie zobowiązań do zapłaty określonych kwot pieniężnych na mocy umowy cywilnoprawnej, w tym umów zawartych między przedsiębiorcą a instytucją zamawiającą, potwierdzonych w dokumencie lub wynikających z ustawy, rozporządzenia lub innego aktu, uznanych przez strony poprzez złożenie podpisu lub za pośrednictwem innych środków dopuszczalnych na mocy prawa. Zakres niniejszej sekcji nie obejmuje roszczeń zgłoszonych przez radę wierzycieli w postępowaniu upadłościowym.

1.1.2 Czy istnieje górną pułap wartości roszczenia (wartości przedmiotu sporu)?

Nie.

1.1.3 Czy skorzystanie z postępowania jest fakultatywne czy obligatoryjne?

Postępowanie nakazowe jest fakultatywne, a zainteresowana strona może zwrócić się do sądu na podstawie przepisów ogólnych.

Postępowanie nakazowe jest postępowaniem odrębnym, które jest znacznie prostsze niż postępowanie zwykłe i które umożliwia wierzycielowi uzyskanie tytułu wykonawczego na innych warunkach niż warunki określone w kodeksie postępowania cywilnego.

Co więcej, jeżeli wniesiony przez dłużnika sprzeciw od nakazu zapłaty jest uzasadniony, sąd może oddalić pozew wierzyciela wydając prawomocne orzeczenie.

Wierzyciel może wytoczyć powództwo w trybie zwykłym, jeżeli: sąd odrzuci pozew o wydanie nakazu zapłaty; jeżeli sąd wyda nakaz zapłaty w odniesieniu do części roszczeń – wówczas można wytoczyć powództwo w trybie zwykłym w celu zobowiązania dłużnika do spłaty pozostałej części długu; lub jeżeli nakaz zapłaty został uchylony.

1.1.4 Czy możliwe jest zastosowanie postępowania, jeżeli pozwany mieszka w innym państwie członkowskim lub w państwie trzecim?

Tak. W nowym kodeksie postępowania cywilnego nie wprowadza się rozróżnienia ze względu na miejsce zamieszkania pozwanego – postępowanie nakazowe wszczyna się niezależnie od tego, czy pozwany zamieszkuje w innym państwie członkowskim czy w państwie trzecim.

1.2 Sąd właściwy

Pozew o wydanie nakazu zapłaty można wnieść do sądu właściwego w pierwszej instancji. W przypadku nakazu zapłaty sędzia bada właściwość sądu z urzędu.

Czy postępowanie to podlega przepisom ogólnym dotyczącym właściwości sądów (w takim razie można podać łącze do tej sekcji), czy też podlega ono innym zasadom?

Właściwość do rozpoznawania powództw o wydanie nakazu zapłaty ustala się zgodnie z przepisami ogólnymi dotyczącymi właściwości sądów.

Roszczenia o możliwej do oszacowania wartości pieniężnej do 200 000 RON podlegają właściwości sądów rejonowych (*judecătorii*). Roszczenia o możliwej do oszacowania wartości pieniężnej wynoszącej co najmniej 200 000 RON podlegają właściwości sądów okręgowych (*tribunale*).

Przepisy dotyczące właściwości w postępowaniu nakazowym stanowiącym postępowanie odrębne są uzupełnione przepisami ogólnymi dotyczącymi ustalania właściwości ze względu na wartość przedmiotu sporu.

1.3 Wymogi formalne

1.3.1 Czy skorzystanie ze standardowego formularza jest obowiązkowe? (Jeżeli tak, gdzie można pobrać taki formularz?)

Nie istnieje znormalizowany/standardowy formularz, wierzyciel będący powodem musi jednak spełnić minimalne wymogi formalne pozwu, który musi zawierać szereg elementów, tj.: imię i nazwisko wierzyciela, jego miejsce zamieszkania oraz – w stosownych przypadkach – firmę i adres siedziby; imię i nazwisko dłużnika będącego osobą fizyczną oraz – jeżeli dłużnik jest osobą prawną – jego firmę i adres siedziby oraz, w stosownych przypadkach, numer wpisu do rejestru handlowego lub do rejestru podmiotów prawnych, numer identyfikacji podatkowej oraz rachunku bankowego; należną kwotę; okoliczności faktyczne i podstawę prawną zobowiązań płatniczych; okres, którego dotyczą te zobowiązania, termin płatności oraz wszelkie inne elementy konieczne do ustalenia roszczenia.

Jednocześnie do pozwu należy dołączyć umowę lub wszelkie inne dokumenty wykazujące należne kwoty oraz dowód doręczenia nakazu zapłaty dłużnikowi. Jeżeli chodzi o doręczenie nakazu, wierzyciel musi zapewnić doręczenie nakazu dłużnikowi za pośrednictwem komornika sądowego (*executori judecătoreşti*) lub przesyłką poleconą z zadeklarowaną zawartością za potwierdzeniem odbioru, dłużnik natomiast jest zobowiązany do zapłaty należnej kwoty w terminie 15 dni od dnia doręczenia takiego powiadomienia. Doręczenie nakazu powoduje przerwanie biegu terminu przedawnienia.

Pozew oraz załączone do niego dokumenty składa się w tylu egzemplarzach, ile jest stron, plus jeden egzemplarz dla sądu.

1.3.2 Czy istnieje przymus adwokacki?

Nie, nie ma przymusu adwokackiego, skorzystanie z zastępstwa procesowego jest jednak zalecane.

1.3.3 Jak bardzo szczegółowo należy opisać roszczenie?

Minimalne wymogi dotyczące treści wnoszonego pozwu są przewidziane w przepisach prawa. Wierzyciel będący powodem musi wskazać: wartość przedmiotu sporu, okoliczności faktyczne i podstawę prawną zobowiązań płatniczych, okres, którego dotyczą te zobowiązania, termin płatności oraz wszelkie inne elementy konieczne do ustalenia roszczenia.

Jeżeli strony nie ustaliły stawki odsetek z tytułu opóźnienia w płatnościach, zastosowanie będzie miała referencyjna stopa procentowa ustalona przez Narodowy Bank Rumunii. Referencyjna stopa procentowa obowiązująca w pierwszym dniu kalendarzowym półroczu ma zastosowanie w całym półroczu. Należne odsetki oblicza się w następujący sposób:

- w przypadku umów między przedsiębiorcami – od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne;
- w przypadku umów między przedsiębiorcą a instytucją zamawiającą, bez konieczności powiadamiania dłużnika o tym, że dopuścił się opóźnienia w płatności: jeżeli termin płatności wyznaczono w umowie – od dnia następującego po upływie tego terminu; jeżeli terminu płatności nie wyznaczono w umowie: 30 dni od dnia otrzymania faktury przez dłużnika lub – jeżeli jest to kwestia sporna – 30 dni od dnia przyjęcia towarów lub świadczenia usług – lub, jeżeli nakaz zapłaty doręczono przed otrzymaniem towarów / świadczeniem usług – po upływie 30 dni od dnia otrzymania towarów / świadczenia usług; jeżeli w przepisach lub w umowie przewidziano procedurę odbioru lub kontroli odnośnych towarów lub usług umożliwiającą wydanie deklaracji zgodności takich towarów lub usług, a dłużnik otrzymał fakturę lub nakaz zapłaty w dniu kontroli lub przed tym dniem – po upływie 30 dni od tego dnia;
- w innych przypadkach – od dnia, w którym zgodnie z prawem uznano, że dłużnik dopuścił się opóźnienia lub nadal opóźnia się z dokonaniem płatności na mocy obowiązujących przepisów.

Wierzyciel może dochodzić dodatkowego odszkodowania z tytułu wszystkich wydatków poniesionych w celu odzyskania należnych mu kwot z tytułu niewywiązania się przez dłużnika z zaciągniętych zobowiązań w terminie.

1.3.4 Czy konieczne jest przedstawienie dowodów pisemnych dotyczących danego roszczenia? Jeżeli tak, jakie dokumenty są dopuszczalne jako dowody?

Tak, umowę lub wszelkie inne dokumenty stanowiące dowód potwierdzający należne kwoty załącza się do pozwu (fakturę, paragon, własnoręczne pokwitowanie itd.). Dowód doręczenia nakazu dłużnikowi należy załączyć do pozwu; uchybienie temu obowiązkowi będzie skutkowało niedopuszczalnością pozwu.

W celu rozpoznania powództwa sędzia wzywa strony do stawienia się przed sądem zgodnie z przepisami dotyczącymi postępowania w trybie pilnym celem przedstawienia wyjaśnień i informacji szczegółowych oraz aby nakłonić dłużnika do spłaty zaległych należności lub nakłonić strony do zawarcia porozumienia dotyczącego sposobów spłaty. Wezwanie do stawienia się przed sądem należy doręczyć zainteresowanej stronie na dziesięć dni przed terminem rozprawy. Odpis pozwu oraz dokumentów złożonych przez wierzyciela należy załączyć do wezwania skierowanego do dłużnika jako dowód wniesienia pozwu. Celem wezwania jest pouczenie dłużnika o możliwości wniesienia sprzeciwu w na co najmniej trzy dni przed terminem rozprawy oraz o tym, że w przypadku niewniesienia sprzeciwu sąd może stwierdzić – biorąc pod uwagę okoliczności sprawy – iż stanowi to uznanie roszczeń wierzyciela. Powód nie zostanie powiadomiony o wniesieniu sprzeciwu, lecz zapozna się z nim w aktach sprawy.

Jeżeli wierzyciel oświadczy, że otrzymał należną płatność, sąd uzna tę okoliczność, wydając orzeczenie kończące postępowanie w sprawie. Jeżeli wierzyciel i dłużnik osiągnęli porozumienie co do płatności, sąd uznaje ten fakt i wydaje postanowienie zatwierdzające ugodę stron (*hotărâre de expedient*). Postanowienie takie jest prawomocne i stanowi tytuł wykonawczy.

Jeżeli sąd, zbadawszy roszczenie w świetle oświadczeń i twierdzeń stron, stwierdzi, że roszczenia wierzyciela są zasadne, wyda nakaz zapłaty określający kwotę i termin zapłaty. Jeżeli sąd – dokonawszy oceny dowodów w sprawie – stwierdzi, że wyłącznie część roszczeń wierzyciela jest zasadna, wyda nakaz zapłaty odnoszący się jedynie do tej części, również wyznaczając termin zapłaty. W tym przypadku wierzyciel może wytoczyć powództwo w trybie zwykłym, aby zobowiązać dłużnika do zaspokojenia

pozostalej części roszczenia. Termin zapłaty wyniesie co najmniej dziesięć dni, lecz nie będzie dłuższy niż 30 dni od dnia doręczenia nakazu. Sędzia nie wyznaczy innego terminu zapłaty, chyba że strony wyraziły na to zgodę. Nakaz zostanie przekazany stronom obecnym na rozprawie lub doręczony każdej ze stron bez zbędnej zwłoki zgodnie z przepisami prawa.

Jeżeli dłużnik nie zakwestionuje powództwa, wnosząc sprzeciw, nakaz zapłaty zostanie wydany w terminie nie dłuższym niż 45 dni od dnia wniesienia pozwu. Termin ten nie obejmuje okresu koniecznego do doręczenia pism procesowych oraz opóźnienia spowodowanego przez wierzyciela, w tym w wyniku poprawienia lub uzupełnienia pozwu.

1.4 Odrzucenie pozwu

Jeżeli dłużnik wnieśli odpowiedź na pozew, sąd ocenia zasadność powództwa na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach sprawy oraz wyjaśnień i informacji szczegółowych przedstawionych przez strony. Jeżeli odpowiedź na pozew wniesiona przez dłużnika jest zasadna, sąd oddali pozew wierzyciela, wydając orzeczenie kończące postępowanie w sprawie. Jeżeli argumenty co do istoty sprawy przedstawione przez dłużnika w odpowiedzi na pozew wiążą się z przeprowadzeniem nowych dowodów, a dowody takie byłyby prawnie dopuszczalne zgodnie ze standardową procedurą, sąd odrzuci pozew wierzyciela o wydanie nakazu zapłaty, wydając orzeczenie kończące postępowanie w sprawie. Następnie wierzyciel może wytoczyć powództwo w trybie zwykłym.

1.5 Odwołanie

Dłużnik może wnieść zarzuty od nakazu zapłaty w terminie 10 dni od dnia wydania nakazu lub jego doręczenia dłużnikowi. W tym samym terminie wierzyciel może również wnieść apelację, zwracając się o uchylenie lub zmianę orzeczenia o oddaleniu powództwa o wydanie nakazu zapłaty lub o uchylenie częściowego nakazu zapłaty. Przesłanką wniesienia zarzutów może być wyłącznie niespełnienie przesłanek wydania nakazu zapłaty oraz – w stosownych przypadkach – wystąpienie przyczyn wygaśnięcia zobowiązania po wydaniu nakazu zapłaty. Zarzuty rozpatruje sąd, który wydał nakaz zapłaty, w składzie dwuosobowym. Wniesienie zarzutów nie powoduje zawieszenia wykonania nakazu. Sąd może jednak zawiesić wykonanie na wniosek dłużnika, jednak wyłącznie po złożeniu przez niego kaucji zabezpieczającej, której kwotę wyznaczy sąd. Jeżeli właściwy sąd uwzględni zarzuty w całości lub w części, uchyli nakaz – w stosownych przypadkach – w całości lub w części oraz wyda orzeczenie kończące postępowanie w sprawie.

Jeżeli wierzyciel wnieśli apelację, a właściwy sąd ją uwzględni, wyda orzeczenie kończące postępowanie w sprawie, na mocy którego wydany zostanie nakaz zapłaty.

Orzeczenie o odrzuceniu lub oddaleniu apelacji jest prawomocne.

1.6 Sprzeciw

–

1.7 Skutek wniesienia sprzeciwu

–

1.8 Skutek niewniesienia sprzeciwu

1.8.1 Co należy zrobić, aby nakaz zapłaty stał się tytułem wykonawczym?

Nakaz zapłaty jest wykonalny nawet w przypadku wniesienia zarzutów, przy czym tymczasowo korzysta on z przymiotu powagi rzeczy osądzonej do chwili rozpatrzenia zarzutów. Wniesienie zarzutów nie powoduje zawieszenia wykonania nakazu. Sąd może jednak zawiesić wykonanie na wniosek dłużnika, jednak wyłącznie po złożeniu przez niego kaucji zabezpieczającej, której kwotę wyznaczy sąd. Nakaz zapłaty staje się prawomocny w przypadku niewniesienia zarzutów przez dłużnika bądź w przypadku ich odrzucenia lub oddalenia. Jeżeli właściwy sąd uwzględni apelację wniesioną przez wierzyciela, wyda orzeczenie kończące postępowanie w sprawie, na mocy którego wydany zostanie nakaz zapłaty.

Zainteresowana strona może zaskarżyć wykonanie nakazu zapłaty na mocy przepisów ogólnych. Wnosząc środek zaskarżenia, można się powołać wyłącznie na nieprawidłowości w toku postępowania egzekucyjnego oraz przyczyny wygaśnięcia zobowiązania, które powstały po uprawomocnieniu się nakazu zapłaty.

1.8.2 Czy orzeczenie to jest prawomocne czy nadal istnieje możliwość, aby pozwany odwołał się od tego orzeczenia?

Zob. odpowiedź na pytanie 1.8.1.

mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. ESS ani Komisja Europejska nie ponoszą odpowiedzialności za wszelkie informacje, dane lub odniesienia zawarte w tym dokumencie. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.

Ostatnia aktualizacja: 01/10/2018

Postępowanie w sprawie nakazu zapłaty - Słowenia

Strona w wybranej przez Ciebie wersji językowej jest obecnie tłumaczona przez nasze służby tłumaczeniowe. Do tej pory przetłumaczono ją na następujące języki: [sl](#)

SPIS TREŚCI

- [1 Istnienie postępowania w sprawie wydania nakazu zapłaty](#)
 - [1.1 Zakres i postępowanie](#)
 - [1.1.1 Jakiego rodzaju roszczeń są kwalifikowalne \(np. tylko roszczenia pieniężne, tylko roszczenia wynikające ze zobowiązań umownych itp.\)?](#)
 - [1.1.2 Czy istnieje górny pułap wartości roszczenia \(wartości przedmiotu sporu\)?](#)
 - [1.1.3 Czy skorzystanie z postępowania jest fakultatywne czy obligatoryjne?](#)
 - [1.1.4 Czy możliwe jest zastosowanie postępowania, jeżeli pozwany mieszka w innym państwie członkowskim lub w państwie trzecim?](#)
 - [1.2 Sąd właściwy](#)
 - [1.3 Wymogi formalne](#)
 - [1.3.1 Czy skorzystanie ze standardowego formularza jest obowiązkowe? \(Jeżeli tak, gdzie można pobrać taki formularz?\)](#)
 - [1.3.2 Czy istnieje przymus adwokacki?](#)
 - [1.3.3 Jak bardzo szczegółowo należy opisać roszczenie?](#)
 - [1.3.4 Czy konieczne jest przedstawienie dowodów pisemnych dotyczących danego roszczenia? Jeżeli tak, jakie dokumenty są dopuszczalne jako dowody?](#)
 - [1.4 Odrzucenie pozwu](#)
 - [1.5 Odwołanie](#)
 - [1.6 Sprzeciw](#)
 - [1.7 Skutek wniesienia sprzeciwu](#)
 - [1.8 Skutek niewniesienia sprzeciwu](#)
 - [1.8.1 Co należy zrobić, aby nakaz zapłaty stał się tytułem wykonawczym?](#)
 - [1.8.2 Czy orzeczenie to jest prawomocne czy nadal istnieje możliwość, aby pozwany odwołał się od tego orzeczenia?](#)

1 Istnienie postępowania w sprawie wydania nakazu zapłaty

W ustawodawstwie słoweńskim ustanowiono postępowanie w sprawie wydania nakazu zapłaty. Postępowanie w sprawie wydania nakazu zapłaty regulują art. 431–441 ustawy o postępowaniu cywilnym (Zakon o pravdnem postopku, ZPP).

1.1 Zakres i postępowanie

Postępowanie w sprawie wydania nakazu zapłaty jest to szczególne postępowanie przyspieszone służące wyegzekwowaniu roszczenia pieniężnego, które stało się wymagalne, jeżeli na poparcie tego roszczenia przedstawiono dokument, który zgodnie z prawem ma wyższą wartość dowodową (dokument autentyczny). Nakaz zapłaty jest wydawany zarówno w sprawach krajowych, jak i w sprawach transgranicznych.

1.1.1 Jakiego rodzaju roszczeń są kwalifikowalne (np. tylko roszczenia pieniężne, tylko roszczenia wynikające ze zobowiązań umownych itp.)?

Nakaz zapłaty może zostać wydany wyłącznie w odniesieniu do roszczenia dotyczącego zobowiązania pieniężnego (roszczenie pieniężne). Roszczenie to może dotyczyć wyłącznie zobowiązań umownych lub pozaumownych, których wartość została

wyrażona nominalnie. Wyjątkiem jest pisemne wypowiedzenie najmu pomieszczeń handlowych i późniejsze opróżnianie magazynów, kiedy to zastosowanie ma specjalna procedura wydawania nakazu zapłaty. Wspomniany wyjątek jest określony w art. 29 ustawy o budynkach i pomieszczeniach handlowych (Zakon o poslovnih stavbah in poslovnih prostorih), który stanowi, że na podstawie sporządzonego przez wynajmującego pisemnego wypowiedzenia najmu oraz wniosku o opuszczenie budynku handlowego lub pomieszczeń handlowych sąd wydaje nakaz opuszczenia budynku handlowego lub pomieszczeń handlowych, jeżeli z pisemnego wypowiedzenia najmu lub z wniosku oraz z umowy najmu lub dowodów, o których mowa w poprzednim artykule, wynika, że wynajmujący ma prawo do wypowiedzenia najmu lub wystąpienia z wnioskiem o opuszczenie budynku handlowego lub pomieszczeń handlowych.

1.1.2 Czy istnieje górny pułap wartości roszczenia (wartości przedmiotu sporu)?

Nie istnieje górny pułap wartości roszczenia.

1.1.3 Czy skorzystanie z postępowania jest fakultatywne czy obligatoryjne?

Zgodnie z przepisami ustawy o postępowaniu cywilnym sąd wydaje również nakaz zapłaty z urzędu, jeżeli we wniesionym powództwie powód nie zwrócił się o wydanie takiego nakazu, lecz spełnione są warunki jego wydania, tj. w sytuacji, w której powód wniósł zwykle powództwo i nie złożył wniosku o wydanie nakazu zapłaty. Wydanie nakazu zapłaty jest zatem obowiązkiem sędziego i nie jest uzależnione od złożenia stosownego wniosku przez powoda, jeżeli spełnione są warunki wydania takiego nakazu przewidziane w prawie.

1.1.4 Czy możliwe jest zastosowanie postępowania, jeżeli pozwany mieszka w innym państwie członkowskim lub w państwie trzecim?

Tak.

1.2 Sąd właściwy

W Słowenii właściwość do rozpoznania pozwu o wydanie nakazu zapłaty ustala się w taki sam sposób jak w przypadku powództw innego rodzaju; oznacza to, że właściwość rzeczową do wydania nakazu zapłaty mają sądy okręgowe (*okrožna sodišča*), jak również sądy rejonowe (*okrajna sodišča*). Właściwość rzeczową ustala się na podstawie wartości przedmiotu sporu (lub biorąc pod uwagę charakter sporu, np. w sprawach handlowych). Sądy rejonowe są właściwe do orzekania w sporach dotyczących roszczeń majątkowych, jeżeli wartość przedmiotu sporu nie przekracza 20 000 EUR. Sądy okręgowe są właściwe do orzekania w sporach dotyczących roszczeń majątkowych, jeżeli wartość przedmiotu sporu przekracza 20 000 EUR. Sprawy z zakresu prawa handlowego w pierwszej instancji rozpoznają i rozstrzygają wyłącznie sądy okręgowe. Spory handlowe to spory cywilne, w których jedna ze stron jest osobą prawną (spółką, instytucją, spółdzielnią). Spory handlowe obejmują również sprawy, w których jedna ze stron jest organem państwowym lub innego rodzaju organem samorządu terytorialnego, takim jak gmina.

Właściwość miejscowa określa, który z sądów posiadających właściwość rzeczową jest właściwy do rozpoznania danej sprawy. Zgodnie z ogólną zasadą dotyczącą właściwości miejscowej powództwo przeciwko osobie fizycznej lub prawnej należy wytoczyć przed sąd właściwy miejscowo dla obszaru, na którym pozwany ma miejsce stałego zamieszkania lub, jeżeli jest to osoba prawna, miejsce, gdzie ma ona swoją siedzibę statutową. W przypadku powództwa przeciwko zagranicznej osobie fizycznej lub prawnej za sąd posiadający ogólną właściwość miejscową uznaje się sąd właściwy dla obszaru, na którym dana osoba fizyczna ma miejsce zamieszkania w Słowenii lub na którym dana osoba prawna ma swój oddział. W ustawodawstwie słoweńskim ustanowiono również zasadę dotyczącą szczególnej właściwości miejscowej, którą ustala się ze względu na przedmiot i strony sporu.

Aby uzyskać dodatkowe informacje na ten temat, zob. odpowiedzi przedstawione w sekcji poświęconej wnoszeniu sprawy do sądu.

1.3 Wymogi formalne

Wydanie nakazu zapłaty jest uzależnione od spełnienia dwóch warunków: sprawa musi dotyczyć roszczenia pieniężnego, które stało się wymagalne, oraz roszczenie musi opierać się na dokumencie autentycznym. Pozew o wydanie nakazu zapłaty musi zawierać wszystkie elementy, które zgodnie z obowiązującymi przepisami musi zawierać każdy inny pozew: oznaczenie sądu, oznaczenie stron oraz ich miejsca stałego lub tymczasowego zamieszkania bądź siedziby, oznaczenie pełnomocników procesowych lub przedstawicieli, żądanie główne i żądania poboczne, fakty na poparcie żądania powoda, dowody uzasadniające te fakty, wartość przedmiotu sporu oraz podpis. Ponadto do pozwu należy dołączyć dokument autentyczny (oryginał dokumentu lub jego kopię poświadczoną za zgodność z oryginałem).

1.3.1 Czy skorzystanie ze standardowego formularza jest obowiązkowe? (Jeżeli tak, gdzie można pobrać taki formularz?)

W ustawodawstwie słoweńskim nie przewidziano wymogu złożenia pozwu o wydanie nakazu zapłaty na standardowym formularzu; taki formularz nie został opracowany. Pozew musi zawierać określone w prawie elementy, o których mowa powyżej w pkt 1.3 (obligatoryjne elementy pozwu).

1.3.2 Czy istnieje przymus adwokacki?

W postępowaniu w sprawie wydania nakazu zapłaty nie istnieje przymus adwokacki. Jeżeli strona korzysta z zastępstwa procesowego w postępowaniu przed sądem okręgowym, wówczas pełnomocnik musi być adwokatem lub osobą, która złożyła państwowy egzamin adwokacki. Przymus adwokacki istnieje w postępowaniu dotyczącym nadzwyczajnych środków odwoławczych.

1.3.3 Jak bardzo szczegółowo należy opisać roszczenie?

W pozwie należy wskazać podstawę i wysokość zadłużenia, a także dowód pozwalający potwierdzić zgodność przedstawionych w pozwie roszczeń z prawdą; należy również podać kwotę i walutę, a także datę wymagalności roszczeń pieniężnych. Jeżeli przedmiotem roszczenia są odsetki, należy je również dokładnie określić (tj. podać stopę procentową i okres, którego dotyczy roszczenie). Data wymagalności roszczenia musi wyraźnie wynikać z dokumentu autentycznego.

1.3.4 Czy konieczne jest przedstawienie dowodów pisemnych dotyczących danego roszczenia? Jeżeli tak, jakie dokumenty są dopuszczalne jako dowody?

Tak, do pozwu o wydanie nakazu zapłaty należy dołączyć oryginał dokumentu autentycznego lub jego kopię poświadczoną za zgodność z oryginałem. W postępowaniu w sprawie wydania nakazu zapłaty w sporze handlowym strony nie mają obowiązku dołączenia oryginału dokumentu autentycznego ani jego kopii poświadczonej za zgodność z oryginałem. W takim przypadku wystarczy, aby kopia takiego dokumentu została poświadczona przez uprawniony organ osoby prawnej.

Dokument autentyczny jest to dokument, który nie posiada właściwości tytułu egzekucyjnego, ale w dużej mierze uprawdopodobnia istnienie danego roszczenia. Dokument jest autentyczny, jeżeli został za taki uznany na mocy ustawy o postępowaniu cywilnym lub innej ustawy. Zgodnie z ustawą o postępowaniu cywilnym dokumentami autentycznymi są: dokumenty urzędowe, dokumenty prywatne opatrzone podpisem dłużnika poświadczonym przez organ upoważniony do poświadczania podpisów, weksle i чеки wraz z zastrzeżeniami i fakturami korygującymi, jeżeli są one konieczne do powstania roszczenia, wyciągi z uwierzytelnionych ksiąg rachunkowych, faktury oraz dokumenty, które na mocy przepisów szczególnych mają charakter dokumentu urzędowego. Dokument wydany za granicą, który spełnia warunki umożliwiające jego stosowanie w Słowenii, może również stanowić dokument autentyczny.

Wyjątek: sąd może wydać nakaz zapłaty przeciwko pozwanemu bez konieczności przedłożenia dokumentu autentycznego, jeżeli roszczenie dotyczy roszczenia pieniężnego, które stało się wymagalne i którego kwota nie przekracza 2000 EUR, a w pozwie wskazano podstawę i wysokość zadłużenia oraz dowód pozwalający potwierdzić zgodność przedstawionych w pozwie roszczeń z prawdą, przy czym wyjątek ten nie ma zastosowania do sporów handlowych (art. 494 ZPP).

1.4 Odrzucenie pozwu

Sąd odrzuci pozew o wydanie nakazu zapłaty, jeżeli warunki wstępne wydania takiego nakazu nie są spełnione, tj. jeżeli brak jest roszczenia pieniężnego, które stało się wymagalne oraz dokumentu autentycznego, który stanowi podstawę roszczenia.

Jeżeli sąd nie odrzuci pozwu o wydanie nakazu zapłaty, postępowanie wszczęte na jego podstawie pozostaje w toku.

1.5 Odwołanie

Na postanowienie o odrzuceniu pozwu o wydanie nakazu zapłaty nie przysługuje zażalenie; podobnie powód nie może zakwestionować takiego postanowienia, wnosząc apelację.

Środkiem prawnym, z którego pozwany może skorzystać w celu zakwestionowania nakazu zapłaty, jest wniesienie zarzutów. Termin na wniesienie zarzutów wynosi osiem dni od daty doręczenia nakazu zapłaty pozwanemu (trzy dni w przypadku sporów dotyczących weksli i czeków). Zarzuty należy uzasadnić – w przeciwnym razie zostaną one uznane za bezpodstawne. Na postanowienie w sprawie zarzutów przysługuje zażalenie.

Jeżeli pozwany zakwestionuje nakaz zapłaty wyłącznie w części dotyczącej kosztów, od takiego postanowienia można się odwołać wyłącznie w drodze zażalenia.

1.6 Sprzeciw

Pozwany może wnieść zarzuty wobec roszczenia powoda. Zarzuty należy uzasadnić. Należy też przedstawić w nich wszystkie fakty i dowody na ich poparcie, w przeciwnym razie zostaną one uznane za bezpodstawne (art. 435 akapit drugi ZPP). Pozwany musi zatem uwzględnić w zarzutach fakty istotne z punktu widzenia prawa, tj. fakty, na podstawie których roszczenie można oddalić (jeżeli ich prawdziwość zostanie potwierdzona). Twierdzenia dotyczące tych faktów muszą być konkretne i szczegółowe.

1.7 Skutek wniesienia sprzeciwu

Jeżeli sąd nie odrzuci zarzutów pozwanego z uwagi na ich zbyt późne wniesienie lub niekompletność i niezgodność z prawem ani ich nie oddali, postępowanie toczy się dalej zgodnie z treścią pozwu.

Strony mogą przedstawić nowe fakty i przedłożyć nowe dowody na pierwszej rozprawie, a pozwany może również wnieść nowe zarzuty wobec zakwestionowanej części nakazu zapłaty.

W orzeczeniu rozstrzygającym co do istoty sprawy sąd wskazuje, czy nakaz zapłaty ma zostać utrzymany w mocy w całości lub w części, czy też należy go uchylić (art. 436 ustawy o postępowaniu cywilnym).

1.8 Skutek niewniesienia sprzeciwu

Jeżeli strona przeciwna nie wnieśli zarzutów ani się nie odwoła w inny sposób, postanowienie lub nakaz zapłaty uznaje się za prawomocne i wykonalne.

1.8.1 Co należy zrobić, aby nakaz zapłaty stał się tytułem wykonawczym?

Powód musi wyraźnie zwrócić się do sądu z wnioskiem o nadanie klauzuli wykonalności. Orzeczenie sądowe staje się wykonalne po jego uprawomocnieniu się i po upływie terminu na dobrowolne wywiązanie się ze zobowiązań (akapit pierwszy ustawy o egzekwowaniu i zabezpieczeniu roszczeń).

1.8.2 Czy orzeczenie to jest prawomocne czy nadal istnieje możliwość, aby pozwany odwołał się od tego orzeczenia?

Jeżeli przeciwko nakazowi zapłaty nie wniesiono żadnych zarzutów lub jeżeli takie zarzuty zostały odrzucone lub oddalone, nakaz staje się prawomocny i nie może zostać zaskarżony w drodze apelacji.

Prawomocny nakaz zapłaty można zaskarżyć za pomocą nadzwyczajnych środków odwoławczych.

Powiązane strony

<http://www.pisrs.si/Pis.web/>

<https://www.uradni-list.si/>

<http://www.dz-rs.si/wps/portal/Home/deloDZ/zakonodaja/preciscenaBesedilaZakonov>

<http://www.sodisce.si/>

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwy punkt kontaktowy Europejskiej Sieci Sądowej (EJN). Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. ESS ani Komisja Europejska nie ponoszą odpowiedzialności za wszelkie informacje, dane lub odniesienia zawarte w tym dokumencie. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.

Ostatnia aktualizacja: 03/11/2015

Postępowanie w sprawie nakazu zapłaty - Słowacja

SPIS TREŚCI

- 1 Istnienie postępowania w sprawie wydania nakazu zapłaty
 - 1.1 Zakres i postępowanie
 - 1.1.1 Jakiego rodzaju roszczeń są kwalifikowalne (np. tylko roszczenia pieniężne, tylko roszczenia wynikające ze zobowiązań umownych itp.)?
 - 1.1.2 Czy istnieje górny pułap wartości roszczenia (wartości przedmiotu sporu)?
 - 1.1.3 Czy skorzystanie z postępowania jest fakultatywne czy obligatoryjne?
 - 1.1.4 Czy możliwe jest zastosowanie postępowania, jeżeli pozwany mieszka w innym państwie członkowskim lub w państwie trzecim?
 - 1.2 Sąd właściwy
 - 1.3 Wymogi formalne
 - 1.3.1 Czy skorzystanie ze standardowego formularza jest obowiązkowe? (Jeżeli tak, gdzie można pobrać taki formularz?)

- 1.3.2 Czy istnieje przymus adwokacki?
- 1.3.3 Jak bardzo szczegółowo należy opisać roszczenie?
- 1.3.4 Czy konieczne jest przedstawienie dowodów pisemnych dotyczących danego roszczenia? Jeżeli tak, jakie dokumenty są dopuszczalne jako dowody?
- 1.4 Odrzucenie pozwu
- 1.5 Odwołanie
- 1.6 Sprzeciw
- 1.7 Skutek wniesienia sprzeciwu
- 1.8 Skutek niewniesienia sprzeciwu
 - 1.8.1 Co należy zrobić, aby nakaz zapłaty stał się tytułem wykonawczym?
 - 1.8.2 Czy orzeczenie to jest prawomocne czy nadal istnieje możliwość, aby pozwany odwołał się od tego orzeczenia?

1 Istnienie postępowania w sprawie wydania nakazu zapłaty

1.1 Zakres i postępowanie

1.1.1 Jakiego rodzaju roszczenia są kwalifikowalne (np. tylko roszczenia pieniężne, tylko roszczenia wynikające ze zobowiązań umownych itp.)?

Nakaz zapłaty jest wydawany w tzw. postępowaniu uproszczonym. Postępowanie to jest uregulowane w § 265 i nast. ustawy nr 160/2015 kodeks postępowania cywilnego (zákon č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok) (zwanej dalej „kpc”).

Sąd może wydać nakaz zapłaty wyłącznie wówczas, gdy powód dochodzi przysługującego mu prawa do zapłaty kwoty pieniężnej na podstawie przytoczonych przez niego okoliczności faktycznych, co do których sąd nie ma żadnych wątpliwości, w szczególności jeżeli okoliczności te są potwierdzone dowodami w postaci dokumentów. Rozstrzygnięcie może zapaść w formie nakazu zapłaty wydanego bez wzywania pozwanego do złożenia oświadczenia oraz bez przeprowadzania rozprawy.

W orzeczeniu sąd nakazuje pozwanemu zapłatę kwoty pieniężnej lub jej części oraz pokrycie kosztów postępowania w terminie 15 dni od dnia jego doręczenia. W przeciwnym razie pozwany może w tym samym terminie wnieść zarzuty. Do celów postępowania nakazowego rozstrzygnięcie dotyczące kosztów postępowania uznaje się za postanowienie.

1.1.2 Czy istnieje górny pułap wartości roszczenia (wartości przedmiotu sporu)?

Nie, nie istnieje górny pułap.

1.1.3 Czy skorzystanie z postępowania jest fakultatywne czy obligatoryjne?

Opisane postępowanie jest fakultatywne; jego celem jest rozstrzygnięcie sprawy w skuteczny i mało kosztowny sposób. Wydanie nakazu zapłaty nie zależy od wyrażonego *expressis verbis* wniosku powoda; sąd może wydać nakaz zapłaty nawet wówczas, gdy powód zwrócił się do sądu o rozstrzygnięcie sprawy w formie wyroku.

1.1.4 Czy możliwe jest zastosowanie postępowania, jeżeli pozwany mieszka w innym państwie członkowskim lub w państwie trzecim?

Jeżeli nakaz zapłaty ma zostać doręczony za granicę, należy wystąpić o wydanie europejskiego nakazu zapłaty. Pozew o wydanie europejskiego nakazu zapłaty wnosi się przy użyciu formularza A zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1896/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. ustanawiającego postępowanie w sprawie europejskiego nakazu zapłaty.

1.2 Sąd właściwy

Sądem właściwym w postępowaniu w pierwszej instancji jest sąd rejonowy (*okresný súd*). Postępowanie prowadzi sąd posiadający właściwość rzeczową i miejscową.

1.3 Wymogi formalne

1.3.1 Czy skorzystanie ze standardowego formularza jest obowiązkowe? (Jeżeli tak, gdzie można pobrać taki formularz?)

Skorzystanie z formularza w tym postępowaniu nie jest obowiązkowe, jeżeli jednak powód złoży – wraz z pozwem o wszczęcie postępowania nakazowego – formularz opublikowany na stronie internetowej Ministerstwa Sprawiedliwości Republiki Słowackiej (Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky) <http://www.justice.gov.sk/>, a jednocześnie jeśli spełnione zostaną ustawowe wymogi wydania nakazu zapłaty oraz uiszczona zostanie opłata sądowa – sąd wyda nakaz zapłaty w terminie 10 dni roboczych od dnia spełnienia tych wymogów.

1.3.2 Czy istnieje przymus adwokacki?

W omawianym postępowaniu nie istnieje przymus adwokacki.

1.3.3 Jak bardzo szczegółowo należy opisać roszczenie?

Jest to postępowanie uproszczone prowadzone wyłącznie w uwzględnieniu okoliczności faktycznych przytoczonych przez powoda. Konieczne jest zatem, aby okoliczności faktyczne, z których wynika uprawnienie dochodzone przez powoda były wystarczająco udokumentowane oraz aby żądanie powoda było dopuszczalne zgodnie z prawem.

1.3.4 Czy konieczne jest przedstawienie dowodów pisemnych dotyczących danego roszczenia? Jeżeli tak, jakie dokumenty są dopuszczalne jako dowody?

Roszczenie musi być udokumentowane, na przykład za pomocą umowy. We wszystkich przypadkach dowód potwierdzający roszczenie należy dołączyć do pozwu.

1.4 Odrzucenie pozwu

Jeżeli sąd nie wyda nakazu zapłaty, postępuje zgodnie z procedurą opisaną w § 168 ust. 1 kpc, tj. prowadzi postępowanie w trybie zwykłym.

Jeżeli wniesiono pozew o zapłatę kwoty pieniężnej na podstawie umowy konsumenckiej, a pozwany jest konsumentem, sąd nie wyda nakazu zapłaty, jeżeli umowa lub inne dokumenty umowne zawierają klauzule abuzywne (§ 299 ust. 2 kpc).

1.5 Odwołanie

Środkiem zaskarżenia od nakazu zapłaty przysługującym w przedmiotowym postępowaniu są zarzuty. Zażalenie można wnieść wyłącznie na postanowienie dotyczące kosztów postępowania. Sąd orzeka w trybie uproszczonym, tj. bez przeprowadzania rozprawy.

1.6 Sprzeciw

Środek zaskarżenia w postaci zarzutów należy wnieść w terminie 15 dni od dnia doręczenia nakazu do sądu, który go wydał. Zarzuty muszą być uzasadnione. Z tytułu wniesienia środka zaskarżenia w postaci zarzutów wnosi się opłatę sądową.

1.7 Skutek wniesienia sprzeciwu

Jeżeli chociaż jeden pozwany wniesie właściwie uzasadnione zarzuty w terminie wyznaczonym w odpowiednich przepisach, nakaz zapłaty zostaje uchylony i sąd wyznaczy rozprawę.

1.8 Skutek niewniesienia sprzeciwu

Po bezskutecznym upływie terminu na wniesienie zarzutów nakaz zapłaty staje się prawomocny.

1.8.1 Co należy zrobić, aby nakaz zapłaty stał się tytułem wykonawczym?

Aby nakaz zapłaty zyskał moc prawną, musi zostać opatrzony klauzulą wykonalności przez ten sam sąd, który go wydał. Następnie należy złożyć wniosek o wszczęcie postępowania egzekucyjnego.

1.8.2 Czy orzeczenie to jest prawomocne czy nadal istnieje możliwość, aby pozwany odwołał się od tego orzeczenia?

W przypadku niewniesienia w ustawowym terminie środka zaskarżenia w postaci zarzutów od nakazu zapłaty nakaz wywołuje te same skutki co prawomocny wyrok. Od prawomocnego wyroku w rozumieniu kodeksu postępowania cywilnego przysługuje nadzwyczajny środek zaskarżenia, jednak wyłącznie pod warunkiem spełnienia wszystkich wymogów ustawowych. Możliwość wniesienia nadzwyczajnego środka zaskarżenia zależy od okoliczności faktycznych danej sprawy.

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwy punkt kontaktowy Europejskiej Sieci Sądowej (EJN). Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. ESS ani Komisja Europejska nie ponoszą odpowiedzialności za wszelkie informacje, dane lub odniesienia zawarte w tym dokumencie. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.

Ostatnia aktualizacja: 14/01/2019

SPIS TREŚCI

- 1 Istnienie postępowania w sprawie wydania nakazu zapłaty
 - 1.1 Zakres i postępowanie
 - 1.1.1 Jakie rodzaje roszczeń są kwalifikowalne (np. tylko roszczenia pieniężne, tylko roszczenia wynikające ze zobowiązań umownych itp.)?
 - 1.1.2 Czy istnieje górny pułap wartości roszczenia (wartości przedmiotu sporu)?
 - 1.1.3 Czy skorzystanie z postępowania jest fakultatywne czy obligatoryjne?
 - 1.1.4 Czy możliwe jest zastosowanie postępowania, jeżeli pozwany mieszka w innym państwie członkowskim lub w państwie trzecim?
 - 1.2 Sąd właściwy
 - 1.3 Wymogi formalne
 - 1.3.1 Czy skorzystanie ze standardowego formularza jest obowiązkowe? (Jeżeli tak, gdzie można pobrać taki formularz?)
 - 1.3.2 Czy istnieje przymus adwokacki?
 - 1.3.3 Jak bardzo szczegółowo należy opisać roszczenie?
 - 1.3.4 Czy konieczne jest przedstawienie dowodów pisemnych dotyczących danego roszczenia? Jeżeli tak, jakie dokumenty są dopuszczalne jako dowody?
 - 1.4 Odrzucenie pozwu
 - 1.5 Odwołanie
 - 1.6 Sprzeciw
 - 1.7 Skutek wniesienia sprzeciwu
 - 1.8 Skutek niewniesienia sprzeciwu
 - 1.8.1 Co należy zrobić, aby nakaz zapłaty stał się tytułem wykonawczym?
 - 1.8.2 Czy orzeczenie to jest prawomocne czy nadal istnieje możliwość, aby pozwany odwołał się od tego orzeczenia?
-

1 Istnienie postępowania w sprawie wydania nakazu zapłaty

W Finlandii istnieje specjalne postępowanie nakazowe, które służy egzekwowaniu roszczeń bezspornych. W takich przypadkach pozwany może zostać wezwany do uregulowania zadłużenia na rzecz powoda na mocy wyroku zaocznego.

Powództwa można także wносить korzystając z pozwu elektronicznego, składanego za pomocą formularza elektronicznego dostępnego na stronie internetowej fińskiego wymiaru sprawiedliwości (<https://oikeus.fi/en/index.html>). W celu uzyskania dalszych informacji zob. „Automatyczne przetwarzanie – Finlandia”.

1.1 Zakres i postępowanie

1.1.1 Jakie rodzaje roszczeń są kwalifikowalne (np. tylko roszczenia pieniężne, tylko roszczenia wynikające ze zobowiązań umownych itp.)?

Postępowanie to można stosować w odniesieniu do wszystkich rodzajów roszczeń pieniężnych, które mogą być przedmiotem uzgodnień umownych dokonywanych między stronami.

1.1.2 Czy istnieje górny pułap wartości roszczenia (wartości przedmiotu sporu)?

Nie istnieje ani górny, ani dolny pułap wartości przedmiotu sporu.

1.1.3 Czy skorzystanie z postępowania jest fakultatywne czy obligatoryjne?

Skorzystanie z postępowania jest fakultatywne.

1.1.4 Czy możliwe jest zastosowanie postępowania, jeżeli pozwany mieszka w innym państwie członkowskim lub w państwie trzecim?

Zasadniczo nie istnieje żaden przepis stanowiący, że pozwany musi mieszkać w Finlandii. Sąd fiński musi jednak być właściwy w sprawie, aby można było zastosować omawiane postępowanie. Przykładowo na podstawie rozporządzenia Bruksela I w odniesieniu do wyboru sądu obowiązuje główna zasada, zgodnie z którą sprawa dotycząca żądania zapłaty musi być rozpatrywana przez sąd w miejscu zamieszkania pozwanego.

1.2 Sąd właściwy

W tego rodzaju sprawach sądem właściwym jest sąd powszechny pierwszej instancji. W Finlandii są to sądy rejonowe (*käräjäoikeus*). Zgodnie z ogólną zasadą sądem właściwym jest sąd rejonowy w miejscu zamieszkania pozwanego. W odniesieniu do postępowania nakazowego zastosowanie mają zwykle przepisy dotyczące właściwości (zob. „Jurysdykcja – Finlandia”).

1.3 Wymogi formalne

1.3.1 Czy skorzystanie ze standardowego formularza jest obowiązkowe? (Jeżeli tak, gdzie można pobrać taki formularz?)

Pozew należy złożyć na piśmie i musi on zawierać szczegółowe informacje: roszczenie, uzasadnienie (zwięźle), ewentualne żądanie zwrotu kosztów postępowania oraz dane kontaktowe powoda i pozwanego. Pozew musi być podpisany.

Nie istnieją żadne formularze na poziomie ogólnokrajowym. Niektóre sądy rejonowe przygotowały formularze, ale korzystanie z nich nie jest obowiązkowe.

Roszczenia bezsporne można także wносить korzystając z pozwu elektronicznego, składanego za pomocą formularza elektronicznego na stronie internetowej fińskiego wymiaru sprawiedliwości (<https://oikeus.fi/en/index.html>).

1.3.2 Czy istnieje przymus adwokacki?

Przymus adwokacki nie istnieje ani w odniesieniu do powoda, ani w odniesieniu do pozwanego. Zawsze istnieje jednak możliwość skorzystania z usług adwokata.

1.3.3 Jak bardzo szczegółowo należy opisać roszczenie?

Należy określić podstawy roszczenia w taki sposób, aby możliwe było odróżnienie go od innych roszczeń.

1.3.4 Czy konieczne jest przedstawienie dowodów pisemnych dotyczących danego roszczenia? Jeżeli tak, jakie dokumenty są dopuszczalne jako dowody?

Proces egzekwowania bezspornych należności nie wymaga przedstawiania żadnych dowodów. Powód musi przedstawić wystarczające dowody dopiero wówczas, gdy pozwany zakwestionuje roszczenie.

1.4 Odrzucenie pozwu

W praktyce jedną z przeszkód do wydania wyroku zaocznego jest zasadne zakwestionowanie przez pozwanego roszczenia określonego w pozwie, co sprawia, że roszczenie to przestaje być bezsporne. Może także dojść do odrzucenia pozwu, co zazwyczaj ma miejsce, jeżeli sąd rejonowy, przed który wytoczono powództwo, nie jest sądem właściwym lub jeżeli powód nie uzupełni braków w swoim pozwie pomimo wezwania. Co do zasady powództwo też może niezwłocznie zostać oddalone na podstawie wyroku, jeżeli roszczenie jest wyraźnie bezpodstawne, tj. nie ma absolutnie żadnej podstawy prawnej. Sąd nie będzie badał zasadności roszczenia pod żadnym innym kątem.

1.5 Odwołanie

Powód nie może zaskarżyć ustalenia, że roszczenia nie można potraktować jako bezsporne, jeżeli pozwany wda się w spór. W takich okolicznościach sprawa zostaje rozpoznana przez sąd rejonowy w trybie zwykłego postępowania cywilnego. Powód może jednak zaskarżyć wyrok lub postanowienie w sprawie oddalenia lub odrzucenia jego roszczenia.

1.6 Sprzeciw

Pytanie to ma zastosowanie w przypadku systemu, w którym najpierw zostaje wydany „wyrok zaoczny/nakaz zapłaty” i dopiero wówczas pozwany ma możliwość wniesienia sprzeciwu. W Finlandii najpierw wysła się roszczenie pozwanemu i dopiero w przypadku braku sprzeciwu z jego strony sąd wydaje wyrok zaoczny.

Sąd rejonowy wyznaczy pozwanemu termin na udzielenie pisemnej odpowiedzi na pozew. Termin taki wynosi zazwyczaj od dwóch do trzech tygodni. W swojej odpowiedzi pozwany musi wskazać, czy kwestionuje roszczenie i jeżeli tak, to na jakiej podstawie. W odpowiedzi na pozew pozwany może wskazać także ewentualne dowody, które zamierza przedstawić, jak również zażądać zwrotu kosztów. Odpowiedź pozwanego musi także zawierać jego dane kontaktowe i podpis.

1.7 Skutek wniesienia sprzeciwu

Jeżeli pozwany wniesie sprzeciw w terminie, roszczenie przestanie być bezsporne i nie będzie możliwości wydania wyroku zaocznego. W takich okolicznościach sprawa zostanie automatycznie rozpoznana w trybie zwykłego postępowania cywilnego.

1.8 Skutek niewniesienia sprzeciwu

1.8.1 Co należy zrobić, aby nakaz zapłaty stał się tytułem wykonawczym?

Jeżeli pozwany nie zakwestionuje roszczenia w terminie, sąd wyda wyrok zaoczny, w którym zasądzi kwotę będącą przedmiotem roszczenia. Wyrok podlega natychmiastowemu wykonaniu.

1.8.2 Czy orzeczenie to jest prawomocne czy nadal istnieje możliwość, aby pozwany odwołał się od tego orzeczenia?

Chociaż pozwany nie może odwołać się od wyroku zaocznego do sądu apelacyjnego (*hōvioikeus*), ma jednak możliwość złożenia wniosku do sądu rejonowego o ponowne rozpatrzenie sprawy (*takaisinsaantia*). Wniosek o ponowne rozpatrzenie oznacza, że sprawa zostaje przekazana do ponownego rozpatrzenia przez sąd rejonowy, który wydał wyrok zaoczny. Wnioski o ponowne rozpatrzenie należy składać w terminie 30 dni od daty doręczenia pozwanemu powiadomienia o wydaniu wyroku zaocznego. W przypadku braku wniosku o ponowne rozpatrzenie wyrok zaoczny zostanie utrzymany w mocy.

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwy punkt kontaktowy Europejskiej Sieci Sądowej (EJN). Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. ESS ani Komisja Europejska nie ponoszą odpowiedzialności za wszelkie informacje, dane lub odniesienia zawarte w tym dokumencie. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.

Ostatnia aktualizacja: 08/02/2018